

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 16. Jun 2000. Broj 131. Godina III

Price \$1.50

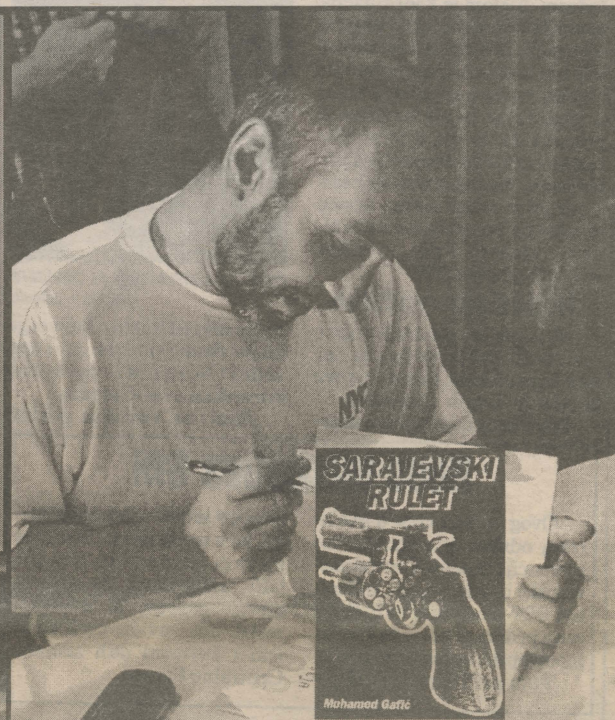
Sudbine: **MILOŠEVOĆ JE SVE
NJIH POTR'O U KOZARCU**

Promocije: **SARAJEVSKI RULET**

Za SabaH govori: **ISMET Ef. SPAHIĆ**

Putopis: **BOSNO MOJA POHARANA**

Intervju: **MUNIB MAGLAJLIĆ**

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

Jadranko Prlić, ministar vanjskih poslova BiH

Pakt o stabilnosti još nije dao rezultate

Jednim dijelom koordinacija je usporila određene aktivnosti u realizaciji projekata koji su već bili odobreni, kaže Prlić

- Smatram da Pakt o stabilnosti još nije dao rezultate koji smo svi očekivali i da nisu ostvarene one poruke koje su lideri današnjice dali. Razlog tome nisu samo finansije već i liderstvo. Jednim dijelom je koordinacija usporila određene aktivnosti u realizaciji projekata koji su već bili odobreni. Ali, moramo biti objektivni da u situaciji u kojoj u Jugoslaviji nema pozitivnih pomaka da možda nije ni bilo realno očekivati dramatična poboljšanja. Razina regionalne saradnje još je uvijek niska - izjavio je jučer na konferenciji za novinare Jadranko Prlić, ministar vanjskih poslova BiH.

Nedostaje vođstvo

Ministar je, govoreći dalje o realizaciji Pakta, dodao da bez novih projekata nema osnove za jačanje drugih inicijativa.

Prlić je za ovaj mjesec naj-

Prlić na konferenciji za novinare (Snimio: I. Jahović)

znom menadžmentu koju organizira vlada Švicarske, gdje će se voditi i bilateralni razgovori sa švicarskim zvaničnicima.

Ministar vanjskih poslova

Nova inicijativa BiH

Ovog mjeseca će se u Mađarskoj održati ministarska konferencija zemalja Centralnoevropske inicijative, čija je članica i BiH. To će biti, kaže Prlić, nova prilika za potvrdu centralnoevropske orijentacije BiH.

Tom prilikom će BiH po-

krenuti jednu novu inicijativu, koja se odnosi na saradnju glavnih gradova 16 zemalja CEI, smatrajući da upravo glavni gradovi u najvećoj mjeri odražavaju civilizacijski i kulturni duh zemalja Centralne Evrope.

vio i posjete Slovačkoj, a 21. i 22. juna posjetit će Tursku i Grčku.

- To će biti novi pokazatelji naše uloge u regiji. Smatram da će moja i posjeta mojih zamjenika značiti podstrek saradnji triju zemalja i da će to biti prilika da sagledamo ono što jeste i nije učinjeno u okviru Pakta. Očigledno je da nisu postignuti očekivani rezultati. Paktu, po našem mišljenju, nedostaje i vođstvo, pogotovo ono u koje bi bile više uključene i zemlje u regiji - kaže Prlić.

Govoreći o drugim aktivnostima vanjske politike BiH u centralnoj i jugoistočnoj Evropi, Prlić je najavio da će danas predvoditi delegaciju BiH na Međunarodnoj konferenciji o kri-

mat će izlaganje i na Konferenciji o odnosima regije i Evrope u Veneciji.

Izjašnjavanje Šaćirbegovića

Krajem juna BiH će učestvovati i na ministarskoj konferenciji Organizacije islamskih zemalja, kad se očekuje usvajanje posebne deklaracije o BiH koja bi se trebala odnositi na jačanje ekonomske saradnje islamskih zemalja i BiH.

U Ministarstvu vanjskih poslova, kako je rekao Prlić, očekuju novo izjašnjavanje Muhameda Šaćirbegovića, ambasadora BiH pri UN-u, u vezi sa njegovim privođenjem

I. ČATIĆ

Misija UN- a u BiH

Misija UN u BiH će do kraja 2002. godine završiti dio svog mandata u BiH koji se odnosi na obučavanje 20.000 policajaca i pomaganje uspostavljanja sudskog sistema, izjavio je juče specijalni izaslanik UN za BiH Žak Klajn obračunajući se Vijeću sigurnosti UN, javio je Reuters. "Ali, NATO-snage, koje trenutno broje 21.000 pripadnika, kao i međunarodna civilna administracija, trebale bi ostati duže u BiH, kako bi osigurale da ponovo ne dođe do sukoba", dodao je on. Klajn je kazao da je međunarodna zajednica zadužena da prepolovi lokalne policijske snage, koje broje 40.000 članova, i obuču njih 20.000. Do sada je 10.300

kadeta obučeno u odsjecima za ljudska prava, sudsku medicinu, patologiju i kriminologiju. Klajn je apelovao da se osigura više međunarodnih policijskih instruktora. "Da bismo pobijedili u ovoj bici i ostvarili ovaj cilj, moramo imati finansijske izvore na raspolaganju", dodao je on. Klajn je kazao da bi reformu sudskog sistema trebalo ubuduće voditi Vijeće Evrope (VE), a ne OSCE. SFOR, prema njegovom mišljenju, mora ostati, jer BiH "još ima tri armije: muslimansku, hrvatsku i srpsku, koje moraju biti integrisane". Međunarodna civilna administracija unutar Ureda visokog predstavnika u BiH takođe mora ostati, jer tri glavne

političke partije, fromirane prema etničkim linijama podjele, nisu bile sposobne voditi vladu.

"Nefunkcionalni trijumvirat, koji predstavlja model političke organizacije u BiH, omogućava jednoj ili drugoj političkoj strani da osigura da postavljeni uslovi nikada ne budu ispunjeni", rekao je Klajn.

On je naglasio kako je BiH spriječena da se razvija kao nezavisna država zbog stalnog miješanja Hrvatske i SR Jugoslavije u njene unutrašnje stvari. Klajn je uporedio Bosnu sa pacijentom koji je na političkom, ekonomskom i vojnom planu "oslonjen na sisteme za održavanje života" i koji se polako oporavlja od teške bolesti.

Kolegij Predstavničkog doma Parlamenta FBiH kandidirao dva nova zaključka

Kolegij Zastupničkog doma federalnog Parlamenta je na sjednici u Sarajevu analizirao moguće zaključke u vezi sa "obavezom Privremenoj izbornoj komisiji (PIK) da se prilikom utvrđivanja pravila i propisa za opće izbore pridržava principa Dejtonskog sporazuma i ustava BiH, Federacije BiH i kantona", koju je na zasjedanju 12. juna inicirao zastupnik Mirnes Ajanović (Bosanska stranka - B O S S). Rasprava o ovom pitanju, kojoj je

doprinos dao i viši zamjenik šefa Misije OSCE u BiH Diter Voltman (Dieter Woltmann), trajala je dugo, ali je okončana bez zaključaka, jer je nedostatak kvoruma prekinuo zasjedanje. Kolegiju Doma dat je zadatak da se očituje u vezi sa Ajanovićevim ocjenama da je Misiji OSCE u BiH istekao mandat za organiziranje izbora u BiH, te da su pravila i propisi PiK "antidejtonski i antiustavni". Prema zaključcima Kolegija, Komisija za ustavna pitanja Doma

trebala bi odgovoriti na pitanje da li Misija OSCE u BiH ima mandat za provođenje općih izbora u BiH i da li su pravila i propisi prema kojima bi izbori trebali biti provedeni u skladu sa Dejtonskim sporazumom, te ustavima države BiH, Federacije BiH i entiteta. Kolegij je prihvatio zaključak da bi već na narednom zasjedanju Doma, vjerovatno u prvoj sedmici jula, trebala biti pokrenuta rasprava o prihvatljivosti pojedinih odredbi pravila i propisa PIK.

OHR PODRŽAVA NAPREDAK U RADU VLASTI U HNK

OHR u svom današnjem saopćenju navodi da će nakon pregovora biti riješena sva sporna pitanja u vezi sa nacrtima zakona o lokalnoj samoupravi i zakona o raspodjeli prihoda, te da očekuje od Skupštine HNK da usvoji ove zakone na narednoj sjednici. "Ovi bi zakoni regulisali oblast samouprave kako za Grad, tako i za njegove općine, njihove organe, način direktnog učešća građana u

procesu donošenja odluka, teritorijalnu samoupravu, imovinske odnose, te finansiranje, nadziranje i zaštitu lokalne samouprave", navodi se u saopćenju. Tokom pregovora, potpisan je i Sporazum o zajedničkom sjedištu Vlade HNK i Gradske uprave Mostara, u kojem su navedene moguće zgrade koje bi mogle biti stalna sjedišta, te da je 1. avgust

rok za smještaj ujedinjenih ministarstava u privremena sjedišta. Dogovoreno je da Zemljišnoknjižni ured za Grad Mostar bude stavljen pod nadležnost i smješten u prostorije Suda za Centralnu zonu, zbog čega će kantonalna Skupština na narednoj sjednici donijeti izmjene i dopune Zakona o sudovima

Federal, New York State and local laws prohibit discrimination because of race, color, religion, sex, age, marital status, national origin or disability in connection with the sale or rental of real estate. This publication does not knowingly accept advertising in violation of these laws. This publication does not knowingly accept advertising which is false or misleading, and makes no representation as to the truth, falsity, safety or effectiveness of the products or services of any advertiser.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savijet lista: dr Nurija Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmö - Švedska), Muhamed Ković (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH) Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Safeta Obhodaš (Njemačka), Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispijelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 30-05 43.Street - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.Sabah-ba.com *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

Zajednička izjava veleposlanika Muhameda Šaćirbegovića, zastupnika BiH i veleposlanika Simonovića, zastupnika RH u postupcima pred Međunarodnim sudom pravde protiv SRJ zbog genocida

Bosna i Hercegovina i Republika Hrvatska pokrenule su i vode pred Međunarodnim sudom pravde postupke protiv SRJ zbog genocida. Postupci su pokrenuti u želji da se utvrdi puna istina o stradanjima u BiH i RH, te pravna, politička i povijesna odgovornost za njih. Tužbe i postupci nisu upereni protiv Srba u BiH, RH i SRJ, već protiv državnih vlasti SRJ odgovornih za agresiju, stradanja građana i genocid izvršen nad Bošnjacima i Hrvatima. Države i narodi jugoslovenske Evrope prečesto su žrtve predrasuda i pokušaja nekih

međunarodnih krugova da se sve strane izjednače u svojoj odgovornosti za stradanja, što otežava napredak u rješavanju čitavog niza pitanja. Između SRJ, BiH i RH postoje velike razlike kako u pogledu odgovornosti za ratna stradanja, tako i u pogledu spremnosti da se kazne odgovorni za ratne zločine. Za razliku od SRJ, BiH i RH sarađuju sa Međunarodnim sudom za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije koji se bavi procesiranjem pojedinačnih zločina, a počinitelje ratnih zločina namjeravaju, u slučajevima u kojim je to primejreno, procesuirati pred

domaćim sudovima. Od postupka pred Međunarodnim sudom pravde BiH i RH očekuju, međutim, da se rasvijetli i opći okvir tragičnih događanja na području bivše Jugoslavije te utvrdi odgovornost SRJ, odnosno njezinog državnog rukovodstva za agresiju, teška stradanja svih građana i genocid u BiH i RH. BiH i RH vjeruju da će naša saradnja u postupcima pred Međunarodnim sudom pravde protiv SRJ doprinjeti demokratizaciji, pomirenju te uspostavi trajnog mira i stabilnosti u regiji. Njujork, 12. jun. 2000.

Joint Statement by Ambassador Muhamed Šaćirbey Agent for Bosnia and Herzegovina, and Ambassador Ivan Simonović, Agent for the Republic of Croatia, in Proceedings Instigated upon Applications of the Genocide Convention against the Federal Republic of Yugoslavia before the International Court of Justice

Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia have initiated proceedings against the Federal Republic of Yugoslavia before the International Court of Justice concerning violations of the Genocide Convention. These proceedings were initiated with the aim to ascertain both the full truth about the sufferings and loss of lives incurred in Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia, as well as the legal, political and historical accountability for them. The proceedings are not directed against Serbs in Bosnia and Herzegovina, the Republic of Croatia, and the Federal Republic of Yugoslavia. Rather, they are directed against the State authorities of the Federal Republic of Yugoslavia, which are to be held responsible for the aggression, suffering and loss of lives incurred and genocide committed against the Croats and Bosniaks.

The States and Peoples of South-East Europe have all too frequently fallen victim of prejudices and attempts by some international circles to equate responsibility for suffering and losses incurred to all sides which thwarts progress in resolving a whole range of outstanding issues. Significant differences do exist between the Federal Republic of Yugoslavia on the one hand and Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia on the other, concerning both the level of responsibility for the suffering and losses caused by war and the readiness to punish those responsible for war crimes committed. Unlike the federal Republic of Yugoslavia, Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia are cooperating with the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia, which has jurisdiction to ascertain individual responsibility for crimes committed on the territory of the former Yugoslavia. Furthermore, Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia have and intend to, where appropriate, to try perpetrators of war crimes before their national courts. Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia expect from the proceedings before the International Court of Justice, amongst other things, to shed light on the overall framework of tragic events that occurred on the territory of the former Yugoslavia, and to establish responsibility of the Federal Republic of Yugoslavia, in particular of its leadership, for aggression, heavy suffering of all our citizens, as well as genocide committed on the territories of Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia.

Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia are of the belief that their cooperation in the proceedings before the International Court of Justice against the Federal Republic of Yugoslavia, shall ultimately contribute to democratization, reconciliation and the establishment of lasting peace and stability in the region. New York, 12. June 2000.

Moji najdraži mogu se osloniti na mene, jer se ja oslanjam na Western Union®!

Kada vi pošaljete novac sa Western Union vašim najdražim u Bosnu vi možete biti bez brige. Ova rukovodeća kompanija, koja posluje više od 125 godina i ima preko 78,000 lokacija u preko 178 zemlje, nudi mogućnost slanja novca u par minuta.

Pored toga, Western Union cijene su jako povoljne.

Nije ni čudo da sve više i više Bošnjaka koriste Western Union servis.

Za sve informacije nazovite:
1 -800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM

Interjvu sa hafizom Ismetom ef. Saphićom zamjenikom reisu-l-uleme BiH, imamom i hatibom u Begovoj džamiji i profesorom na Gazi Husrev- begovoj Medresi u Sarajevu

“IPAK SE NEGDJE NA OBZORJU PRIMJEĆUJE SABAH KOJI ĆE DONIJETI DAN ODNOSNO SVANUĆE BOSNE”

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

SabaH: Pošto Vi dolazite iz BiH, ja bih Vas zamolio da date svoju ocjenu sveukupnog stanja BiH.

Ismet ef. Spahić: Vrlo teško je u kratkim crtama reći kakvo je ukupno stanje. U ratu bi zapadni novinari obično pitali da li je sada ljudi više u džamiji zato što je rat ili je za to nešto drugo razlog. Ja bih obično odgovarao: Ljudi su više u džamiji zato što je nestalo okova jer smo u onom sistemu pred svakom džamijom ili bogomoljom imali nekoga ko ulazi u džamiju i šta se tamo govori, zato je i teško dati neku ocjenu o stanju u BiH. Ono je još uvijek teško ima više razloga za tu težinu: ne radi privreda, veliki broj ljudi je nezaposlen na čekanju. Normalno čim nema nezaposlenih ljudi onda su primanja za koja su vezane penzije i socijalno zbrinjavanje manja. Ipak se negdje na obzorju primjećuje sabah koji će donijeti dan odnosno svanuće Bosne. Jest da je teška borba, teška je zbog toga što samo mi muslimani Bošnjaci hoćemo BiH, jer mi nemamo rezervne države, drugi imaju. Međutim treba biti jaka i mašina pa da povuče makar i škripala na šinama. Bosna je zemlja svih naroda bez obzira na vjersku pripadnost i zemlja u kojoj će svi ljudi uživati jednaka prava i slobode. Ipak ide se u tom pravcu. U to ne treba sumnjati da do toga neće doći. Doći će sigurno zato što međunarodna zajednica isključuje jedan faktor koji ako, Bog da, neće se zadugo ponoviti a to je ratni sukob na tim prostorima. Rata sada za sada neće biti. Posebno su Amerikanci zauzeli najbolje položaje u BiH. Njihova osnovna baza je Tuzla i njen aerodrom i to je baza koja je na najljepšem mjestu. Njihov avion kad se podigne je za pet deset minuta iza Moskve ili drugih strateških gradova koje oni žele da kontrolišu. Oni su sada u Sarajevu na Butmiru grade ogromnu bazu, to znači da će ipak ostati tu i da će biti mira. Što se tiče razvoja Bosne, industrije Bosne to će ići sporo. Sporo prije svega zbog toga što dok se ne uradi pravni sistem i zakonska regulativa u BiH neće doći do ulaganja stranog kapitala a bez stranog kapitala teško će se Bosna podići. Zakonska regulativa se vrlo teško gradi, prije svega zbog onih koji neće Bosnu oni to stalno kočće i oprstiruaju i jedna i druga strana.

SabaH: U ovom ratu u BiH je porušeno ili oštećeno preko 1000 džamija, hvala Bogu da mi kao bošnjački narod nismo rušili tuđe bogomolje i vjerske objekte. Kako Vi tumačite da je glavni cilj napada bio prije svega sve ono što je imalo mirisalo na bošnjaštvo i na islam u tom dijelu svijeta pa tako nastradaše i džamije.

Ismet ef. Spahić: To je jedan plan koji je bio načinjen. Cilj mu je bio genocid, urbicid i kulturocid. Dakle ubiti protjerati porušiti i zatrti svaki trag bošnjačke i islamske kulture na tim prostorima. To je samo ono što su oni prenosili iz drugih krajeva. U Titovom Užicu je nekada bilo 37 džamija sada nema ni jedne niti ima traga da su tu ikada bili muslimani. Nije to bilo davno 1876. godine, poslije trećeg srpskog ustanka muslimani su protjerani iz tih krajeva iz Srbije. Dakle to je plan koji je imao za cilj da kaže da tu nisu nikad živjeli muslimani. Mi možemo razumjeti da su rušene džamije u ratnom vohoru tamo gdje su bila ratna dještva, gdje je granata mogla zalutati i pogoditi džamiju ili neku bogomolju. Ali, donijeti dinamit i postaviti ga u temelje džamije i rušiti to samo mogu ljudi koji nemaju ništa u sebi ljudsko. Pogrešno je reći zločinci, jer je to nešto više od zločinca, nešto više od nečovjeka, nešto za šta ja nemam riječi. Jer ako ta džamija ne može ili ne treba da služi svojoj svrsi ako ne može da bude bogomolja, jedna naprimjer Aladža ili Ferhadija u Banja Luci mogle su biti dobri muzeji, gdje bi svaki čovjek mogao poželjeti da napravi neku izložbu ili neke druge sadržaje. Ovdje se ustvari vidi da je ta mržnja prešla sve granice da je planetarni i veća od planetarnih razmjera. To jasno govori o kakvim se ljudima radilo. Zaista je porušen veliki broj džamija oko 1000 i više džamija i mesdžida i to džamija koje su imale nultu numeru u toj svjetskoj kulturi kao što su Ferhadija, Aladža, ili džamija u Počitelju. Hvala Bogu muslimani to nisu radili. Neću reći da nije bilo nikakvih rušenja ili oštećenja objekata. Jeste i naši su pojedinci izgubili svijest izgubili ljudskost i oni su pojedine vjerske objekte zapalili, ali to su pojedinci i to su slučajevi. Uglavnom preko hiljadu džamija je porušeno i oštećeno najveći broj ne u ratnim dještva nego namjernim rušenjem. U Banja Luci nije bilo ratnih sukoba, ali je

porušeno 16 džamija muftiluk banjalučki je imao 200 džamija a danas nema ni jedne uspravne. Ipak jedan dio smo već počeli obnavljati. Nažalost da naši ljudi pod dještvom srpske propagande i ljude koji nemaju ništa u sebi jako jer nećete naći nikada jednoga Srbina ili Hrvata da napada na svoje bogomolje. Nažalost, kažem naši pojedinci muslimani bivše komunjare danas napadaju i pitaju što se to grade džamije kao da ih oni grade. 90% tih

džamija se gradi od donacija. Nema niko pravo da donatora uslovljava gdje će on pare da da, ali nekim od njih to smeta. Možete pročitati u tim nekim našim nezavisnim novinama, neću reći ime, jer mi je ogavno da im i ime spominjem, napadaju izgradnju džamija i trošenje para. Ja sam direktoru Svjetske banke koji je bio u posjeti Rijasetu islamske zajednice BiH rekao, iako su dužni da pomognu da obnovimo džamije, nemojte nam

pobmagati da obnovimo džamije obnovite nam fabrike da naši ljudi počnu raditi a moj čovjek vjernik će sam sebi džamiju izgraditi. Ali na žalost nema obnavljanja fabrika a kamoli da dođe izgradnja džamija. Hvala Bogu ipak se nešto kreće naprijed, međutim ovaj tempo koji je sada prisutan u obnovi džamija nama bi trebalo pedeset godina da obnovimo sve džamije koje

su porušene. Na ovom entitetu koga zovemo RS, trebat će možda i sto godina. Prije svega vrlo mali dio naroda se vraća u taj dio i to samo u sela. Nema niko nikakvih zanimanja. Vrlo teško ćemo dolaziti do dozvola. Mi sada imamo presudu suda za ljudska prava koji je naložio da vlasti u Banja Luci moraju dati

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

HAFIZ ISMET EF. SPAHIĆ

(NASTAVAK SA PRETHODNESTRANE)

dozvolu za obnovu šest banjalučkih džamija u gradu. Međutim, još uvijek od toga ništa.

SabaH: Postoje određena razmišljanja i tumačenja jednog dijela naše Uleme da je rat osnažio naša srca islamom. Tako na primjer muftija mostarski Seid ef. Smajkić jedne prilike kaže da su mnoge naše džamije prije rata bili muzeji i određeni skladišni prostori a da je ovaj rat u nama muslimanima Bošnjacima probudio vjeru i da je danas svaki Bošnjak pokretna džamija. Da li Vi dijelite takvo mišljenje?

Ismet ef. Spahić: Očito da su to činjenice. Naše džamije su u toku i poslije rata postajale sve punije. Da li je to rat ili su neke druge okolnosti pokrenule to je veliko pitanje. Ja mislim da je to pokrenula sloboda. Islamu odgovora sloboda, zakonitost i red. Upravo sloboda koja je došla sa promjenom vlasti gdje ljudi mogu komotno da iskažu ono što je u njima, ona je vratila mnoge ljude u naše džamije i u druge bogomolje kod ljudi drugih vjeroispovijesti. Osim slobode i rat je nešto pomogao, moramo priznati, jer se u ratu mnogo umiralo a na pitanje šta je smrt, šta poslije smrti dolazi, kod poslije toga jedino vjera ima odgovor i niko drugi. Normalno da su se ljudi pošto su se svaki dan suočavali sa smrću i to svojih najbližih prilazili vjeri koja im je davala utjehu i davala im nadu da će

ponovo tog svog najmilijeg sresti vidjeti i naći se sa njim. U pravu je muftija Smajkić kada kaže da je svaki naš čovjek postao džamija. Islam kaže da je čovjek u džamiji gdje se god nađe na svakom kutku zemaljske kugle, zemlja je čista i može se tu da obavi namaz. Jedan pjesnik kaže: Ko nema u srcu Čabu kad ode na Hadž neće je tamo naći. Taj ko nema u srcu džamiju on nema džamije, jer onaj ko nema u srcu džamiju on će

**“Ko nema
u srcu
Čabu ko
ode na
Hadž neće
je tamo
naći”**

proći pored džamije gdje se uči ezan a neće ni čuti ezan ni vidjeti džamiju jer je duhovno slijep.

(nastavak u slijedećem broju)

Saopćenje CRPC-a

Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica želi skrenuti pažnju svim izbjeglicama i raseljenim licima da je 19. juni 2000. godine krajnji rok za podnošenje zahtjeva CRPC-u za povrat stanova na kojima postoji stanarsko pravo u Republici Srpskoj.

Iako je javnost prethodno bila obaviještena da je krajnji rok za podnošenje navedenih zahtjeva CRPC-u 18. juni 2000. godine, Komisija je odlučila, pošto taj rok ističe u nedjelju, da nastavi primati zahtjeve i sljedećeg radnog dana, 19. juna 2000. godine.

Ovaj krajnji rok odnosi se na stanove na kojima postoji stanarsko pravo i koji se nalaze na području Republike Srpske a za koje je rok za podnošenje zahtjeva nadležnim organima uprave istekao 19. aprila 2000. godine.

U skladu sa svojim pravilima, CRPC u određenim slučajevima daje

mogućnost podnošenja zahtjeva do 19. juna 2000. godine licima koja ranije nisu podnijela zahtjev CRPC-u i ukoliko ispunjavaju sljedeće opće uvjete za podnošenje zahtjeva za potvrdu stanarskog prava:

- Ukoliko su već podnijela zahtjev ili pokušala podnijeti zahtjev nadležnom organu uprave u općini u kojoj se stan nalazi i nisu dobila odluku u roku od 45 dana od podnošenja zahtjeva; ili

- Ukoliko su dobila negativnu odluku nadležnog organa uprave o svom zahtjevu za povrat stana u posjed.

- Ovaj krajnji rok odnosi se ISKLJUČIVO na stanove na kojima postoji stanarsko pravo u Republici Srpskoj.

- Lica koja su već podnijela zahtjev CRPC-u ne treba ponovo da podnose zahtjev!

- Podnošenje zahtjeva za povrat privatne nepokretne imovine nije ograničeno rokom.

Sarajevo-udovoljeno rudarima

Rudarima Rudnika uglja "Abid Lolić" iz Bile, koji su štrajkovali u srijedu u Sarajevu, udovoljeno je osnovnom zahtjevu da Elektroprivreda BiH već sutra uplati Rudniku između 220.000 i 250.000 KM, kao razliku prema knjižnoj obavijesti za mart i april. Od tog iznosa rudarima mogu biti isplaćene zaostale polovine dviju plaća i dva topla obroka. Nekoliko predstavnika rudara iz Bile prenoćilo je sinoć u zgradi Sindikata BiH u Sarajevu, a više od 100 njih došlo je danas, prijeteci da će ostati do daljnjeg i dogovoriti se "na koji će način izraziti nezadovoljstvo". Za drugi zahtjev pronađen je kompromis. Elektroprivreda BiH je, naime, umanjivala isplate Rudniku za isporučeni uglj Termoelektrani zbog nedozvoljenog procenta sumpora u njemu. Rudari, smatrajući da nisu krivi za sadržaj sumpora u uglju, tražili su da se iz ugovora o isporuci uglja izbaci stavka koja se odnosi na sadržaj sumpora. Dogovoreno je da se spomenutom ugovoru doda aneks, prema kojem će se uglj uzimati s depoa Rudnika tek pošto se izvrše potrebne hemijske analize

TOTALNA SOLUCIJA ZA SVE VAŠE JEZIČKE PROBLEME U VAŠEM JEZIKU

NOVI IZUM 2000 OMOGUĆAVA BILO KOGA DA PREBRODI SVE JEZIČKE BARIERE U 5 MINUTA

Ako još uvijek ne govorite dobro engleski, ako još uvijek tražite pogodnu riječ da se izrazite, ako još uvijek smatrate da neznate dovoljno stručnih riječi u engleskom jeziku onda mi imamo soluciju za vas, a to je elektronski riječnik pod nazivom LANGUAGE TEACHER® ESC600T koji je dizajniran da vam riješi svaki vaš problem koji imate s engleskim jezikom.

Stvarnoj veličini ovog modela 11x16x1 centimetar loji dokazuje da ovaj riječnik vam može pomoći u bilo kojoj situaciji se našli. Treba vam samo 1 minuta da pročitate šta sve ovaj elektronski riječnik može uraditi za Vas i **dobijete prijatelja za čitav život.** Ovaj LANGUAGE TEACHER® će vam omogućiti da **govorite engleski i ako ne govorite ni riječi**, a isto tako ako i znate engleski pomoći će vam da znate još bolje.

EVO ŠTA LANGUAGE TEACHER® MO E URADITI ZA VAS

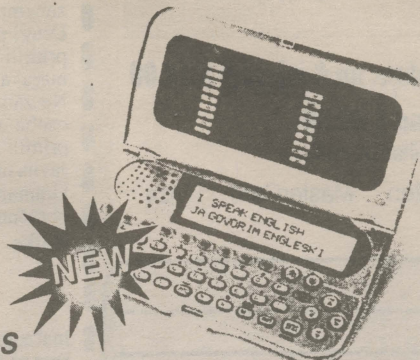
- Spasiti Vaše dragocijeno vrijeme
- Omogućiti će da znate mnogo više riječi
- Pomoći će Vam da govorite engleski faktički od onog momenta kada dobijete ovaj produkt
- Prevest će za Vas sa našeg na engleskog na naš 475 000 riječi
- Ovaj riječnik će znati šta Vi želite reći i ako ne znate da to napišete na pravopisnom engleskom jeziku. Ovo je jedna od funkcija koja je oduševila mnoge ljude, na primjer Vi čujete neku riječ koju do tada nikada niste čuli i ne znate kako se piše, ukucate je onako kako je vama zvučala i LANGUAGE TEACHER® će je naći za

- vas, kako se piše, šta je prevod i dati vam način kako se izgovara.
- Govorit će s Vama na čistom ljudskom govoru i učiti Vas kako da izgovarate engleske riječi bez akcenta.
- Ovaj riječnik sadrži u sebi čitavu knjigu gramatike koja će Vam pomoći da naučite englesku gramatiku, ali ne tjerajući Vas da napamet naučite sva pravila nego da je naučite u životnim situacijama gdje se gramatika uči na prirodan način, koji je nai brži, otprilike onako kako dijeca uče kad dođu u Ameriku.
- Za one koji kreću na fakultet mi imamo za njih veliko iznenađenje, a to je da ovaj riječnik sadrži u sebi i TOFEL

- test, koji svaki učenik mora uzeti.
- Dozvolit će vam da izaberete pravi izraz ili riječ u bilo kojoj situaciji. Pokazat će Vam zašto drugi izraz ili riječ nije mogla da se upotrijebi, s obzirom da je engleski jezik vrlo bogat jezik, ponekad riječ koja isto zvuči daće rečenici totalno drugo mišljenje. Šta je prava riječ ili izraz vi će te ynati kada budete koristili LANGUAGE TEACHER®
- Učit će Vas popularne američke idiome i slang jezik
- LANGUAGE TEACHER® sadrži u sebi i organaizer od 128K koji ima u sebi telefonski imenik, podsjetnik, digitron,

vrijeme u čitavom svijetu, kursnu lisu...

- Ovaj riječnik će vas naučiti sve nepravilne glagole
- Možete imati i komunikaciju sa Vašim kompjuterom na vašem jeziku
- Pored toga sa ovim elektronskim riječnikom vi će te dobiti i FREE CD da možete naučiti vaš kompjuter da govori VAŠ JEZIK
- Ovaj riječnik ima i mogućnost da se uključi u struju tako da ne morate koristiti baterije
- Uz ovaj elektronski riječnik Vi će te dobiti i knjigu na našem jeziku sa svim instrukcijama koja će Vam uputiti kako da majstorski osvojite engleski jezik uz korištenje jednostavnog ali nemoguće efektivnog elektronskog riječnika pod nazivom LANGUAGE TEACHER® ESC600T. S njim Vi ne morate raditi čitav dan da bih naučili engleski jezik sve što trebate je 1/2 sata dnevno da nakon mjesec dana osijetite veliku promjenu u vašem englesko jeziku. Ljudi Amerikanci koji vas okružuju svaki dana jednostavno neće moći vjerovati da ste mogli tako dobro da naučite jezik u tako kratkom vremenu. Zato nemojte zaboraviti da im kažete koliko je naš LANGUAGE TEACHER® Vama pomogao da to uspijete.

LINGVOBIT.com
31-21 31 Street, Astoria, Oregon
(718) 728-5334

ECTACO Inc.
WWW.ECTACO.COM

1800 710-7920 ext 208

SARAJEVO- Sjednica Vlade FBiH

Vlada Federacije BiH donijela je odluku o novim najvišim maloprodajnim cijenama nafte i naftnih derivata u Federaciji BiH. Nova cijena MB 98 je 1,55 KM po litru, bezolovnog benzina 98 oktana 1,60 KM, bezolovnog 95 i 91 oktana 1,55 KM, a dizel goriva D2 1,30 KM, dok je cijena lož ulja ostala ista 0,85 KM po litru. Povećanje se kreće od četiri posto za D2 do 19 posto za bezolovni benzin 91 oktana, a u prosjeku povećanje iznosi 9,11 posto. Nove cijene će stupiti dan nakon objavljivanja u Službenim novinama FBiH. Vlada je zadužila resorna ministarstva da sačinie operative planove realizacije obaveza koje se odnose na stanje u fiskalnoj oblasti, izvršenje budžeta, stanje u penzionim fondovima i privatizaciji, a na osnovu pisma koje je uputila Misiji MMF-a u BiH. Federalnom ministarstvu za poljoprivredu, vodoprivredu i šumarstvo je naloženo da u roku od 15 dana sa Svjetskom bankom i OHR-om pokuša usaglasiti tekst Nacrta zakona o šumama i šumskom

zemljištu, u suprotnom, prema riječima federalnog premijera Edhema Bičakčića u proceduru će biti upućen tekst koji je pripremio OHR. Vlada je utvrdila Prijedlog zakona o ombudsmenima u FBiH, čije je usvajanje jedan od uvjeta za prijem BiH u Vijeće Evrope. Utvrđeni su i prijedlozi zakona o proizvodnji, remontu i prometu naoružanja i vojne opreme te zakona o registriranim zalozima na pokretnim stvarima i članskim udjelima. Federalno ministarstvo pravde je zaduženo da pripremi nacrt amandmana koje Vlada treba utvrditi i dostaviti u parlamentarnu proceduru, a kojima bi se uskladile neke odredbe Ustava FBiH sa Ustavom BiH u skladu sa odlukom Ustavnog suda BiH. Vlada je prihvatila Izvještaj o uspostavi Brčko Distrikta BiH te zaključila da se na osnovu prijedloga resornih ministarstava utvrdi plan mjera i podrške Brčko Distriktu. Donesena je i uredba o činovima, uvjetima za sticanje čina i oznaka činova i dužnosti u policiji Federacije BiH, te prihvaćen Izvještaj o poslovanju društava za osiguranje u FBiH u prošloj godini.

VOJVODA OD YORKA U POSJETI BIH

Član britanske kraljevske obitelji, vojvoda od Yorka princ Andrew doputovao je u četvrtak u posjetu Bosni i Hercegovini.

Vojvodu je na Sarajevskom aerodromu dočekaio zamjenik ministra vanjskih poslova BiH Husein Živalj, gradonačelnik Sarajeva Rasim Gačanović i britanski ambasador u BiH Graham Hand.

Njegova posjeta, kako je kazao novinarima britanski ambasador u Bosni i Hercegovini Graham Hand, treba da se shvati kao povjerenje Britanije u Bosnu i Hercegovinu.

"Vojvoda ne bi došao da naša vlada ne smatra da je to upravo ono što treba učiniti u ovom trenutku. Iz ove posjete se može vidjeti da politička klima upravo odgovara takvoj vrsti posjete", izjavio je Hand.

Vojvoda od Yorka će, dodao je on, htjeti čuti od članova Predsjedništva i entitetskih premijera kako će oni doprinijeti daljnjem napretku u BiH. Što se tiče saradnje Britanije i BiH, ona će se nastaviti na ekonomskom, kulturnom, obrazovnom i svakom

drugom aspektu, najavio je.

"Stvari se kreću nabolje i želimo nastaviti progres koji smo započeli", kaže ambasador Hand.

Vojvoda od Yorka će se tokom jednodnevne posjete susresti s pojedinim bh. zvaničnicima. On će posjetiti selo Turovi u Republici Srpskoj, u koje se posljednjih dana vraćaju prognani Bošnjaci čije kuće su obnovljene sredstvima britanske vlade. Princ Andrew namjerava, između ostalog, otvoriti i izložbu "Britanija i Bosna i Hercegovina" u Pionirskoj dolini u Sarajevu. Radi se o trgovinsko-komercijalnoj izložbi na kojoj će se predstaviti 30 izlagaca i kompanija iz Velike Britanije, ali i Bosne i Hercegovine.

Izložba predstavlja središnji dio istoimenog festivala koji je počeo početkom ove godine s ciljem širenja i jačanja kontakata na svim razinama između dviju država.

Princ Andrew, drugi sin i treće djetete kraljice Elizabete II i vojvode od Edinburgha, rođen je 19. februara 1960. godine u Bakinamskoj palači. Vojvoda od Yorka postao je 1986. godine kad se vjenčao sa Sarah Fergusson.

Koliko ko
zarađuje u
Federaciji BiH
U
FABRIKAMA
DUHANA
PROSJEČNA
PLAĆA
1.029
MARAKA

Najmanja zarada u
proizvodnji papira,
svega 164 marke * U
PTT-u aprilski prosjek
834 marke

Uz nesumnjivo zadovoljstvo prosječnim rastom industrijske proizvodnje u Federaciji BiH za 15 posto u periodu januar - maj, padaju u oči veliki raskoraci u prosječnim mjesečnim zaradama. Da li je to rezultat rada ili pogodnosti na tržištu, Federalni zavod za statistiku koji ih je u srijedu obznanio u skladu s svojom funkcijom, nije mogao komentirati. Ipak, vrijedi ih zabilježiti.

Narudžbenica za pretplatu na SabaH

MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slučaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu kredit karticu.

* Pretplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Pretplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Pretplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu pretplate su uračunati i poštanski troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: ☐ Ček priložen ☐ MasterCard ☐ Viza

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE _____

KARTICA ISTIČE _____

POTPIS _____

Vaš ček
možete poslati
na adresu:
SabaH
30-05 43. Street
LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
Telefona: (718) 267-1299
E-mail-a: sdzidzovic@aol.com
Ili nas posjetite na internetu
www.sabah-ba.com

Rang sve govori

Tako su, po podacima, aprilske neto zarade 1.139 zaposlenih u tvornicama duhanskih proizvoda u Federaciji (Sarajevo, Mostar i Čapljina) iznosile 1.029 maraka. Istina, iznajmljivači mašina i stojeva imali su nešto više - 1.042 marke, ali je tamo zaposleno svega 19 statistički zanemarljivih radnika.

Drugi po rangu su 7.231 zaposleni u poštanskom saobraćaju i telekomunikacijama, koji su primili po 834 marke. Mjesec ranije imali su nešto varijable, pa su prosječno zaradili po 955 maraka.

Ne zaostaju mnogo ni 7.433 zaposlena u finansijama - 771 marku, a ni 11.272 zaposlene osobe u snabdjevanju električnom energijom i plinom - 685 maraka. I oni su mjesec ranije primili po 753 marke u prosjeku.

Javna uprava zadržala se na pristojnih 521 marku, ali su se zaposleni u raznoraznim društvenim i humanitarnim organizacijama pobrinuli da dobiju po 617 maraka. I oni su po tromjesečnom obračunu, kao da su proizvodnja, podijelili nešto varijable, pa su u martu zaradili po 684 marke.

Ko sastavlja dva kraja

Inače, prosječna aprilska neto zarada u Federaciji BiH iznosila je 409 maraka. Sva proizvodnja, izuzev struje, uglavnom je imala manje.

Najniže prosječne place bile su u proizvodnji papira ("Natron" jedini nešto radi), svega 164 marke. Nisu mnogo bolji ni u proizvodnji odjeće i doradi za inozemnog naručioca - 199 maraka.

Rudari su u prosjeku zarađivali 358, a proizvođači metala 318 maraka. Kad se "izbije" Aluminij iz Mostara, gdje su prosječne place oko 1.000 maraka, metalurzi dolaze na kraj.

Obrazovanje, zdravstvo i socijalna zaštita, pa i nauka, zadržali su se u "zlatnom prosjeku", sa zaradama od 430 maraka.

Kolike su najviše plaće

Pojedinačne zarade, kako je poznato, po zakonu su tajna. Ali, polazeći od najnovijih saznanja iz Općeg kolektivnog ugovora za teritoriju Federacije, koji daje mogućnost da se omjeri kreću 4:1, nisu isključene ni plaće iznad 4.000 maraka.

Rukovodni menadžeri čije se plaće utvrđuju ugovorno sa poslodavcem, mimo kolektivnih ugovora zarađuju mnogo više. Pojedincima se plaća utvrđuje i iz dobiti. Takvo je pravilo tržišta.

HELP WANTED

Queens-based Electronics Company is looking for Bosnian sales person.

Requirements: must speak fluent English. Ability to communicate in Eastern European languages is a plus. Call 718-728-6110 ext. 202

Dvadeset prvi nastavak

SJEĆANJA DOKTORA NEDŽBIBA ŠAĆIRBEY-a

Pored radilišta na kojem smo stanovali i radili, za nas je otvoreno i drugo. To je bila gradnja garaže Ministarstva unutrašnjih poslova na Čengić Vili. Svako jutro jedan ili dva kamiona bi pokupili 50-60 zatvorenika. Zajedno sa desetak njemačkih zarobljenika i odvela ih na radilište. Ja nisam bio u toj grupi, ali sam se kad mi je bilo potrebno u nju ubacio te sam tom prilikom vidio što se gradi. To je bio kraj 1947. godine, početak 1948. godine. Garaža je bila kružna sa širokim ulazom i preko 24 garažna mjesta za automobile. Sredina je bila otvorena i služila je za pranje vozila, opravke i slično. Otvaranje ovog gradilišta bilo je razlog da je iz Centralnog zatvora došla skupina od oko 30 zatvorenika koji su bili dodati našoj grupi koja je smanjena otpustom kući nekih zatvorenika ili premještanjem nekih zanatlija na druga gradilišta.

U novodošloj grupi bili su Ismet Kasumagić i Izet Ridić. Ja sam se umiješao u smjenu novopridošlih a da bih za Ismeta i Izeta osigurao povoljan smještaj, odmah preko puta mene do vrata, i ako je to bio zadatak Branka Lalovića, koji se obradovao da mu je neko priskočio u pomoć. On nije uvidio moje razloge. Ismeta Kasumagića sam ja uveo u Mlade Muslimane. Na dan osnivačke skupštine ženske podružnice, kojoj je prisustvovala Ismetova sestra Neziha, ona mu je rekla gdje je bila. Ismet se zainteresirao i još isto predvečerje došao u prostorije Ujedinjene Medrese na Bentbaši gdje nam je Vakufsko povjerenstvo dozvolilo upotrebu dviju učionica, jer medresa nije radila. Dobili smo to u augustu, a možda i julu 1943. godine. Upravnik medrese Taib ef. Saračević je imao svoj ured iznad nas. Nije mu baš bilo pravo da smo pri traženju njega zaobišli a želio je da mu se pokaže i više pažnje i poštovanja, što smo mi nastojali. Ismet je došao, prepoznao u njemu novog, prišao mu a potom do njegove kuće u Sagrdžijama otpratio i on je postao "naš". Suđen je u drugoj polovini 1947. godine u grupi u kojoj su bili Hafiz Ibrahim Trebinjac, ranije profesor vjeronauka na II muškoj realnoj gimnaziji, član glavnog odbora El Hidaje i kada je Ksim ef. Dobrača postao predsjednik El Hidaje, on je od glavnog odbora El Hidaje određen da zamjeni Dobraču i preuzme predsjedništvo Mladih Muslimana. To predsjedništvo je bilo formalno i naša aktivnost je bila neovisna od predsjednika koji najčešće nije znao što mi radimo. El Hidaji je trebala omladina, nam prostorije, zakonsko pokriće za našu djelatnost i to je dobro funkcionisalo. Ta grupa je suđena od suda 38 divizije i koliko se sjećam tužilac im je bio Velimir Šofranac, kojega sam ranije spominjao a predsjednik sudskog vijeća Hadžiomerović, rodom iz Vlasenice koji je kasnije imao advokatsku kancelariju u blizini Bašaršije. Glavni u grupi je bio Vahid Kozarić, koji je dobio tri godine, drugi je bio Midhat Džulbegović koji je dobio dvije godine, treći je bio Sakib Viteškić osuđen 18 mjeseci a Ismet i Izet su dobili po godinu dana.

Uzrok njihovog hapšenja je bio kontakt s Abdurahmanom Hukućem. Hukić je bio student na El Ezher-u u Kairu i u prvi mah, kao i drugi Bošnjaci studenti odbio je da se vrati u Jugoslaviju. Iznenada je

dobio vijest o majčinoj bolesti i odlučio da se vrati. Pri odlasku iz Kaira obećao je da će poslati dogovorenu lozinku kolegama u Kairo da li je dobro da se vrate ili treba da ostanu u Kairu. On je javio da nije dobro da se vraća u Jugoslaviju i to su mi kasnije rekli Ibrahim Drljača kojega sam sreo 1963. godine u Istanbulu, El Hadi Arata u Tripoliju, Libija 1964. i Čamil Avdić 1967. godine u Chicagu. Hukić je donio poruku od svog kolege Viteškića Huse i prenio je Čazimu Viteškiću. Ova veza Hukić, Čazim, Viteškić bila je povod hapšenja grupe. Hukić je osuđen 15 ili 16 godina i proveo je u kaznionici u Zenici više godina. Pušten je i zaposlio se kao knjigovođa u jednom preduzeću a kasnije je postao šef kabineta Sulejmana Kemure kada je ovaj naslijedio kao reis Ibrahima Fejića. Hukić je govorio jako dobro arapski a i engleski a bio je i osoba u koju je UDBA imala povjerenje te je dala privolu, a možda i više kada je došao na položaj šefa kabineta Kemure. Ja sam upoznao Hukića prije nego je počeo raditi kod Kemure ali nisam ničim pokazao da znam bilo šta o njemu. On mi je to prigovorio kada sam bio domaćin mojim prijateljima iz Maroka a što je bilo neposredno nakon Burgibina govora o Ramazanu ako se taj govor može tako nazvati. U to vrijeme Husein ef. Džozo bio je kulturno prosvjetni referent u rijasetu i on me je pozvao da Marokance dovedem. To je za mene bila prilika da se uvjerim da Kemura ne govori ni jedan strani jezik. Kasnije sam sreo Hukića u Meki 1966. i u Tripoliju 1967. godine. Trebinjac je dobio dvije godine, ali mi je ostalo nejasno kako je došlo do njegova hapšenja. Trebinjac sam zadnji puta sreo 1973. godine u Istanbulu.

Ja sam nastavio da radim na spravljanju malte a i na izgradnji kotlovnice za centralno grijanje. Lahkoća u komuniciranju s ljudima a što sam osjećao da imam dovela me u prisne kontakte s mnogima. Sa mnom je radio i Ante Nikolić iz Kreševa. Njegova porodica je bila vlasnik kovačnice u Kreševu, te kad je vlast odlučila da to uzme u svoje ruke, našli su načina da Antu strpaju u zatvor a imovinu konfisciraju. S Antom sam postao prijatelj, mada je on imao moje dvostruke godine. Jedno jutro Ante me pozvao te nam se pridružio Vinko, ekonom (za hranu) radilišta a isto kao i Ante iz Kreševa. Vinko mi je pokazao ceduljicu koju su mu dali Čazim Viteškić i Kafedžić, kojega su zvali kapetan, inače mlađi brat Safeta

Kafedžića pisca. Na ceduljici je pisalo: "Druže Vuko, treba da hitno razgovramo. Radi se o grupama MM koje još uvijek djeluju." Vinko se jako izložio, ali na Antin nagovor mi je pokazao cedulju. Razgovarali smo što da učinimo. Odlučili smo da Vinko ne preda cedulju,

NEDŽIB ŠAĆIRBEGOVIĆ
Sarajevo 1944. godine

da je izgubi i da je ja nađem te da onda suočim Kafedžića i Viteškića. I ja sam tako napravio. Viteškić i Kafedžić su išli na radilište garaže i vraćali se uveče. Cedulju su predali Vinku prije svog odlaska na rad. Vinko je svaki dan išao u Centrlani zatvor na rad. Vinko je svaki dan išao u Centrlani zatvor da donese što će se kuhati za ručak i večeru a i hljeb. Oni su očekivali da on cedulju preda Vuki Glušici upravniku zatvora, te da ih on pozove kasnije na razgovor gdje će oni dati svoje informacije. Razgovarao sam o svemu sa Ismetom i Izetom i oni su bili zabrinuti. Potom sam zamolio za savjet i Nikicu Poljaka glavnog zatvorenika na oba radilišta. On mi je

Kafedžić su morali trčati s koritom malte jer malte je stalno nestajalo. Nikica Poljak, Marko Šakić i ja stalno smo im bili za petama. Ja sam ih podjsećao na cedulju, a ovi gurali da rade. Ismet i Izet su to posmatrali i zadovoljno se smjehuljili. Strah da im se što ne desi mogućnost da svak zna da su cinkaroši iscrpili ih je i fizički i psihički i na jednoj pauzi za ručak su mi prišli, molili za oprost, da nikom ne pričam da oni tako nešto nikada više neće uraditi. I dok ovo pišem postajem svjestan opasnosti u kojoj sam se mogao naći a i podstrek da izrazim zahvalnost na zatvoreničkoj

prepadnuti. Pravdali se, zaklinjali, plakali, bojali se da im se u toku noći nešto ne desi. Mi smo pazili da ne ragovaraju sa stražarima. Ujutro sam i ja odlučio da idem na radilište garaže. Dogovorili smo da Viteškić i Kafedžić nose maltu i ciglu zidarima i Nemcima i raspoređeni su da to nose Maxu i Albertu, najbržim zidarima a zidarima smo rekli da rade taj dan izuzetno brzo da slomimo cinkaroše. Viteškić i

blato te je kretanje, nošenje činilo izuzetno teškim. Vratili smo se u barake. Kafedžić i Viteškić nisu Vinka ništa pitali. Oni su spavali na drugoj "palači" za spavanje. Umor ih je savladao i brzo su zaspali. Sutra ujutro Čazim mi je došao i molio da mu oprostim da to nikada više neće učiniti. Prihvatio sam to sa ozbiljnim upozorenjem.

Na svakom radilištu postoje pukotine kroz koje se mogu poslati poruke. To su šeferi koji dovoze materijal. Bilo ih je svakakvih. Najbolji je bio Vejsil, rodom iz Tarčina. Zadužio je mnoge od nas ubacivši naša pisma u sanduče. Pored njih to su i "slobodnjaci" najčešće zanatlije sa kratkom kaznom, a čije usluge su potrebne na više mjesta. Jedan od njih je bio Ante Pelekrić. Po njemu sam poslao poruku do Hasana Bibera da ču slijedeće poslije podne biti na teretnoj stanici (uskotračnoj) i da me može tamo naći. Anti sam rekao da mi je Hasan rođak i komšija. Stara stanica je bila preko puta hotela Bristol a teretna je bila jednu tramvajsku stanicu prema Marijin Dvoru. Razni materijal za građevinu je pristizao i mi smo ga istovarali iz vagona i utovarali na kamione. Obično nas je bilo 4 do 8 na takvim radovima i s nama je bio samo jedan milicioner. Jednom se bez teškoća našao u grupi za istovar i otišao na teretnu stanicu. Dani su bili kratki i činilo se da je dan na izmaku, a tome je doprinijelo i oblačnost. Najzad, ugledao sam Hasana. Lahko sam se provukao pored vagona i prišli smo jedan drugom. Rekao sam mu o cedulji. On se malo zabrinuo, rekavši da Čazim može naškoditi Muniru (Gavrankapetanoviću) i da pazim da Čazim ne govori. Hasan je lijepo izgledao, a ja sam izgledao krupniji nego jesam jer sam se naoblačio haljina, (dva kaputa) a da bih se zaštitio od hladnoće, a na nogama sam imao gumene čizme, privilegija onih koji su radili na mješanju malte i betona. Rastali smo se nijemo jer bilo je opasno biti glasan a i nepotreban dug razgovor. Po povratku

na radilište rekao sam Ismetu i Izetu o susretu s Hasanom. Bili su iznenađeni kako sam to uspeo. Ja sam osjetio olakšanje da sam učinio sve što se moglo. Zaštitio Munira, a i druge, a i Čazima da ne ide tamo gdje bi izgubio svako dostojanstvo. Čazim je bio nježno fizičke građe. Zadnji puta smo se sreli u Travniku 1957. godine. On je radio kao knjigovođa u jednom preduzeću u Vitezu, a ja kao ljekar u Domu zdravlja u Travniku. Kada se javio na pregled nije se nadao da

će sresti mene. Bio je zbunjen, malo i postuđen. Ja sam bio prijateljski, brižan. Bio je sa ženom i djetetom i pokazao sam brižnu bliskost i interes za njega. To ga je podiglo.

Sarajevo, 1942. god. ISPRED GRADSKO TRŽNICE

obećao punu podršku. Kada su se Viteškić i Kafedžić vratili s radilišta ja sam ih prvo pojedinačno, Viteškića prvo, a potom obojicu upitao za cedulju. Bili su zbunjeni izgubljeni,

solidarnosti Anti Nikoliću Vinku, Nikicu Poljaku, Marku Šakiću i zidarima Maxu i Albertu. Bio je to zimski dan s tragovima snijega na tlu, nije smrzlo ali je svuda okolo bilo

O čemu se govori u Sarajevu

Sarajevo

Integracija BiH je osnovni problem. Objavljeni tejpovi u Zagrebu o namjerama i politici Franje Tuđmana prema BiH su dokaz da susret u Karadordjevu nije bio slučajan nego dio političkog mišljenja i nastojanja Tuđmana i Miloševića pa da Bosne nestane a s njom i Bošnjaka. Prisustvo Tuđmanovih i Miloševićevih političkih istomišljenika u BiH je glavna smetnja integraciji.

SDA, Amerika i Zapad imaju isti politički cilj a to je integracija BiH a to bi dovelo do investicija, ekonomskog razvoja, smanjenja nezaposlenosti, porasta državnih prihoda te isplate penzija na vrijeme, jednom rječu boljeg života za sve građane u BiH učvršćenju mira i prihvatanju zajedničkog života. Uz povratak prognanih i izbjeglih u znatnom broju došlo bi do pune obnove političkog, socijalnog, kulturnog, sportskog života BiH, Bosna bi bila jedna država, s dva entiteta tri konstitutivna naroda i svi njeni građani jednaki i slobodni s većim prihodima. SDA nejma prevlast da do toga dovede, njoj je potrebna pomoć. Međunarodna zajednica je zastala nezadovoljna, ali ne i dovoljno energična da svojim ovlastima ubrza povratak prognanih i dovede do integracije. Ona se odlučila za drugu varijantu, a to je da podupre nasljednicu Saveza komunista, SDP u kojoj vide integrisanu političku stranku te kroz njenu eventualnu izbornu pobjedu dođe do integracije BiH. To je razlog da se ured visokog predstavnika i OSCE-a pretvorio u navijača za političku stranku u ovom slučaju SDP-a, ne u objektivnog nadzornika i sprovoditelja izbora, te tako na sebe navukao sliku protivnika slobodnog demokratskog procesa u očima mnogih Bošnjaka a i drugih. Oni su tako postali zastupnici jedne partije, SDP u ovom slučaju protivnici druge to jest SDA.

Na zadnjim općinskim izborima

pokazalo se koliko je pogrešno bilo to zaključivanje. SDA je po broju glasova i osvojenih mjesta u općinskim vijećima izašla kao prva, ali SDA je dobila mnogo manje glasova nego ranije. Jedan broj glasača nije izašao na izbore da izrazi svoju ljutnju prema SDA za koju su ranije glasali drugi su otišli i dalje te su iz protesta glasali za SDP da izrazi svoje nezadovoljstvo radi sporog povratka, nezaposlenosti, malih primanja i penzija koje kasne. Međutim, u Republici Srpskoj SDS čiji je prvi predsjednik bio Radovan Karadžić izašla je kao najjača stranka, dok je HDZ očuvala svoje pozicije, ne samo najjača nego dominantne stranke među Hrvatima. SDP je popravila svoje pozicije samo glasovima Bošnjaka, te je neki nazivaju bošnjačkom SDP, bez obzira što u njenom vrhu sjede Srbi Bogić Bogićević i Miro Lazović, čija politička gledanja cijeni se Hrvat Karlo Filipović. Oni nisu dobili glasove Srba i Hrvata te na taj način nisu učinili SDP integrisanom strankom. Tolerantna politička klima u Federaciji BiH kod Bošnjaka uvećala je broj glasova SDP.

Valjanost izbora ne cijeni se po tome ko je ili ko će pobijediti na izborima, nego po slobodi da se glasa, valjanosti biračkih spiskova, posebno pravednom i otvorenom brojanju glasova.

Poseban prigovor je da se kroz problem registracije i raznim smicalicama lišilo prava glasa preko 300.000 Bošnjaka, a to je ogroman broj. Odgovorni za izbore ne mogu zanijekati ovu činjenicu te sada njihov oglas, plaćen novcem BiH nije više: glasajte za promjene, nego je to poziv za registraciju, i savijest kako da se isprave greške koje su se desile na izborima 8. 4. 2000. godine.

Čudno je da su parlamentarni izbori zakazani za 11. novembra 2000. a upućeni znaju da su prvi, posljednji "tajni" jednopartijski izbori, u neslobodnoj atmosferi i ograničenim

upisom u biračke spiskove održani 11. novembra 1945. godine. Evropska zajednica je odlučila da prizna BiH, Hrvatsku, Makedoniju i Sloveniju kao nezavisne države 6. aprila 1992., ali je naglasila da je to priznanje valjano od 7. aprila 1992. a da se datum ne bi podudarao sa 6. aprilom 1941., danom Hitlerovog napada na Kraljevinu Jugoslaviju.

Čelnici pojedinih političkih stranaka BiH se protive izborima u jesen smatrajući ih preuranjenim (dr. Haris Sijaladžić) obračunajući to činjenicom da odsustvo 700.000 neSrba iz Republike Srpske, to jest skoro polovinu stanovništva ne mogu učiniti izbore objektivnim to jest izborima. Tome se dodaje da proces privatizacije u RS iz koje je odsutno skoro polovina stanovništva, a prema popisu iz 1991. godine nije u redu. Protjerani i izbjegli ne mogu učestvovati ravnopravno u privatizaciji. To je novi vid otimačine od onih kojima je već mnogo oteto. SDA razmatra da u takvoj situaciji, gdje je izborni tijelo ne Srba drastično smanjen treba izaći na izbore.

U ovoj situaciji to ne bi bili izbori građana, nego glasanje jednog naroda u jednom entitetu i preko toga oduzimanje političkih prava građanima kojima je to pravo uskraćeno a preko toga obespravljenje dva naroda, u ovom slučaju Bošnjaka i Hrvata u Republici Srpskoj. Ako se to dogodi istorija će to zabilježiti zajedno s imenima onih koji su to učinili.

Vrijednost izbora se ne sudi po rezultatu ko je izbore dobio, nego kroz izborni proces. Tvrdanja da je demokratski proces očuvan pobjedom ove ili one stranke potvrđuje protivno i to je antidemokratsko uplitanje u izborni proces, nedemokratsko ponašanje

onih kojima je povjereno sprovođenje izbora i nadzor nad izbornim procesom, te ponavljam: to je registracija, dostava glasačkih listića nama, van BiH, a izloženim i slobodnim uvidom u biračke spiskove za one u BiH da se nepronalaženjem imena u biračkom spisku otkloni lutanje od jednog glasačkog mjesta do drugog te usljed iscrpljenosti glasač pada u beznade i ne glasa, ili pak ne nađe svoje ime u registru birača mada je valjano registrovan, ali je birokratskom greškom onih koji nadziru i sprovode izbore onemogućeno da glasa. Izborni rezultati se mogu priznati samo poslije, objektivnog brojanja, ovjerenog od zainteresiranih, to jest predstavnika političkih stranaka, a ne arogantnom izjavom nekog tko o Bosni vrlo malo zna, ili je bolje reći vrlo mnogo ne zna. Činjenica je da od izbora koji su održani od oktobra 1990. pa do danas najmanje prigovora se našlo izborima iz oktobra 1990. koje su sproveli organi države BiH a predstavnici međunarodnih organizacija bili samo neutralni promatrači. Sve može biti bolje, pa i sprovođenje izbora, a prigovori su učinjeni da se vidi što je tačno, te da se boljim učini što se može i treba poboljšati.

N.S.

je Avdić, po povratku kući, ispred svog stana (u sarajevskom naselju 'Ciglane') fizički napadnut". "Žalosno je da je velika većina počinilaca napada na novinare i medijske kuće i dalje van domašaja pravde i zakona, iako su njihova imena poznata. Moćni zastitnici počinilaca nasrtaju na osnovna ljudska prava pokrivaju brojna zlodjela počinjena u nekoliko posljednjih godina širom BiH", kaže se u saopćenju.

Helsinški komitet za ljudska prava BiH osuđuje fizički napad i prijetnje uredniku kulturne rubrike "Slobodne Bosne", za kojeg okrivljuje vladajuće političke strukture "koje su legalizovale sve napade i pritiske", kaže se u saopštenju Helsinškog komiteta. Edina Avdića su u nedjelju fizički napale dvije nepoznate osobe, sat vremena nakon što ga je zbog objavljenih tekstova vrijeđao i prijetio mu Muhamed-Hamo Korda, menadžer iz Sarajeva. Prema Avdićevoj izjavi, Korda je, u prisustvu više svjedoka, "nakon produženog verbalnog terora, mobitelom pozvao nepoznata lica, a potom saopštio uredniku Avdiću da je 'sad gotov', nakon čega

ŽELITE LI DA GLEDATE SATELITSKI PROGRAM TV BIH?

MOŽDA TV DNEVNIK SA NAJNOVIJIM VIJESTIMA IZ BOSNE I HERCEGOVINE?

BOSANSKO-AMERIČKA TELEVIZIJA U NEW YORK-U VAM TO MOŽE OMOGUĆITI!

PRETPLATITE SE NA NAŠE SEDMIČNE EMISIJE I POMOŽITE NAM DA TO I NAPRAVIMO!

ZA \$ 25.00 MJESEČNO DOBIVATE ČETIRI NAŠE EMISIJE NA VAŠU KUĆNU ADRESU.

NARUČITE NAŠE KASETE I GLEDAJTE NAJNOVIJE IZVJEŠTAJE BOSANSKO-AMERIČKE TELEVIZIJE UZ DOSTAVU NA VAŠU ADRESU.

POPUNITE LIČNI ČEK ILI MONEY ORDER U IZNOSU NA 25 DOLARA OVAKO:

PAY TO ORDER OF: RACCOON INC.
FOR: BOSNIAN-AMERICAN TELEVISION

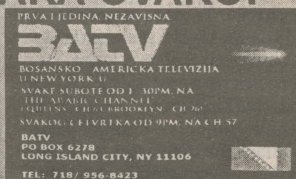
POŠALJITE NA ADRESU:

BATV, P.O. BOX 6278, LONG ISLAND CITY, NEW YORK 11106
PROVJERITE NAŠU INTERNET ADRESU: WWW.INFORMATOR-ONLINE.COM/BATV

ILI NAS NAZOVITE NA TEL: 718/956-8423

MI SMO JEDINA TELEVIZIJA KOJA VAM MOŽE OMOGUĆITI TV PROGRAM NA BOSANSKOM JEZIKU!

RACCOON INC. JE NON PROFIT ORGANIZACIJA

Vrijeme godišnjih odmora SVI PUTEVI VODE NAŠOJ BOSNI

DINA I DŽEVAD KARABEGOVIĆ: SVI PUTEVI VODE NAŠOJ BOSNI

Ovih dana mnogi bošnjački prognanici, koji su svoje sigurno utočište našli u Sjedinjenim Državama, pakuju putne torbe i spremaju se za željeni posjet Domovini. Mjesecima i godinama sakupljaju se teško zaradeni dolari, odabiraju pokloni i planiraju susreti sa dragim osobama, koje ih raširenih ruku čekaju sa druge strane oceana. Biće tu mnogo suza, sjećanja i osmjeha, podgrijanih nadom da je sve ružno prošlo, a dani sreće ponovno dolaze.

"Svi putevi, danas, vode našoj Bosni" - sa osmijehom su dovikivali Dinka i Dževad Karabegović, dok su kretali put burlingtonskog aerodroma, na svoj toliko željeni put. Marljivo su radili, čak i prekovremeno, pa i nedjeljom, da obezbijede dvije do tri hiljade dolara, koliko im je potrebno za putne troškove i sitne poklone rodbini i prijateljima. Njihov boravak, kao i mnogih drugih, traje mjesec dana. Za to vrijeme Dževad će posjetiti majku u Zagrebu, brata u Bihaću, a Dinka će na bihaćkim mezarlicima proučiti Fatihu u ratu preminuloj majci. Njihova namjera je, barem nakratko, svaratiti u Dubicu (gdje su do rata živjeli) i makar sa ulice baciti pogled na prekrasno porodično zdanje sa više porodičnih kuća, koje još i sada (sa gorkom nasladom) uživa drugi. Sigurno je da će ovih dana u Bosnu doputovati i mnogi Bošnjaci iz brojnih država Evrope da ljubavju i toplinom ugriju i oplemene svoja nakvašena srca, da vrate izgubljene nade i smognu snagu za nove važne korake. Na putu njihovog povratka u "hladnu" tudinu biće više svjetla i važnih spoznaja o njihovoj sutrašnjici. Neki će uspjeti vratiti svoje, izvršiti zamjenu ili prodaju nepokretnosti, a neki će takve odluke morati odložiti do daljnje. Bilo kako bilo, sve prognanički

putevi vode našoj Bosni, pa makar koštali kamare njemačkih maraka i američkih dolara. Sa Bosnom veze i u Bosni ostaje prognanička ljubav, kao nezamjenjiva veza između prošlosti i sadašnjosti, kao pupčana vrpca između majke i djeteta.

Kad se Dževad i Dinka vrte ozariće se i naša srca nasladom ljubavi, dok nam budu na tanane pričali o njihovom ponovnom viđenju toliko željene Bosne.

Zijad BEĆIREVIĆ

ŠIRINA, SVEOBUH VATNOST, INTERNACIONALNOST ISLAMA

Koliko je islam širok, sveobuhvatan, internacionalan, koliko široko otvara svoja vrata, ilustrativno pokazuje primjer Islamic Society of Vermont. Ova asocijacija vjernika islamske vjeroispovijesti ustanovljena je 1995. godine, prije svega sa ciljem da okupi islamske vjernike svih zemalja i kontinenata, koji su se posljednjih godina u velikom broju naselili u ova područja i u Vermontu našli svoju drugu domovinu. Islamic Society im omogućuje da ponovno u punoj mjeri i vjerskom izražaju nađu sebe i iskažu svoju ljubav i vjeru prema Allahu dž.š. da predano i dosljedno ispunjavaju osnovne vjerske dužnosti. Zbog toga nije čudo da se svakoga petka na Džummi, ali i svake posljednje subote u mjesecu na zajedničkoj večeri, nađu muslimanski vjernici iz Saudijske Arabije, Indije, Pakistana, Azije i Afrike, ali u ponajvećem broju Bošnjaci iz Bosne i Hercegovine. Susretnu se i rastanu sa bratskim pozdravom "Esselamu-alejkum" i "Allejkumu-sselam", baš kao ovdje na slici.

Ljudi u Americi duboko uvažavaju vjerska prava i slobode. Njihov interes za vrijednost i bogatstvo različitosti je sve veći otvoreniji, što potvrđuje i ovonedjeljna posjeta studenata sa vermontskog fakulteta burlingtonskoj džamiji, upravo za vrijeme klanjanja Džumme. Čiste islamske postavke "da u vjeri nema prisile" upravo i čine islam privlačnim, izazovnim, širokim, internacionalnim i sveobuhvatnim, upravo onakvim kakav je danas Islamic Society of Vermont.

Zijad BEĆIREVIĆ

INTERPRETERS NEEDED FOR U.S. ARMY IN THE BALKANS

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4,000 per month plus a \$2,000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

The Process: The first step is to prepare your resume. Highlight your work experience, education linguistic skills and any special qualifications or experience that would make you valuable to our program. Fax your resume to (703) 968-1276 along with a cover letter and a short paragraph in both languages describing why you would like to have this job.

We will review your resume in order to determine whether your skills, expertise and experience are in compliance with our requirements. We will contact individuals whose candidacy we wish to pursue and conduct a telephone pre-screening interview. Should we determine that you meet our criteria, we will send you a Candidate Data Sheet and Questionnaire for you to complete and return to us. Upon review, we will invite those we consider qualified to our next candidate screening session. Screening covers three days and takes place at our offices in Fairfax VA near Additional Information: (703) 968-1263

Sastanak u komandi Prvog korpusa VF PORODICE ŠEHIDA PRIPREMAJU VELIKE DEMONSTRACIJE NA BAŠČARŠIJI

Sarajevu nedostaje 14.000 stanova * Premijer Belkić najavio da će ove godine biti osigurani lokaliteti za gradnju hiljadu stambenih jedinica

General Halil Brzina, komandant Prvog korpusa Vojske Federacije, zatražio je od kantonalnih vlasti u Sarajevu da pomognu u rješavanju stambenih pitanja boračkih populacija i aktivnih vojnika, izgradnji spomen-obilježja poginulim herojima u glavnom gradu BiH i zadržavanju nekih

objekata u kojima je smještena vojska. Na sastanku održanom u ponedjeljak u komandi Prvog korpusa, on je istakao problem finansiranja ove vojne formacije.

Sudske deložacije

Nakon što je Mirsad Kebo, v. d. guverner Kantona Sarajevo, kazao da će finansiranje vojske biti transparentno za

javnost, jer se radi o jednom od budžetskih rashoda, kantonalni premijer Beriz Belkić govorio je o problemu stambenog zbrinjavanja.

- Za stanogradnju smo odredili neke lokalitete u vlasništvu Kantona i u ovoj godini imat ćemo "čisto" zemljište za pravljenje 1.000 stanova. Mogli

bismo razgovarati o tome da za potrebe Prvog korpusa osiguramo zemljište bez naknade - kazao je Belkić.

Omer Vatrić, kantonalni ministar za stambene poslove, istakao je da Sarajevu nedostaje 14.000 stanova. Ukazao je na problem sudskih deložacija koje nisu u nadležnosti njegovog ministarstva, što smeta

zbrinjavanju deložiranih ljudi, već u ingerenciji Ministarstva za izbjeglice koje, opet, ne raspolaže stanovima.

Vlast ne želi pomoći

- Vi, predstavnici civilne vlasti, možete nam mnogo više pomoći, ali nećete! Pomoć nam pruža Ministarstvo za boračka pitanja, a što se tiče Vatrića i Muharemovića (kantonalni ministar za izbjeglice op.a.), na tom planu rade vrlo malo. Šehidske porodice završavaju na ulici. Na ulici završavaju i silovane žene, haški svjedoci. Bojim se da ćete u Sarajevu imati obračun između naših porodica i onih što se vraćaju, jer su već najavili kolektivne demonstracije kad se budu održavale Bašćaršijske noći - oštro je reagirala Bahra Kituša, predsjednica kantonalne Organizacije porodica šehida i poginulih boraca, dodajući da je "spremno 805 deložacija na Dobrinji, među kojima su 430 žene iz Srebrenice". Premijer Belkić odgovorio je da niko građanima Sarajeva ne može ugrožavati način života i da ovi zahtjevi teže obustavi povratka. Predstavnica šehidskih porodica rekla je da traži dvostrani povratak, na što je Belkić odgovorio da se boji da će se ljudi iz povratničkih šatorskih naselja u Jeleću i Mededi vratiti u septembru u glavni bh. grad.

Problem na koridoru preko Grepka

General Brzina ustvrdio je da je 200 pripadnika Vojske Federacije, koji borave u oblasti koridora Grebak i Delijaša, bolje životne uvjete imalo u ratu.

- U Delijašu su izgrađena četiri objekta u koja još nisu priključeni voda, struja ni grijanje. Vojska je u barakama, ne mogu se useliti jer nisu riješeni imovinskopravni odnosi. Naime, nije isplaćena naknada vlasnicima zemljišta na kome su ti objekti napravljeni, iako im je ranije rečeno da će u zamjenu za ovo zemljište u Sarajevu dobiti drugo - kazao je general Brzina, ne navodeći ko je pokrenuo inicijativu za pravljenje ovog smještaja. Vlasnici su tužili Prvi korpus federalnim ombudsmenima, tražili intervenciju SFOR-a te pomoć od kantonalnih vlasti.

MBO prestaje sa djelovanjem

Predsjedništvo Muslimanske bosnjacke organizacije donijelo je odluku o gasenju stranke, uz obrazloženje da ne postoji prostor i okruženje za djelovanje stranke takve orijentacije, saopćeno je danas iz MBO-a.

U saopćenju se kaže da su na sastanku Predsjedništva, kojem su pored osnivača stranke Adila Zulfikarpasica prisustvovali Salih Burek, Fuad Tabak, Dzermal Hadziabdic, Muhamed Hadziomerovic, Mujo Kafedzic, Sead Beslagic i Husein Hasibovic, izneseni stavovi da je MBO u svom programu rada imao niz ciljeva za koje se zalagao, a koji su ili ostvareni ili je borba za njihovo ostvarenje u sadašnjem trenutku bezizgledna. Navodi se da je bosnjastvo, jedan od glavnih ciljeva stranke i njenog osnivača, zazvijelo, premda u "nesto izvitoperenom obliku", borba za cjelovitu BiH nije u rukama bosnjackog naroda, a teznja međunarodne zajednice je da "izbrise male opozicione stranke jer će lakše pod kontrolom držati manji broj vecih stranaka".

Clanstvu i simpatizerima je zahvaljeno na dosadašnjoj saradnji te poručeno da će clanstvo, po vlastitom opredjeljenju i željama, pojedinačno odabrati opciju i stranku gdje će eventualno nastaviti djelovanje

Enotrade, Inc.,

1332 E. Lake Ave., IL 60025

Tel.: (847) 657-8434

Fax: (847) 657-0283

Web: www.enotrade@eno-trade.net

HELP WANTED

Enotrade has immediate openings for the following positions:

- Experienced truck drivers (local, regional, and long distance) with "hazmat" endorsement
- Experienced owner/operator drivers with "hazmat" endorsement
- Dispatcher (must speak English and Bosnian) – former truck driver is a plus
- Experienced sales people (Chicago/Illinois, California, Georgia, and Texas area)
- Truck mechanics

Prvi restoran u Vancouver-u "BOSNIA"

Prvi restoran u Vancouver-u (WA) kojeg su otvorili Čehajić Denis i Deronjić Mujo (oba iz Bosanske Gradiške) je postao novo omiljeno sastajalište Bošnjaka. Denis i Mujo su vrlo zahvalni nadelžnim službama Vancouver-a i prvim posjetiocima - gostima restoranu. "Svaki početak je težak", veli Denis

nadajući se uspjehu.

Restoran su nazvali "Bosnia" (Bosna) "jer je Bosna u srcu i duši, na umu i razumu kod svih naših ljudi", - kaže Denis. U Vancouveru i Portlandu (OR) koje dijeli rijeka Columbia, ima mnogo Bošnjaka koji su došli iz: Konjica, Zenice, Jajca, Goražda, Banja Luke, Bosanske Gradiške, Trebinja, Sarajeva, Kotor

Varoši, Bileće, Gacka, Mostara, Brčkog, Tuzle, Prijedora, Srebrenice i mnogih drugih mjesta Bosne i Hercegovine. Svi probaju bosanski ćevap sa lepinom, kahvu i ostalo što im nudi skromni restoran "Bosna". Bošnjaci se upoznaju u restoranu i razmjenjuju muhabete. Jedan od

njih je i Edhem Sarić, Gačanin iz Kule, pravnik po profesiji. Izvrсни je pripovjedač života u njegovoj velikoj, plodnoj i neuništivoj kuli, omeđinama tog prostranstva, Sarića grede i planine koja je bolno odhukivala u nedavnoj prošlosti.

Idriz SIJERČIĆ

Izbjeglice se polahko vraćaju NEĆE BOMBE SPRIJEČITI POVRATAK U DUBICU

U predratnom periodu, tokom rata, a sada i u dugim godinama poratnog perioda, radikalni dubički Srbi su više nego uspješno demonstrirali svoj radikalizam, svoj ekstremizam. Grad je potpuno očišćen od muslimana, koji su oduvijek sačinjavali gradsko jezgro. Protjerano ih je blizu 8.000.

Više godina nakon zaključivanja mira u Dejtonu noga muslimana i Hrvata nije smjela kročiti u Dubicu, u svoje i na svoje. U posljednje dvije godine najuporniji (često i najhrabriji) prognanici počeli su i pored očitih opasnosti i rizika, obilaziti svoje kuće, a neki su se od njih i vratili. Želja za povratkom bila je jača od svega. Jedni od prvih povratnika (kad je povratak bio još samo iluzija) su: Čejvan Ibrahim, Varcar Bećir. Najviše prognanika, u posljednje

I pored toga već ovih dana mnogi Dubičani iz raznih zemalja Evrope i Amerike dolaze u posjetu rođacima i prijateljima u Bosnu, ali sve masovnije i u Dubicu, da sprovedu u život svoje "sazrele" ideje o daljem toku života. Mnogi od njih budu zaustavljeni na kućnom pragu, ili pred dvorišnim vratima, ali ih sve to neće pokolebati u namjeri da uzmu svoje. Kao i oni prvi povratnici, čekaće možda mjesecima u dvorišnim objektima ispred svojih kuća, ali će u njih zasigurno ući. Ekstremni Srbi, naročito oni iz struje pridošlica, neće moći ničim više zaustaviti ovaj logičan proces, koji sve silovitije zhvata čitavu Bosnu.

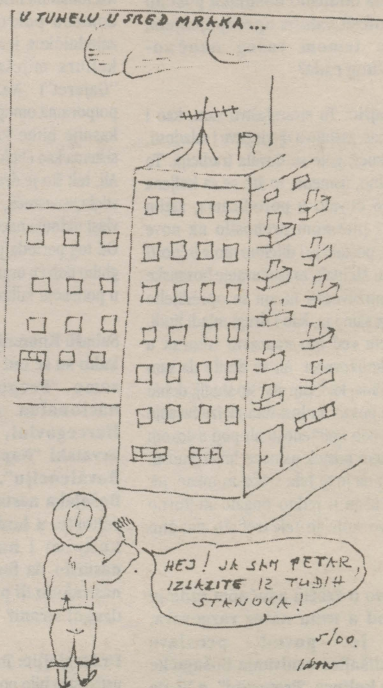
U mnogo čemu slična situacija je u Prijedoru, Bosanskoj Gradišci, Bosanskom Novom, Kostajnici, gdje su procesi povratka još intenzivniji. Ono što je do nedavno bila velika nepoznanica, sada je postalo očito: Svi koji budu željeli (i mogli) vratiti će se. Sigurno je jedno: Detonacije naglašenih srpskih ekstremista su posljednji neuspješni pokušaji da zaustave rijeku povratka koja nezaustavljivo teče vodama Une, Sane i Save, u jedinstven sliv bosansko-hercegovački.

Zijad BEĆIREVIĆ

vrijeme, vratilo se u Bećirevića mahalu, a intenzivno se za povratak pripremaju prognani muslimani Krivdića brda i prigradskog naselja Jošik, gdje ih je živjelo nekoliko hiljada.

Prognanici Dubice napustili su svoje kuće i stanove ispraćeni paljevinama i detonacijama, osmišljenim planskim ubistvima, a sada još uvijek rijetke povratnike dočekuju detonacije. Nedavno je u samom centru grada, na domak Sportske hale i Osnovne škole (koja se ranije zvala "Braćstvo-jedinstvo") eksplodirala bomba, da upozori jednu od najpoznatijih dubičkih muslimanskih porodica - da je nepoželjna. Teško je pretpostaviti da će mirovnjaci u interesu mira i povratka otkriti počinioca.

U TUNELU USRED MRAKA

I. Sijerčić

TUZLA DEBLO- KIRANA

Radnici Fabrike sode Lukavac danas su u 15.15 sati deblokirali izlaz iz Tuzle na magistralnom putu u Sičkom Brodu, nakon 25-satne obustave saobraćaja. Na vanrednom zasjedanju Vlade Tuzlanskog kantona donesena je odluka da se izabere novi upravni odbor Fabrike sode i da se radnici sklone s ulica i sutra ujutro vrate na posao. Pod uslovom da se deblokiraju putevi do 15 sati i da se radnici vrate redovnim radnim obavezama za sutra je obećana isplata jedne plate a druge za sedam dana.

malĒSIA
TOUR & TRAVEL SERVICE CO.
2472 Arthur Avenue, Bronx, NY 10458

Real Estate Mgmt. • Tour Travel • Albakos Import/Export

PUTUJTE SA NAMA

New
York

* SARAJEVO. \$600 + Tax + Week.
* SKOPJE \$600
* TIRANA \$600
* ZAGREB \$560
* DUBROVNIK \$625
* PODGORICA \$725

NAZOVITE

Tel. (718)
220-5000

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$900 + Tax + Weekend

Cijene za period od 15. Juna do 6. Sept. 2000

New
York

* SARAJEVO. \$800 + Tax + Week
* SKOPJE \$800
* TIRANA \$800
* ZAGREB \$700
* DUBROVNIK \$785
* PODGORICA \$850

NAZOVITE

Tel. (718)
220-5000

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$1.000 + Tax + Weekend

Intervju sa dr. prof. Munibom Maglajlićem, predsjednikom Matičnog odbora Bošnjačke zajednice kulture "Preporod"

"ODRŽAVANJE VATRE U VELIKOM ZBJEGU"

"Stara boljka Bošnjaka, ako se nađe pojedinac da ličnim angažmanom sve pogura i održava, dobro i jeste, ako ne, onda sve stoji. Mi uvijek natovarimo ljude koji su voljni raditi preko granica njihove izdržljivosti."

Razgovarala: Safeta OBHOĐAŠ

Možete li nam krakito sažeti istorijat te institucije?

Dr. prof. Munib Maglajlić je rođen 1945. godine u Banjaluci, gdje je proveo mladost i završio realnu gimnaziju. Poslije toga je otišao na studije u Sarajevo, diplomirao na Filozofskom fakultetu, na odsjeku maternjeg jezika i jugoslovenskih književnosti, u Zagrebu je 1974. godine odbranio magistarski rad o bosanskoj sevdalinci a 1980. godine doktorirao na temu bosanska balada.

Usmeno stvaralaštvo Bošnjaka je postalo njegovim profesionalnim opredjeljenjem, o toj književnosti objavio niz autorskih knjiga, '83. godine "Od zbilje do pjesme", ogledi o usmenom pjesništvu, '85. "Muslimanska narodna balada", '89. "Usmeno pjesništvo - od stvaralaca do sakupljača", i pred sam rat, zapravo promocija njegove knjige "Usmena lirika pjesma - balada i romansa" desila se kad se Sarajevo već nalazilo u okruženju. On je i priređivač "Usmene balade Bošnjaka", knjige koja se našla u Prvom kolu edicije "Bošnjačka književnost u 100 knjiga". Objavio je i više izdanja u saradnji sa drugim autorima.

SabaH: Kako je usmeno stvaralaštvo muslimana odnosno Bošnjaka postalo Vašim profesionalnim opredjeljenjem, odnosno temom vašeg naučno-istraživačkog rada?

Dr. Maglajlić: To stvaralaštvo sam, kao i mnogi od nas, zavolio u djetinjstvu i mladosti, u rodnoj kući, gdje se čuvala tradicija. To tradicionalno, usmeno, to što se sa koljena na koljeno čuvalo u porodicama, zatim govorom i pjesmom prenosilo na nove generacije, postalo je i dijelom moje ličnosti i mog duha. Ali ipak, za izučavanje bosanske usmene književnosti nisam se opredijelio svjesno, jer sam i ja, kao i drugi mladi ljudi, na fakultetu već bio napravio iskorak u modernu književnost. Ali se desilo da sam te 70-te godine, kad sam završio studij, dobio ponudu za posao na Institutu za izučavanje jugoslovenskih književnosti ali pod uslovom da preuzmem odsjek usmene književnosti. Sad mislim da je to bila sreća za mene, jer sam tako ušao u jedno bogato kulturno stvaralaštvo koje je tek trebalo naučno obraditi.

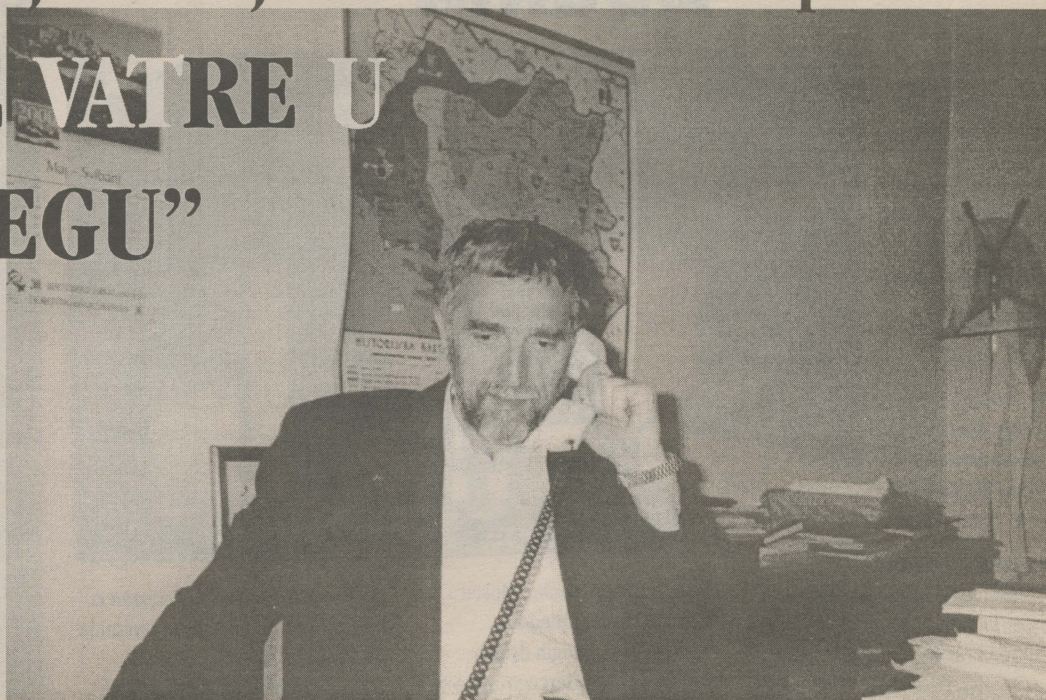
SabaH: Ovo o Vašem naučnom radu je samo uvod u temu našeg razgovora, kojem je povod proslava desetogodišnjice osnivanja Bošnjačke zajednice kulture "Preporod", a Vi ste predsjednik njenog Matičnog odbora.

Dr. Maglajlić: Već vam je poznato da je prvi "Preporod" nastao 1945. godine ujedinjavanjem ideje "Gajreta" iz 1903. i "Narodne

uzdanice" iz 1928. godine kojima su se pridružila još neka manja kulturno-prosvjetna društva. Uloga tih prvih kulturnih organizacija u životu muslimana, odnosno Bošnjaka, zaista je od neprocjenljive vrijednosti. Da nije bilo njih, zapravo svijesti vodećih ljudi poput Bašagića, Nuri Hadžića ili Mulabdića, ne vjerujem da bi se taj narod uopšte uspio održati, vjerovatno bi ostao zatvoren, izolovan kao minorna vjerska skupina, dok ga vrijeme i genocidi nebi sasvim izbrisali. Oni su prvi shvatili da je pitanje svih pitanja opstanka Bošnjaka njihovo obrazovanje, poticanje njihove borbenosti da se odrupu narastajućim nacionalizmima sa obje strane granice, jačanje spoznaje da su povlačenjem Turske sa Balkana pripali Evropi. Zaista je potpuno nebitno, čak i bespredmetno spominjati koje je od odvih društava bilo prosrpski ili prohrvatski orijentirano, jer je to u njihovom djelovanju ostajalo na margini. Svakako da su oni održavali veze sa srpskim i hrvatskim nacionalnim institucijama, ali su one bile u domenu pokroviteljstva ili izučavanja zajedničkog jezika preko kojeg su se te kulture miješale. Učenici kojima su "Gajret" i "Narodna uzdanica" raznim potporama omogućili školovanje, postali su kasnije bitne karike cijelog obrazovnog sistema kao i kulturnog preporoda Bošnjaka. Ali, tek što je društvo počelo istinski raditi, stigla je nesreća, 1949. je takozvana narodna vlast ukinula nacionalna prosvjetna društva. Od tog perioda pa sve do 1990. - te nastaje gluho doba u organiziranom životu Bošnjaka u području kulture.

SabaH: Komunistička, ili narodna vlast, kako su se oni imenovali, nije ukinula samo "Preporod" nego i druga nacionalna društva u Bosni i Hercegovini, srpsku "Prosvjetu", hrvatski "Napredak", jevrejsku "La Bovalenciju". Kako to da je kod Bošnjaka nastalo "gluho doba", kako rekoste, a kod drugih je čini mi se, kulturni i nacionalni kontinuitet nastavio da funkcionira? Otkle kod nas vakum ili priklanjanje ili jednoj ili drugoj strani?

Dr. Maglajlić: To je nešto što je u onakvom ustrojstvu bilo potpuno logično, jer su i Srbi i Hrvati u svojim maticama imali sve što treba

DR. PROF. MUNIB MAGLAJLIĆ U PREDSEDNIČKOM KABINETU KULTURNE ZAJEDNICE BOŠNJAKA "PREPOROD"

jednom narodu, tj. univerzitet, institute, naučne ustanove različitih profila i usmjerenja, bez obzira što se ono naprimjer u Zagrebu zvalo "Jugoslovenska akademija znanosti i umjetnosti" to je zapravo, iako se ne može poreći njen jugoslovenski okvir, ipak bila "Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti". Nakon promjena koje su uslijedile 1990.-'91. godine oni su samo promijenili ime i nastavili svoj dotadašnji rad u kontinuitetu. Iako je to hrvatsko ili srpsko nacionalno ovdje u Bosni i Hercegovini bilo zakržljalo, oni su imali priliku da svoja nacionalna pitanja i probleme rješavaju u svojim maticama. Imali su instrumente i sredstva za to.

SabaH: A mi nismo imali maticu?

Dr. Maglajlić: (uz osmijeh) Pa matica smo trebali biti mi, nap. za Bošnjake u Turskoj, u Americi. Za Bošnjake je sa "Preporodom" ukinuta jedina institucija. Kako nismo imali udruženja, njihovu ulogu su preuzeli pojedinci... Bitno je kazati i ovo, bez obzira na sve probleme, pritiske, određen broj ljudi je držao tu vatru bošnjačke kulturne samobitnosti u tom za nas gluhom dobu, dakle pojedinci, poput prof. Muhsina Rizvića, Alije Iskovića, dr. Dženane Butuvorčić, koji su se bavili istraživanjem baštine i usmene književnosti, a oni nisu jedini, imali smo pojedince i u oblasti muzike, likovne umjetnosti, ili društvenih nauka, kao što su profesori Purivatra, Sućeska, Imamović, koji su preuzimali uloge institucija, zapravo svojim neprisetnim radom i skupljanjem informacija sami postojali hodajući e institucije. Naročito je taj rad bio intenziviran krajem šezdesetih, početkom sedamdesetih godina, kad je pripremano priznavanje bosanskih muslimana kao posebne nacije. Svojim profesorima ili onima koji su održavali i nacionalnu vatru Bošnjaka pridružili su se i obrazovani ljudi mlađih generacija, među kojima sam bio i ja. Mi smo često označavani kao nacionalisti a zapravo smo radili na uobličenju kulturne samobitnosti i utvrđivanja identiteta muslimana odnosno Bošnjaka. Sa promjenom u društvu koje su se desile krajem '80.-tih godina, djelovanja pojedinaца se polahko objedinjavalo i počela

je priprema osnivačke skupštine novog "Preporoda", koja je održana u jesen 1990. godine.

SabaH: Ova kuća i prostoje u ulici Branilaca Sarajeva, u kojima sada sjedimo su sjedište Matičnog odbora KZB "Preporod". Kako zapravo funkcionira ta Zajednica?

Dr. Maglajlić: Pa, mi na papiru imamo skoro 50 općinskih odbora, u Sarajevu naprimjer onoliko koliko je općina. Neki odbori, posebno bih istaknuo tuzlanski, zaista su aktivni u kulturnom životu tog grada, ali defakto opšte stanje nije zadovoljavajuće. Stara boljka Bošnjaka, ako se nađe pojedinac da ličnim angažmanom sve pogura i održava, dobro i jeste, ako ne, onda sve stoji. Mi uvijek natovarimo ljude koji su voljni raditi preko granica njihove izdržljivosti.

Organizirani timski rad, angažiranje na dobrotvornoj osnovi, nikad nisu bila jača strana Bošnjaka, za nas su zaista još uvijek neosvojena zemlja. E, sad, mi kao Matični odbor ne upravljamo radom općinskih društava, mi samo nastojimo potaknuti njihov rad ili dati savjetodavnu ili finansijsku podršku nekim njihovim projektima na terenu. Općinska društva imaju svoje predstavnike odnosno odbornike u Skupštini BZK koja se održava jednom godišnje. Posebno bih istaknuo četiri glavna segmenta Matičnog odbora, a to su Institut za bošnjačke studije, zatim izdavačka djelatnost, Bošnjačka kuća podataka i biblioteka. U Institutu za bošnjačke studije su nastale neke vrlo bitne ideje, koje su kasnije prerasle u projekte, a to su naprimjer pisanje sveobuhvatne historije Bošnjaka, tog posla se u periodu od 1992. do 1995. godine prihvatio prof. Mustafa Imamović, zatim sastavljanje naučno i stručno utemeljenog Pravopisa bosanskog jezika, oko kojeg se okupilo 15 značajnih lingvista, među njima su bili rahmetli Isaković i Rizvić. Bez obzira na neke propuste, Senahid Halilović je tim projektom, uz upute komisije za izradu, postavio temelje daljnjeg izučavanja našeg jezika. Na čelu Instituta je dr. prof. Šaćir Filandra, kojem upravo ističe studijski

boravak u Americi, gdje je boravio kao gost profesor... Projekat koji je sada aktuelan i koji okuplja desetine bošnjačkih prvaka iz različitih naučnih područja, od jezika do arheologije, od informatike preko historije i narodne tradicijske kulture, te muzike i likovne kulture, pozorišta, filma, televizije, jeste projekat izrade Bošnjačkog biografskog leksikona. Taj leksikon je zapravo jedan od predradnji za Bošnjačku enciklopediju, koju namjeravamo zasnovati.

SabaH: Na čemu namjeravate utemeljiti tu buduću Bošnjačku enciklopediju?

Dr. Maglajlić: Pa, radi se o tome da je rahmetli Rizvić kao prvi predsjednik obnovljenog "Preporoda" a istovremeno i saradnika Jugoslovenskog leksikografskog zavoda sa sjedištem u Zagrebu, preuzeo materijal koji se odnosio na Bošnjake, tada pod imenom muslimani. Poznato je da je rad u jugoslavenskoj enciklopediji simbolično stao kod slova "j", znači njen posljednji tom je bio upravo o Jugoslaviji. Za muslimane je priprema građe bila pri kraju, ali mi nismo bili zadovoljni tom građom i šemom kao ni sadržajem pojedinih područja. Profesor Rizvić, koji se u međuvremenu, na našu veliku žalost, preselio na Ahiret, predao mi taj materijal, zapravo poverio mi daljnji rad na tome u situaciji kad sam bio na čelu Instituta za bošnjačke studije, pa sam se angažirao oko skupljanja saradnika koji su mogli izvršiti dopunu tog materijala a i sam sam pisao neke jedinice. Nismo se slagali sa tim da je naša historija počinjala sa dolaskom Turaka na Balkan, što nije bilo tačno, mi smo željeli to protegnuti unatrag, do Kulina - bana, pa i prije, i uz to napraviti pravu demografsku sliku u toj šemi, koja je nedostajala. Uradili smo mnoge važne dopune i proširenja nekih jedinica, dok smo sadržaj nekim potpuno izmijenili. Na osnovu onoga što je do sada urađeno, mogao bi još u toku ove godine iz štampe izaći bošnjački enciklopedijski presjek.

SabaH: Izdavačka djelatnost se (MASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

prihvatila i jednog vrlo teškog zadatka, izdavanja edicije "Bošnjačka književnost u 100 knjiga". To, čini mi se, odmiče veoma sporo, pojavila su se samo 4 kola.

Dr. Maglajlić: Ideja za takvu ediciju je nastala još prije 15 godina, zapravo pojavila se prvo u razgovorima ljudi koji su dugo bili temeljni oslonac naše kulture, a to su Rizvić, Isaković, Dženana Buturović, Enes Duraković, a tu sam se nalazio i ja. Mi smo tada govorili o potrebi jedne takve biblioteke, jednog presjeka kroz književnost koji bi govorili o potrebi jedne takve biblioteke, jednog presjeka kroz književnost koji bi Bošnjacima postao i jedan od dokaza identiteta, takve dokaze su drugi u Bosni imali u više varijanta. Ali realizacija tog projekta je počela prije pet šest godina. Tačno je da sada izdavanje ide sporo, izgubili smo ritam, svake godine po jedno novo kolo. Ali mora se shvatiti da je to jedino vrlo zahtjevna i skupa biblioteka, urađena po vrhunskim grafičko likovnim standardima. I naravno osnivanje izdavačkog preduzeća nije bilo najbolje rješenje, nije se našao tim koji će taj projekat gurati, desilo se da su plate službenika jele novac od projekata. Zbog toga smo morali ukinuti izdavačko preduzeće a izdavaštvo je preuzeo matični odbor, uskoro ćemo ekipirati naše snage koje će potaći brze izlaženje sljedećih kola. U izdavačkom doboru se nalaze naši uvaženi naučni radnici, profesori i književnici: Minka Memija, Enes Duraković, Dženana Buturović, Jasmina Musabegović, Fahrudin Rizvanbegović, tu sam i ja, a na čelu, kao glavni urednik je književnik Irfan Horozović.

SabaH: Iz čega ili od čega se finansira "Preporod"?

Dr. Maglajlić: Preporod održava taj optimum aktivnosti dijelom od zakupnina prostora u koji smo ponovo ušli zahvaljujući razumijevanju nekih Bošnjaka u općinskim vlastima i angažiranjem pojedinaca, velikih boraca poput našeg advokata rahmetli Husnije Tulića. Zahvaljujući njegovom pravnom angažmanu ušli smo u ovu zgradu koja je nekad bila "Gajretova", za koju ne znamo kako ćemo u restituciji proći. Dio sredstava dobijamo djelotvornim radom u izdavaštvu, izdanja kao što su "Historija Bošnjaka" i "Pravopis..." donijeli su nam nešto sredstava, zatim dobijamo nešto sredstava od Sarajevskog kantona i Federacije, i to dio poreza namijenjenog za finansiranje udruženja građana, a mi smo zapravo jedno udruženje građana. Nešto sredstava smo prikupili i prije agresije i to dobrovoljnim prilozima građana za našu biblioteku "Bošnjačka književnost u 100 knjiga". Sredstvima se vrlo domaćinski posluje. Puno smo uradili na snadbijevanju općinskih biblioteka ali i pojedinaca, univerzitetskih i srednjoškolskih profesora, knjigama koje smo mi namjenski kupovali. Zatim, vrlo ciljano podržavamo i pojedine projekte općinskih društava ili pomažemo obrazovanje ili naučni rad pojedinaca.

SabaH: Dobro nam je poznato da je u ovoj zemlji u posljednje vrijeme sve ispoliitizirano, pa ni kultura bilo kojeg naroda ili multikultura svih kojih ovdje žive nisu izuzete iz toga. Recite mi kakav je odnos Vašeg udruženja i aktuelne političke vlasti?

Dr. Maglajlić: Pa mi smo, kao što znate nevladina, nepolitička, nestranačka kulturna organizacija ali i pored toga ne možemo biti apolitični. Pravilo je da ako se neko profesionalno aktivira u politici onda obično uviri svoju funkciju u ovoj kulturnoj ustanovi i tu nije do sada bilo nesporeda. Nesporazumi su se dešavali samo ako bi neko do političara pokušavao od "Preporoda" praviti svoju logistiku. Naravno, mi

dozvoljavamo da neka od stranaka, bilo koja, podrži neku od aktivnosti u okviru "Preporoda" i to na takav način što će donirati neki projekat ili otkupiti određen broj naših izdanja. Uvjerena smo da bi bilo dobro kad bi se političke partije ili stranke počele hvaliti svojom podrškom kulturi, kad bi na osnovu nje ili ekologije počele ubirati glasačke poene kod svog biračkog tijela. Ne dolazi u obzir da "Preporod" djeluje kao servis bilo koje stranke i mi smo u prošlosti radije ostajali na ledu nego što smo pristajali da budemo instrumentalizirani. Neću sad da navodim neke vrlo upečatljive primjere gdje smo mi rekli "ne", neću i zbog izbora koji su iza nas u kojima su samo Bošnjaci pokazali spremnost za politički pluralizam, dok su se na drugim stranama učvrstile tvorevine takozvane Republike Srpske ili Hercegovine. Bošnjaci ne smiju zatvoriti oči pred činjenicom da ta podjela i dalje funkcionira, da su u Prozoru, u zapadnom Mostaru, Busovači i Kiseljaku vlast održavaju stare strukture Hercegovine da im nije dozvoljen povratak ni u ona mjesta u srpskom dijelu gdje su nekad bili većina. Zbog toga ni mi ne možemo biti apolitični.

SabaH: Ako vi kao nevladina organizacija ne možete i ne želite biti apolitični, onda nam recite koliko je vas, nosioce, kulturnog preporoda Bošnjaka razočarala aktuelna vlast?

Dr. Maglajlić: O tome mogu govoriti i kao građanin i kao predsjednik "Preporoda". Mene je najviše razočarala nespremnost naših političara da jasnim jezikom definišu stanje u kojem se nalazimo. Bilo je potrebno glasno i jasno reći međunarodnoj zajednici: Mi hoćemo cjelovitu Bosnu i Hercegovinu, a ništa što je zajedničko ne funkcionira. Ja sam razočaran nespremnosti bosanskohercegovačkih političara da otvoreno priznaju da Hercegovina funkcionira a Federacija ne.

SabaH: Ali šta je razlog da do sada nije došlo do jednog jasnog stava prema međunarodnoj zajednici i uopšte prema cjelovitosti Bosni i Hercegovini?

Dr. Maglajlić: To je sad jedna tema koja zahtijeva puno vremena za elaboriranje. U najkraćem, Bošnjaci, bez obzira na sve što se dešavalo, nisu politički dovoljno sazreli i mi u tom smislu nemamo ni dovoljno političke volje ni dovoljno kondicije. To je izraz i naše nezrelosti i nespremnosti da se suprostavimo onima koji uz pomoć svojih matica i dalje vrše rasturanje Bosne i Hercegovine i svode je samo na geografski pojam. Na zajednice institucije se prenosi samo ono što koristi jednoj ili drugoj tvorevini. Srbi naprimjer učestvuju u radu zajedničkih institucija samo onoliko koliko je to potrebno za obezbjeđenje dotoka sredstava u njihovu tvorevinu a Hrvati samo onoliko koliko im je to u interesu, jer uz Federaciju imaju svoj paralelni sistem koji i dalje živi. Bošnjački funkcioneri to u ovim proteklm fazama nisu prepoznali ili su to zbog vlastite slabosti sakrivali i od sebe i od naroda. A to nam ne može pomoći da politički izrastemo i suprostavimo se destruktivnim snagama i prisilimo međunarodnu zajednicu da bude djelotvornija.

SabaH: Vi sigurno znate da se Bošnjaci koji su se zbog rata našli izvan domovine pokušavaju da se organiziraju, evo i kod Vas na stolu stoji program Prvog kongresa Bošnjaka Sjeverne Amerike u Čikagu. Šta učiniti da se bošnjačke institucije koje nastaju izvan bosanskohercegovačkih granica brže i bolje povezuju sa maticom? Mislim da se lahko može uočiti da političari do sada nisu pokazali nikakav inters da ljude izvan granica

organiziraju ili mobiliziraju za ujedinjavanje oko jedne ideje, a to je očuvanje cjelovite Bosne i Hercegovine.

Dr. Maglajlić: Biću vrlo kratak, Bošnjaci nisu pokazali spremnost, zrelost, snagu i izraslost da pomognu prvo sebi u Bosni. Kad bi oni došli do bilo kakve sigurnosti na ovom prostoru gdje sada žive, onda bi sljedeći krok bila pomoć svojoj braći izvan granica, od Hrvatske do Australije. To jednostavno nije došlo na red. Ovaj koncept Bosne na kojem smo mi pristali, pola zemlje poklonejno RS, u drugoj polovini tiskanje sa Hrvatima koji ne žele Bosnu i Hercegovinu, jednostavno je poguban za nas, i to nam trenutno ne ostavlja prostor ni da dišemo, a ne da mislimo na onoga ko nije ovdje. Naša da će promjena vlasti u Hrvatskoj, uz sve dobre želje Stipe Mesića, donijeti neke brže i povoljne promjene u Bosni i Hercegovini, zaista je nautemljena. Ako Srbi iz Krajine, koji su trenutno u BiH i odu tamo, otiče će samo da prodaju imanja i uzmu nešto para i ponovo se vrate ovdje, oni jasno govore da su došli da tu ostanu. Hrvatska je postala nacionalno najhomogenijom zemljom u Evropi i tu se ne da puno mijenjati. A to znači, Bošnjaci se ne mogu vraćati u svoja mjesta, jer su ona zaposjednuta Srbima i Hrvatima. U banjačku regiju se vratilo 1,8% Bošnjaka i Hrvata, čak je i Petrić priznao da taj tempo ne daje nikakvu nadu da će ti ljudi ikada dobiti nazad ono što im pripada, bez obzira na sve proklamacije i anexe. Interesi sve tri oligarhije dokrajčavaju sve što je od te zemlje

ostalo, ako putuješ malo po Bosni vidjet ćeš kako se samo slobodno kreću kamioni natovareni balvanima koji završavaju u privatnim pilanama a novac u privatnim džepovima. O prirodi i njoj zaštiti niko i ne razmišlja. Sve to što se radi, nije upereno je protiv Bosne i samim tim i protiv Bošnjaka, jer oni na ovom malom teritoriju i dalje žive kao u jednom velikom zbjegu.

SabaH: Mislim da ćete se složiti sa mnom da su Bošnjaci koji su otišli odnijeli dobar dio bosanske i bošnjačke intelektualne snage i uma. Kaže se, da čak ni Amerika sa onolikim brojem stanovnika, ne bi mogla podnijeti gubitak tolikog broja umnih ljudi. Ja znam da naši možda ne žele da se sada vrate, ali ne žele ni izgubiti vezu sa domovinom. Može li "Preporod", kao

Savjet-beg Bašagić

PJESME
PREPJEVI
DRAME
DVA IZDANJA
"PREPORODA", KNJIGA
SAVJET-BEGA BAŠAČIGA,
IZ EDICIJE 100 KNJIGA
BOŠNJAČKE LITERATURE,
KOJU SU ZA
ŠTAMPU PRIREDIO DR.
PROF. MAGLAJLIĆ
Preporod Sarajevo

udruženje građana, učiniti više da se te veze ne pogube?

Dr. Maglajlić: Mi odavde ne možemo puno učiniti, jer je sav rad zasnovan na dobrovoljnoj osnovi. Tako je prije 100 godina započeo Savjetbeg Bašagić, koji je u "Gajret" i prosvjećivanje Bošnjaka uložio i svoje imanje i slobodno vrijeme, svu svoju energiju pa i zdravlje, tako se nastavilo sa rahmetli Rizvićem i Isakovićem, a ni nama, koji se sad angažiramo i ulažemo svoju energiju i znanje da se kulturna vatra u velikom zbjegu ne ugasi, nije drukčije. I drugi naši saradnici, u nadzornom ili izvršnom odboru, sve je to dobrovoljni rad kako bi se spasilo nešto od bošnjačke kulture i stvorio neki temelj za budućnost. Svaki od desetaka službenika koje imamo obavljaju po dva tri posla, profesionalci su svedeni na minimum. Naravno, mi često dobijamo i kritike, "Preporod" nije uradio sve što je trebalo... To je potpuno pogrešan pristup, nije pitanje ni problem rad ovog udruženja građana, ne

treba gledati ima li "Preporoda", šta je ovo udruženje propustilo učiniti, pitanje je, da li će Bošnjaci kao narod pomoći sebi sami kroz udruženja građana kao što je "Preporod" i u oblasti kulture i drugim oblastima života. Na "Preporod" se ne može prebaciti teret nečega što ni državno politička zajednica ni stanju uraditi, bošnjački politički korpus je, kad je u pitanju odliv mladih i umnih, čak i na ovom dijelu gdje učestvuje u vlasti, potpuno zakazao.

Mi djelujemo graditeljski u građenju države kao cjeline, koju mi Bošnjaci sada nemamo, ovo što je stvoreno Dejtonom, nije država nego nešto između, a to između radi protiv nas i našeg opstanka na ovim prostorima. Kad govorim pomoći sami sebi kroz udruživanje i udruženja, onda ne mislim samo na Bošnjake u domovini, nego i izvan nje. Mi ćemo rado pomoći svima koji nam se obrate, rado ćemo biti servis za zajedničke projekte matice i dijaspore, ukoliko su oni u domenu našeg djelovanja, u skladu sa našim statutom i programom. Dakle, orgnazirajmo se, u svakom mjestu gdje nas ima, da bismo učinili više za izgradnju cjelovite Bosne i Hercegovine, samo u tome je naš spas. Naša adresa je: Bošnjačka zajednica kulture "Preporod", Matični odbor Sarajevo, Branilaca Sarajeva

30 Tel: (00387 71)

444-078, 531-988,

Fax: 663-835.

Magaza Hallal Meat Catering

"LJULJHAMTI"

Braće Aga, Dine i Hajra
REDŽIĆA

44-08 30. Ave.
Astoria, NY

718-545-6566

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR RADI ZA NAŠ VAŠ SabaH

POŠALJITE PITANJE NA ADRESU
REDAKCIJE: **SabaH**

30-05 43. Street

Astoria, NY 11103

ili na E-mail: sdzidzovic@aol.com

FREE CONSULTATION

**SVAKOG UTORKA OD 12:30 DO 1:30pm
U REDAKCIJI SabaH-a ADVOKAT LIEBER**

**DIREKTNO ODGOVARA NA VAŠA
PITANJA**

DOĐITE ILI NAZOVITE

POŠTOVANI ČITAOCI,
U potrazi za odgovorima na vaša
mnogobrojna pitanja, pronašli
smo advokata, Roberta Liebera,
bivšeg federalnog oficira za
imigraciona pitanja, koji nam se
stavio na raspolaganje da
odgovori na mnoga nejasna
pitanja kao što su "Green Card",

"US Pasport",
"Refugee Travell Document", itd.
Osim Imigracionih pitanja, našoj
redakciji možete poslati pitanja u
vezi: Stalnih i privremenih USA
viza, Dozvola za rad, Deportacija,
Sticanja Američkog državljanstva,
Kupo-prodaje kuća, Taxe....
Molimo vas da vaša pitanja budu
detaljno opisana uz obaveznu
napomenu da li želite da se na
kraju pitanja upiše vaše ime ili ne.
Ukoliko ne želite, mi vam
garantujemo diskreciju tako što
ćemo vaše ime zadržati u
redakcijskom fajlu.
Pitanja možete postaviti putem
pošte tj. poslati na adresu
redakcije ili putem E- maila sa
naznakom "Imigraciono pitanje".

PITANJA I ODGOVORI

PITANJE:

Već dva puta mi je supruga slala
bratu "papire" da dođe kod nas u
posjetu ali je njen brat oba puta
odbijen u Američkoj ambasadi u
Sarajevu. Želje oko turističke
posjete su obostrane ali
bezuspješne.

Možete li mi pomoći šta i koje
papire da pribavimo da bi brat od
moje supruge mogao da nas posjeti.
Koji su njihovi glavni kriteriji?
Hvala unaprijed.

ODGOVOR:

Imigracioni Akt
(The Immigration and
Nationality Act) INA, upućuje
nadležnog Imigracionog
oficira da prilikom donošenja
odluke o izdavanju turističke
vize dobro procjeni situaciju i
da na neki način spriječi da ta
osoba od turiste ne postane
imigrant. Svakako kada ta
osoba već dobije turističku
vizu, ona snosi i odgovornost
da se na vrijeme, po isteku viye
vrati u svoju zemlju. Osoba
znači mora pokazati poštenje i
opravdati ukazano povjerenje.
Pitali ste me za njihov kriterij.
Shodno gore navedenom,
osoba mora pokazati da je u
svojoj zemlji i u svom gradu
materijalno stabilna. Da je
zaposlena. Da ima sredjen
brak. Da ima obezbjeđenu
povratnu kartu. Da posjeduje
kuću ili stan u lično vlasništvo i
tako dalje. Vi morate pokazati
takodje u svom "Garantnom
pismu" da ste i vi ovdje u
Americi finansijski stabilni. To
dokazujete svojim bankovnim
računom, kućom ukoliko je
imate i tako dalje. Što je osoba
koja dolazi materijalno
stabilnija i što ste vi materijalno

POŠALJITE VAŠE
PITANJE ZA
ADVOKATA ILI
IMIGRACIONOG
OFICIRA NA NAŠU
ADRESU REDAKCIJE

AMERICAN
EXPRESS

Cards

MasterCard

VISA®

PRETPLATITE SE
NA SabaH

**NA
SAVREMEN
NAČIN**

1. Pripremite vašu kreditnu karticu;
2. Nazovite redakciju na (718) 267-1299;
3. Kažite nam period na koji se želite pretplatiti.

stabilniji šanse za dolazak su
veće.

Vi u svom pitanju niste naveli
nijedan detalj u vezi supruginog
brata. Godine starosti, da li je
odslužio vojnu obavezu,
materijalno-finansijsko stanje,
bračno stanje.

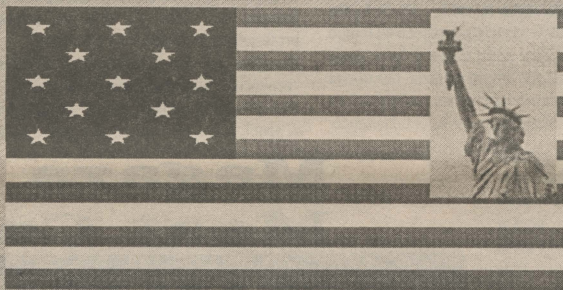
Oficir u Američkoj ambasadi ga
je vjerovatno odbio jer postoji
sumnja da će on ostati kod vas u
Americi zauvijek i od turiste
postati emigrant.

AMERICAN
EXPRESS

Cards

MasterCard

VISA®

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR A SADA

ADVOKAT

ROBERT LIEBERT

Attorney at Law

25-84 Steinway St.

Astoria, NY 11103

Tel. (718) 267-1277

Tel. (718) 591-3114

Fax. (718) 721-8812

JESTE LI APLICIRALI ZA AMERIČKO DRŽAVLJANSTVO ?

- * IMATE LI STALNU ILI PRIVREMENU VIZU?
- * IMATE LI PROBLEMA SA DEPORTACIJOM?
- * ŽELITE LI DOBITI NOVAC ZA POVREDE
NA RADU ILI NA ULICI?
- * ŽELITE LI PRODATI ILI KUPITI KUĆU?

NA SVA OVA PITANJA I MNOGA DRUGA IMAMO
PRAVE ODGOVORE

SAMO NAS NAYOVITE A MI ĆEMO TO RJEŠITI ZA VAS

Robert Lieber is an Attorney, former U.S. Immigration officer and former Chairman of the Immigration Law Committee of the Nassau County Bar Association. The advice presented here is general in nature and is not a substitute for the advice of a legal expert in a particular case. This column is not intended to create an attorney - client relationship.

DEVETNESTOGODIŠNJAK POMAŽE FBI

Američki FBI se nekoliko puta tjedno konsultuje s devetnaestogodišnjim švedskim studentom kako bi dogovorili nove strategije za borbu protiv cyber kriminala. Vijesti o Jonathonu Jamesu govore o njegovom uspješnom otkrivanju autora prošlogodišnjeg Melissa virusa. Nakon toga sudjelovao je u otkivanju autora "Ljubavnog

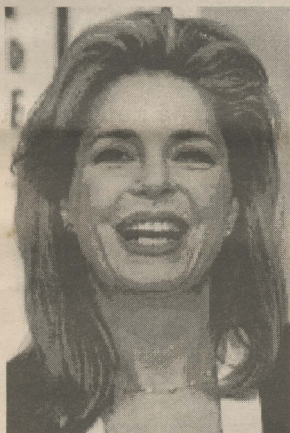
virusa" kad je obavijestio FBI da je pronašao tragove koje vode na Filipine. Tim postupcima, Jonathon je zaslužio pažnju medija, i iako ga je do sada posjetilo više od 150 novinara širom svijeta, želja mu je nastaviti suradnju s FBI-jem te završiti školovanje i otvoriti vlastitu tvrtku koja će se baviti sigurnošću na Internetu.

DIJETOM PROTIV RAKA

Muškarci koji se podvrgnu "vegan" dijeti imaju niži nivo proteina povezanog s rakom prostate, zaključili su to Britanski znanstvenici. Istraživači u Imperial Cancer Research Fund nastavljaju dalje svoje istraživanje zbog sakupljanja većeg broja dokaza za ovu tvrdnju, no na temelju dosad obradjenih rezultata, mogu sa sigurnošću tvrditi da

dijeta bez mesa i mliječnih proizvoda smanjuje rizik obolijevanja od raka prostate. Prijašnje studije sugerirale su da visoka vrijednost IGF-I-a mogu igrati ključnu ulogu u uzrokovanju raka prostate. Kod vegana vrijednost proteina je bila 9% niža nego kod muškaraca koji jedu meso i 7% manja nego u vegetarijanaca.

Kraljica Noor skuplja pare za bolnicu

Jordanska kraljica Noor (porijeklom amerikanka) boravi u Bostonu gdje je pohvaljena od Greenwich Polo Cluba za humanitarni rad u bolnici upravljanoj upravo ovim klubom. Klub se nada da će uz pomoć kraljice Noor sakupiti potrebnih 180,000 dolara za novu dječiju bolnicu koja bi se trebala sagrađiti u Bronxu.

Jerry Hall će nastupiti gola

Teksaški model te nekadašnja supruga Mick Jagerra, Jerry Hall, će poći stopama Hollywoodske glumice Kathleen Turner. To znači, da će se Jerry Hall pojaviti gola pred pozorišnom publikom u Londonu nastupajući u predstavi "The Graduate"

Prince napunio 42 godine

Na slici je Prince snimljen u ponedjeljak 13. juna za vrijeme koncerta u Minneapolisu, čime je završena jednodnevna proslava njegovog rođendana. Za neupućene, Prince nije više Prince, nego se predstavlja kao "Umjetnik nekada poznat kao Prince".

PROMJENA KLIME U OVOME STOLJEĆU

Izvještaj američke Vlade predviđa da će globalno otopljanje u ovom stoljeću vjerovatno izazvati drastične promjene u klimi, uključujući teške suše, poplave i erozije tla u priobalnim područjima, izvijestio je u ponedjeljak Washington Post. Javno objavljivanje izvještaja na 145

stranica pod naslovom "Utjecaj klimatskih promjena na Sjedinjene Države" predviđeno je za ponedjeljak nakon četiri godine priprema. Dokument, koji je zasnovan na kompjuterskim modelima i historijskim podacima, zaključuje da bi globalno otopljanje moglo dovesti do masovnih migracija

vrsta i suštinskih promjena u poljoprivredi. Izvještaj ipak zaključuje da će "za Zemlju u cjelini direktni ekonomski uticaji vjerovatno biti blagi" i dodaje da će američko društvo biti u stanju prilagoditi se većini promjena iako određene strategije i troškovi nisu poznati. Istražitelji procjenjuju da će prosječne temperature u SAD vjerovatno rasti više nego što je projektovano za planetu u cjelini, izazivajući širom Zemlje veće toplotne valove u urbanim sredinama tokom ljeta i blaže zime. Mnogi ekosistemi koji su dugo izloženi takvim uticajima, poput alpskih livada, priobalskih žitnica i šuma na Aljasci, vjerovatno će biti

razoreni, a čak mogu i potpuno nestati. Ukupno predviđanje širom Zemlje, koje je poraslo s pet na deset posto tokom 20 stoljeća, vjerovatno će se povećati za novih deset posto do 2100. godine. Predviđa se da će uz rast temperature broj smrtnih slučajeva izazvanih vrućinom biti udvostručen ili trostručen na srednjem zapadu, gdje su ljetne temperature tradicionalno visoke. Poznat kao "nacionalna procjena", ovaj izvještaj je naručio američki Kongres 1990. godine, a prikupio ga je Program za istraživanje globalnih promjena. Ovo je prvi takav sveobuhvatan izvještaj u bilo kojoj zemlji svijeta.

MANIFESTACIJA "MONTE MELETTA 2000"

U Gracu (Austrija) je proteklih dana održana manifestacija "Monte Meletta 2000", kojom je obilježena 84. godišnjica pobjede "Druge bošnjačke regimente iz Graca", u bici 7. juna 1916. godine, saopćeno je iz Press centra Vojske Federacije BiH. Manifestaciji u povodu obilježavanja ovog datuma, pored predstavnika Vojske Federacije BiH, komandanta Zajedničke komande (ZK) Vojske Federacije BiH, generala Rasima Delića i generala Atifa Dudakovića, prisustvovali su i predstavnici austrijske i italijanske vojske. Komandant ZK Vojske Federacije

BiH, general Delić, na groblju Lebring kod Graca, gdje je ukopano više stotina boraca bosanske regimente, domaćinima je uručio lentu, koju je predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović dodijelio "prijateljskoj austrijskoj vojsci". "Zahvaljujem se svima koji su osigurali da tradicija Monte Melette bude zabilježena i slavljena svake godine, a naročito jedinici koja nastavlja tradiciju Druge bošnjačke regimente", kazao je ovom prigodom Delić. Komandant Prvog korpusa austrijske vojske Alfred

Plienegger, koji je primio lentu, rekao je da će ona biti daljni putokaz za saradnju dvije vojske. Delegacija Vojske Federacije BiH položila je cvijeće pred spomenik Bosancima palim u Prvom svjetskom ratu. Na kraju svečanosti održana je zajednička molitva za mir, a iz BiH predvodili su je muftija vojni Ismail ef. Smajlović i biskup banjalučki Franjo Komarica. Posebno priznanje odati je i Pavi Jusufu Urbanu, počasnom ambasadoru BiH u Austriji i velikom prijatelju Bosne i Hercegovine, bez kojeg Meletta ne bi bila ono što jeste, kaže se u saopćenju.

TRAGOM PITANJA - ALERGIJE

Nikal -alergen broj jedan

Bilo kuda, nikal svuda

* Bižuterija, metalni novac, ključevi, kvake, ukosnice, uvijači za kosu, kopče za satove, patentni zatvarači, usisivači za prašinu, strojevi za pranje rublja ili supa, šivaći strojevi, dijelovi automobila, bicikli, kišobrani, zubne proteze... samo su djelovi "kilometarskog" popisa "niklovanih" predmeta na koje neki ljudi reaguju. Tu je i "rostfrei" posuđe

No, kažu stručnjaci, vrlo je teško "okriviti" isključivo posuđe od nehrđajućeg čelika za izbijanje alergije na nikal. Naime, nikla ima gotovo posvuda, jer se on - zbog otpornosti na koroziju, čvrstoće, srebrnog sjaja i lake obrade - dodaje u sastav legura od kojih su načinjeni brojni predmeti za svakodnevnu upotrebu. Pretpostavlja se da je upravo česta upotreba tog metala razlog da je u posljednjih desetak godina nikal i u svijetu i u nas

postao kontaktni alergen "broj jedan". Jer, niklane se predmete (izdvajamo samo mali dio) zaista može nabrajati u nedogled: bižuterija (najčešći uzrok alergija), metalni novac, ključevi, kvake, ukosnice, uvijači za kosu, kopče za satove, patentni zatvarači, usisivači za prašinu, strojevi za pranje rublja ili suđa, šivaći strojevi, dijelovi automobila, bicikli, kišobrani, zubne proteze... Rostfrei posuđe i pribor za jelo samo su djelić tog "kilometarskog" popisa.

MILOŠEVIĆ JE SVE NJIH POTR'O U KOZARCU

Tekst i Foto:
Š. Džidžović

Hasiba i Hatemima Halilović

Čini mi se da sunce samo u Njujorku može ovako pržiti. Betonska jara prosto šiba po nama. Vozimo se prema aerodromu "La Guardia". Nakon parkiranja, ulazimo u aerodromski hol koji za nas dvojicu predstavlja pravo osvježanje. Rashladni uređaji izvanredno rade. - Sletio je!, kažem Ragipu Derviševiću dok mi pogled skače po terminalskom monitoru iznad kojeg stoji "ARRIVAL". Probijamo se prema dolaznom gejtu. Prvi putnici na liniji Durham, North Carolina - New York izlaze iz aviona. - Kako ćemo ih prepoznati? Pitam Ragipa koji mi odgovara: - Nije problem naše prepoznati! Čekamo ljude koje nikada nismo vidjeli a znamo da ćemo se prepoznati. Valjda postoji neka nevidljiva energija među nama Bošnjacima koja nas identifikuje bilo gdje u svijetu da smo. Naši smo, razmišljamo dok gledam Amerikance koji ispred sebe drže papire na kojim piše Me. John ili Ms. Catty ili Mr. Robert, da bi se prepoznali u situaciji kada nepoznati čeka nepoznatog na aerodromu. Zamisli kako bi glupo izgledalo da ja stojim i držim papir ispred sebe na kojem piše: "Mr. Mirsad". Šta će mi to kad ću ja Bošnjku jednostavno nanjušiti. Ma čehru mu

znam. I eto ga, pravi naš i to sa brkovima. Ne mogu fultiti. Prvi izlazi - bez stvari, za njim hanuma s' tašnicom preko ramena i na kraju šesnaestogodišnji sin, pravo natovaren. E ne može niko iz aviona izaći u takvom "borbenom poretku" nego samo Bošnjo. - Mirsade!, viknuh spontano. I rukovasko se - upoznasmo.

kojoj je SabaH glavni sudionik. U kkojoj je SabaH stavio pečat na svoje postojanje, izvršio jedan od svojih osnovnih zadataka. Zbližio i spojio ljude. Neki od naših stalnih čitalaca sjećaju se oglasa u našem i vašem SabaH-u, gdje Hatema Kilić - Halilović traži svoju tetku, te moli sve one koji nešto znaju o Hasibi

Konačno svi zajedno: Hasiba, Ragip, Hatemima i Mirsad

Nikada se čuli ni vidjeli nismo. Ovo je skoro kraj priče, koja je počela prije nekoliko mjeseci. Istinite priče u

Halilović da jave na taj i taj telefon. O tome Hatemima priča: "Živjeli smo u Kozarcu - normalno. Rat je počeo, svi

smo bježali na svoju stranu da spasimo glavu. Ja sam sa sinom bila prvo u šumi i sa ostalim narodom smo bili zarobljeni i odvedeni u logor - zloglasni Trnopolj. Srećom tu nisam bila dugo, samo 16 dana. Sudbina je htjela da ja i moj sin

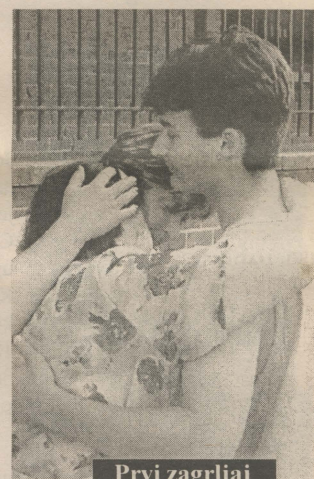
nazvao lično, i ostavio poruku na objavljeni broj telefona u North Carolini. Kaze Ragip. - Ja sam čula poruku ali nisam vjerovala. Mislila sam da me neko zeza, a bilo me je i strah da nazovem, da se ne razočaram.

Doček

budemo u toj grupi koju su strpali u vlak i vozili. Vozili su nas, nismo znali kuda. U prepunim vagonima smo bili jednostavno nabacani kao stoka. Vozili su nas i izbacili prema našima negdje u nekim šumama oko Doboja, kod nekog sela Kosova koje su naši držali. Naši su nas nahranili i sutradan prebacili traktorima blizu Maglaja. Iz Maglaja pješke u Zenicu gdje sam ostala tri godine. Nekako smo se prebacili u Hrvatsku pa u Sloveniju gdje su moji roditelji živjeli. Majci sam rekla da ću ići za Ameriku a ocu nisam smjela. On je ipak saznao pa mi je rekao da, kad već idem u Ameriku, pokušam naći njegovu sestru Hasibu koju nije vidio preko trideset godina. Hasiba se udala za Albana i otišla da živi sa njim u Uroševac, pa onda u Ameriku prije više od dvadeset godina. To je bilo sve što je znao. Otac mi je nedavno umro i to mi je ostalo kao amanet. Zato sam molila sponzora koji nas je primio da mi pronađu tetku. Oni su tražili preko policije i preko Interneta. Nisu je našli. Onda sam čula za SabaH i poslala vam pismo sa molbom da ga objavite."

Ragip Dervišević pažljivo sluša ispovjest Hatemime i dodaje: "Kad sam vidio oglas, prepoznao sam ime H a s i b e, k o j a samnom radi, te joj polahko ispričao. Nije mi vjerovala!" - Kako ću mu vjerovati, nastavlja Hasiba, kad se on uvijek šali sa nama na poslu. Htjela sam da ga bijem metlom što se igra sa mojim osjećanjima. Ja sam čula da su svi moji u Kozarcu pobijeni. I onda sam plakala, i plakala. Nisam vjerovala a on je nastavljao da me ubjeđuje da je sve to istina, dajući mi broj telefona. - Kad sam vidio da mi ne vjeruje, ja sam

Prvi zagrljaj

Uzbudeno priča Hatemima.

- Moj muž Mirsad me je natjerao da je ipak nazovem. Skupila sam svu snagu i nazvala. Bila je istina. To je bila moja tetka Hasiba. Plakale smo obadvije na telefon. Poslije smo zvale jedna drugu svaki dan i pričale dugo. Ja svoju tetku znam samo sa slike, a ona se sjeća svakoga iz Kozarca. Valjda je jedna sve te uspomene čuvala u duši, decenijama. - Bila sam sigurna da su svi mrtvi, jer ni kokoška nije ostala živa u Kozarcu. To sam vidjela na televiziji a i čula priče. Znam šta su oni prošli. Milošević je sve njih potr'o, priča oronula šezdesetogodišnja starica sa suzama u očima jedva razumljivim Bosanskim jezikom.

- I evo hvala Bogu, pa Ragipu Derviševiću, pa vama iz SabaH-a što ste mi pronašli familiju za koju sam bila sigurna da više nisu među živima. Sad su došli kod mene i ja ne mogu da spavam od sreće. Nakon zajedničkog ručka, zadovoljno napuštam stan Hasibe Halilović sretan što je naš i vaš SabaH ispunio jedan od osnovnih zadataka, da spoji ljude.

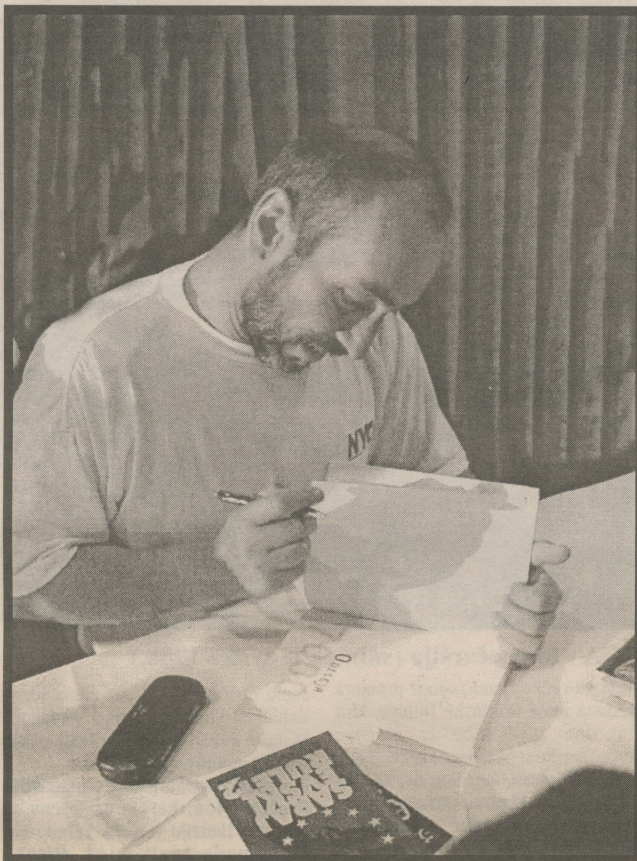
Promocija Knjige

SARAJEVSKI RULET

Tekst i Foto:
Š. Džidžović

New York, 12. Jun

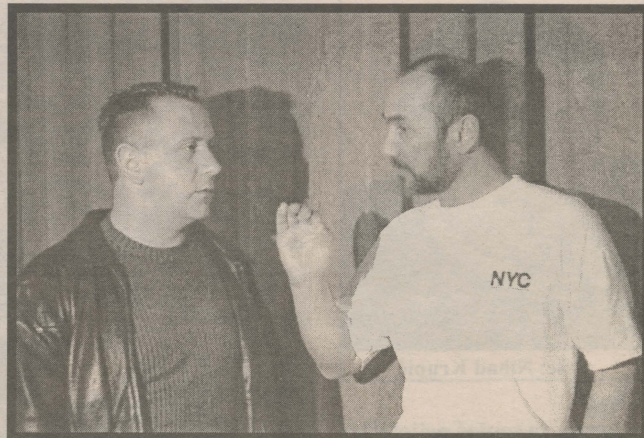
Prostorije već nekoliko puta pominjanog restorana "Crystal Palace" ovog puta nisu bile otvorene zbog gostovanja tamo nekog pjevača. Ovog puta, bili su u pitanju knjiga i borci. Promocija knjige "Sarajevski rulet", autora Muhameda Gafića bila je samo povod da se na jednom mjestu okupe istinski borci, bivši pripadnici Specijalnih jedinica i Armije BiH. Borci, koji u Gafićevom romanu nose samo ime Ago, Feko..., a u stvarnosti Ago Redžić, Fejzulah Arapović - Feko, Tarik Makota, Elvir Koljenović. Sve je bilo tu, i knjige i autor knjige i borci - glavni likovi istinitog romana o Bosni i njenim Gazijama i Šehidima a oni koji su trebali da sve to čuju i vide, jednostavno nisu bili tu. Za njih je bitno da su bili tu, u toj istoj sali, dva mjeseca ranije kada su za tim istim stolom sjedili oni koji ne razlikuju miris baruta od mirisa sirćeta, dok su zaslužni borci ostali u sjeni i iz prikrajka slušali govornike. Govornike, koji su prethodnu noć utrošili pisajući potsjetnike iz kojih su evocirali svoje "herojske" dane. Za razliku od njih pravim borcima podsjetnici nisu potrebni. Tarik Makota se i bez potsjetnika dobro sjeća kako je na prvoj borbenoj liniji izgubio ruku. Darko Jelisić - takođe. Elvir Koljenović se još bolje sjeća lika četničkog pješadinca koji ga je zarobio u odsudnoj bici za Stup, dok je puškom bezuspješno pokušavao suprostaviti se nadolazećim tenkovima. Treba li potsjetnik Fejzulahu Arapoviću da se sjeti akcije na Trebeviču kada mu bomba spašava život? Njihov jedini potsjetnik je stvarnost oko njih koja boli. Tu istu bol osjetio je te večeri i Generalni konzul g. Asim Čemalović kada je rekao: "Možda je trebalo zakazati neku zabavu da bi ljudi došli. Zar na ovako važnom događaju da nema većeg broja ljudi, pogotovo što je večeras među nama čovjek koji je to itekako zaslužio. Tu su i istinski borci sa prve linije koje je najviše cijenim. Nažalost, mnogi misle da je Bosna i Hercegovina došla onako, sama od sebe. Zaboravljaju da se za tu nasu slobodu neko borio i izorio. Taj spas Bosne i Hercegovine je došao uz pomoć pravih boraca koje večeras vidim ovdje i koji su uvijek skromni. Mene boli što su oni uvijek nekako u pozadini a u prvi plan uvijek dođu oni koji bi trebali biti u drugom planu. Valjda ne znaju da se laktaju kao oni." I nastavio obraćajući se direktno bivšim borcima za Bosnu i

Muhamed Gafić: Potpis na knjigu za uspomenu

Hercegovinu: "Al hvala Bogu, uvijek ste vi na prvom mjestu kod pravih ljudi koji iskreno cijene sve ono što ste vi pružili za Bosnu i Hercegovinu kao svoju domovinu." Nakon uvodnog govora Generalnog konzula g. Asima Čemalovića, prisutnim se ukratko obratio g. Džemo Hamzić koji je u toku rata dao značajan doprinos u informisanju dok je Mostar gorio a u Americi, čovjek koga su mnoge bh izbjeglice zapamtile kao prvu osobu koja ih je dočekala prilikom

slijetanja na Njujorški aerodrom i čovjeka koji je mnogima pokazao prve korake snalaženja u ovom ogromnom gradu. Predstavljajući glavnog gosta, Muhameda Gafića, g Džemo Hot je ukratko govorio o životu autora romana "Sarajevski rulet" i njegovom putu od uspješnog alponiste, slavnog komandanta specijalnih jedinica i sada vođi ekspedicije koja je pokušala na vrhove Aljaske postaviti bosansku zastavu. U toku večeri, Ago Redžić je pozvao prisutne da učenjem Fatihe ili na neki drugi prigodan

Specijalci: Ago Redžić i Muhamed Gafić

Elvir Koljenović

Tarik Makota

Fejzulah Arapović - Feko

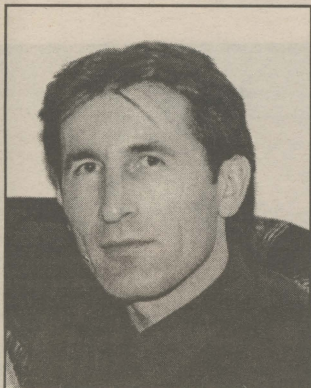
način odaju poštu palim borcima za slobodu i nezavisnu Bosnu i Hercegovinu da bi kasnije u svom kratkom izlaganju podsjetio na dane kada je Bosni bilo najteže. Kada je Bosni bilo najteže tamo su na prvim linijama bili i Tarik Makota, Fejzulah Arapović - Feko, Elvir Koljenović, koje je sudbina dovela da se sa svojim komandantom Gafićem nađu za istim stolom u Njujorku. O svom romanu "Sarajevski rulet", prije nego što je pročitao odlomke u kojim se kao glavni likovi pominju nekad borci, danas Njujorčani, Gafić je rekao: "Ja sam ove knjige napisao u tri djela jer sam pisajući prvi dio mislio da je to kraj priče, obzirom da sam "Sarajevski rulet 1" pisao u toku rata. Rat je potrajao duže pa sam ubrzo shvatio da treba još...i još. Tako su nastale tri zasebne knjige "Sarajevski rulet" 1, 2 i 3. Pisao sam o onome što sam doživio, o čemu sam razmišljao, o onome šta se dešavalo u elitnoj bosanskoj jedinici, odredu policije "Bosna" čiji sam pripadnik bio i prije rata. Bio sam svjedo raspada te jedinice početkom rata kada su Srbi odlazili a onda sam shvatio da ta ekskluzivnost, i ta čast da živim, borim se i radim sa tim momcima, zaslužuje da ostane zapisana.

Na promociji: Džemo Hamzić, Muhamed Gafić, Džemo Hot i Asim Čemalović

Osnovano udruženje građana Bosanske Dubice za Sjevernu Ameriku

BOSANSKA DUBICA, MOJ RODNI GRAD

Piše: Nihad Krupić

Sta sanjaš prijatelju? Sanjam svoju avliju i majku u njoj. Sanjam kako moj otac ponosno pokazuje nove sadnice jabuke u mom vrtu komšiji Husniji i rođaku Šefki. Sanjam školsko zvono izmješano sa ezanom iz obližnje džamije. Sanjam brata i sestre kako sjede uz sofru i jedu sa mnom. Sanjam Žairu, Adu, Unu i ljude na njima. Sanjam huk navijača sa stadiona Borca i ja sa brojem 5 na zelenom tepihu. Sanjam korzo, ljude na njemu. Sanjam prečicu preko brdašca do moje tetke Fatime. Sanjam autobusku stanicu i neki konvoj... autobuse, vrištuću djecu i preplašena lica mojih sugrađana. Sanjam ja i moja familija sa njima, napuštamo rodni grad.... Ne, rodni grad se seli za neko vrijeme na druge kontinente napuštajući teror, strah, loše snove, krezube pijane hulje što nam noćima piju krv. Svi moji snovi idu sa njima a ja se osjećam velik jer sam uz svoju majku, familiju, prijatelje, sugrađane, mahale u lijepim snovima koji se pretvaraju u javu na ponovnom pragu moga grada koji se vraća na stare temelje i na stara korita njegovih bistrih rijeka.

Kada se prije napuštao manji grad da bi se životna sreća našla u velikom, obično bi se izgovor tražio kako je rodni grad mali a ljudi u njemu još manji. Danas poslije prisilnog napuštanja istinskih stanovnika "malih gradova", uistinu se steklo saznanje da je najopasnije kada ideje o zajedničkom suživotu postanu male. Nosioci takvih ideja u zadnjem pogromu naših gradova nošene su kompleksom zajednice kao oblika održanja ljudske vrste i mentalne i fizičke zablude proglašenja gradova njihovim, kao da su bosanski gradovi

BOSANSKA DUBICA - Stara čaršija (snimak iz zraka 1988.)

samo za jednu upotrebu ili za jednu generaciju. Pripadnici ovog soja ljudi su poraženi još od onog momenta kada su pretvarali džamijske zidove u prah i komšije u kolone trenutnih beskućnika. Sa druge strane mi kao narod plivamo u plahovitoj rijeci skoro sotinu godina, pogledavaju i na nesigurne obale i produžavaju i našu agoniju sve do onog momenta kada se ukazala kolona mladih

Nismo, a reći ću vam zašto iz primjera građana moje Bosanske Dubice. Moj otac me zove juče iz njegove muhadžerske sobe iz Sane i kaže: "Sine, u slijedeći petak, ako Bog da, klanjati ćemo prvu džumu nakon dugog vremena u našem gradu", - te dodao: "Ja i tvoja majka se spremamo za povratak, sve je u redu osim što moramo misliti da kupimo nazad našu bivšu

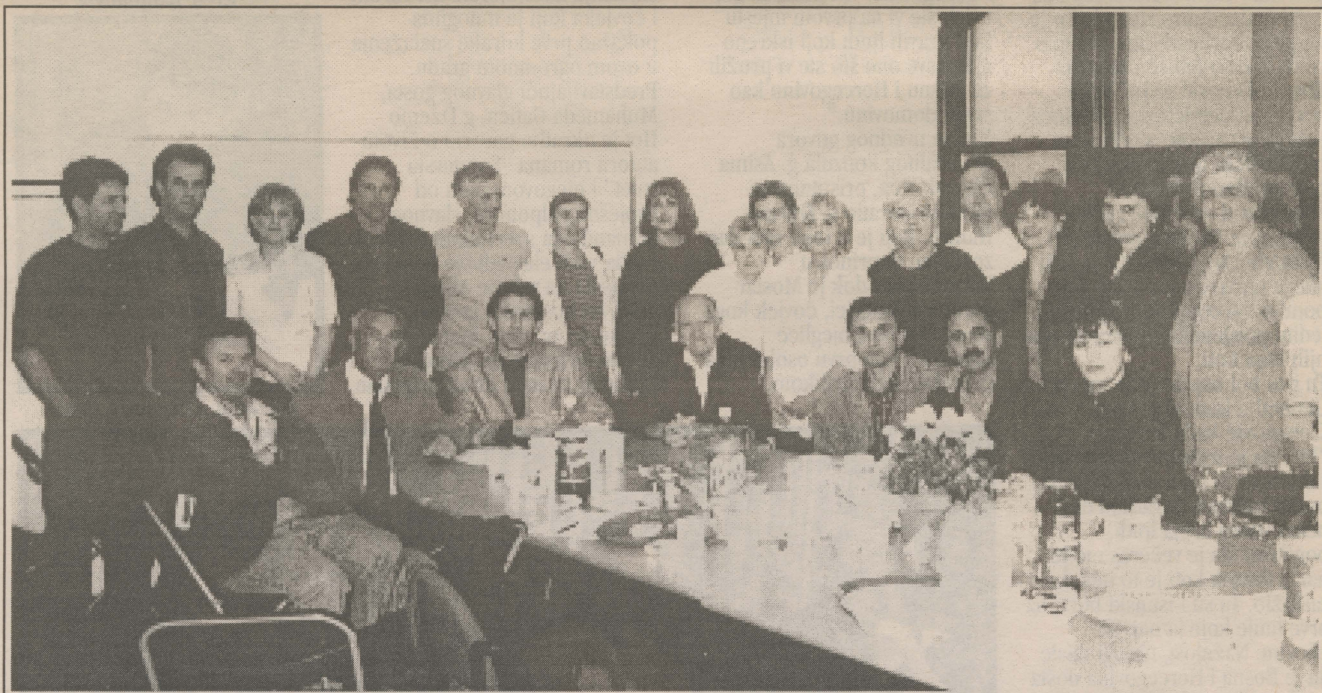
samo mali korak do sna zvana šetnja dubičkim korzom i pjesma sevdalinka iz naših čistih i mirisnih avlija punih rođaka, komšija i sugrađana. Moj rodni grad ima jednog velikog **Atifa Dudakovića**, heroje na terenu za povratak Hadžiju **Omera Veladžića**, **Muhameda Idrizovića**, **Omera Seferovića**, **dr. Mensura Vojnikovića**, **dr. Enesa Hašića**,

za trasiranje krovne institucije Bošnjaka u ovom dijelu svijeta, toliko sam se osjećao dirnutim željom mojih sugrađana da se sastanemo, porazgovramo i donesemo neke zaključke u povodu daljnih aktivnosti pomoći našem gradu u njegovom ponovnom fomriranju.

Dana 29. maja, 2000., u preostorijama jednog od imigrantskih ureda u Čikagu se sastala grupa od preko trideset Dubičana u jednom neformalnom i nadahnutom sastanku, koji se izrodio u praktično kretanje ka formiranju Udruženja građana Bosanske Dubice za Sjevernu Ameriku. Za mene bi ovo bilo veoma teško ostvarivo, jer živim u Vankuveru, Kanada, da nije bilo **Enise Ogorinac**, Dubičanke, profesionalno zaposlene u jednom od ureda za nove imigrante u SAD. Enisa je u 24 sata okupila dio naših sugrađana sa boravkom u Čikagu sa kojima smo zaključili da nam treba matica te na kraju sastanka i izabrali članove Inicijativnog Odbora za formiranje dubičkog udruženja koji bi radili na sakupljanju adresa od svih Dubičana na području ovog kontinenta.

Cilj ovog načina organizovanja bi bio prvenstveno u razmjeni informacija i održanju veza sa gradom i domovinom, kako bi naša djeca bila ponosna na svoje porijeklo.

Kao zadnja i najvažnija potreba bi bila podrška i materijalna pomoć u povratku raseljenih stanovnika Bosanske Dubice, te izgradnji porušenih institucija koje bi im služile. Uz ove aktivnosti, udruženje bi bilo u direktnoj vezi sa bosansko-

DUBIČANI U ČIKAGU (FOTO: MIRZA MUJADŽIĆ)

zemlju od prvog komšije koji je hoće prodati nekom seljaku."

U drugom primejru sam saznao u Čikagu od jednog od najaktivnijih članova dubičkog kluba u Njemačkoj, Mustafe Ogorinca -da je u njemačkoj banci ostavljeno 13000 maraka za temelje prve od četiri porušene džamije u Bosanskoj Dubici.

Na kraju sam gledajući lica mojih sugrađana nedavno u Čikagu dobio utisak da to nisu lica poraženih, da su to lica morlanih pobjednika kojima fali

Imama Salku, **borce Armije BiH: Husniju, Šozija, Edu, Emira, Elvira, Beću, Halida, Senada....** pjevače: **Muhu, Orhana, Emira i Meleću**, novinare: **Rusmira Karata, Zijada Bećirevića, Emira Tabakovića, Muhameda Džinovića**, te mnoge patriote širom svijeta koji nisu zaboravili grad i njegove stanovnike. Aktivnost ovih ljudi daje opravdanu nadu da će se grad konačno vratiti u svoje okvire. Koliko god mi je 5. Susret Bošnjaka Sjeverne Amerike u Čikagu bio važan

hercegovačkim zvaničnim institucijama u SAD i Kanadi gdje bi se proces dobijanja potrebnih dokumenata za putovanje i ostale svrhe ubrzao. Ovaj tekst je ujedno poziv svim mojom sugrađanima širom Amerike i svijeta da se jave sa podacima o sebi i gradu kako bi se lakše obavještavali i održavali veze te stvorili oficijalnu Web Page Udruženja građana Bosanske Dubice za Sjevernu Ameriku.

Telefoni na koje se možete javljati su: **604 434-8281** za Nihada Krupića i **773 271-1073** za Enisu Ogorinac.

**SVAKOG DRUGOG PETKA
BESPLATNE KONSULTACIJE
U REDAKCIJI SabaH
DODJITE I RASPITAJTE
SE KAKO SVE REALIZOVATI**

REFUGEE MICROENTERPRICE PROGRAM

**125 Canal St. Suite 302
New York, NY 10002**

**AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS**

**MI VAM MOŽEMO POMOĆI
SA KREDITOM OD**

\$10.000

Samo nazovite (212) 966 - 7328

PAN LINE TRAVEL

**41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396**

PAN LINE

TRAVEL

ZELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKJU

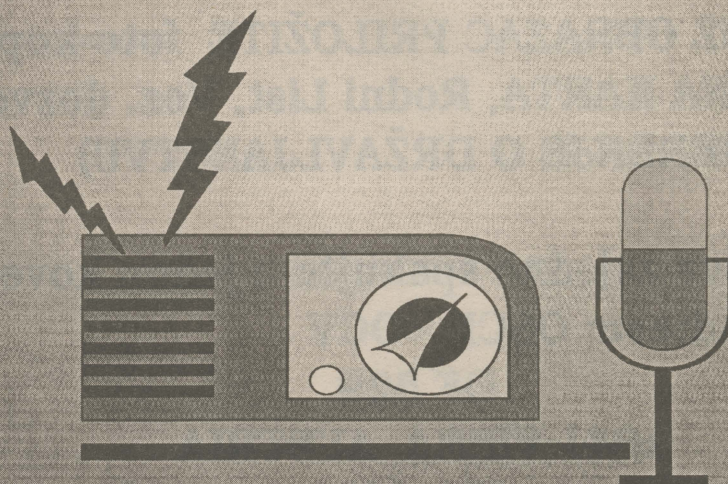
SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

BN RADIO

SEVDAH

**Svake subote
od 5pm do 6:30
Na talasima**

1380 AM

www.radiosevdah.cjb.net

GRAĐANI BOSNE I HERCEGOVINE KOJI ŽIVITE U AMERICI I KANADI REGISTRIRAJTE SE ZA OPŠTE IZBORE

**KRAJNI ROK
ZA PRIJAVLJIVANJE
JE 20. JUN 2000.**

1. POPUNITE OBRAZAC KOJI MOŽETE DOBITI preko Ambasade BiH u Washingtonu (Telefon: 202-337-1500) ili Generalnog Konzulata BiH u New York-u (Tel: 212-593-1042 ili 212-593-0264) ili najjednostavnije putem Interneta na OSCE Web-stranici (www.oscebih.org)

2. UZ OBRAZAC PRILOŽITE foto-kopiju bh LIČNIH dokumenata (Pasoš, LIČNA KARTA, Rodni List, Voz. dozvola, VOJNA KNJIŽICA, UVJERENJE O DRŽAVLJANSTVU)

3. Sve zajedno spakujte u jednu kovertu i pošaljite na adresu: OSCE - OCV

OF 529

1041 VIENA, AUSTRIA
EUROPE

Ili na brojeve Fax-a: 011-387-71-292-414 ili 011-387-71-292-415

Putopis

"BOSNO MOJA POHARANA..."

Piše: Bedrudin GUŠIĆ

Zijareti domovinu je uvijek radost, uzbuđenje. Izaziva u insanu snažne emocije. Fizički me nije bilo tamo punih pet i po godina. Malo ili puno? Puno, brate moj, čak i više od toga! Sanjao sam Banju Luku i Bosnu noću, za vrijeme spavanja, ali sam je još više "sanjao" na javi. Stoga, pripreme i planovi za zijaret Bosni su započeli još prošle godine. Budući da se sa dužinom američkog odmora ne može čestito ni udahnuti najbolja hava na svijetu - da, ona naša, bosanska, odlučio sam još prošle godine "preskočiti" odmor te spojiti ga sa ovogodišnjim. Tako sam sebi stvorio mogućnost da me ne bude ovdje a bude tamo, mjesec dana. Naravno, mjesec prije leta avionske karte su bile kupljene. Da, za taj četvrtak, 27. aprila. Marš-ruta je bila Boston-Pariz-Zagreb-Sarajevo. Mašallah! Počelo je moje odborjavanje dana - 29, 28, 27... Međutim, 8 dana prije leta, dakle 19. aprila, dobih haber iz Švedske da mi je majka iznanađo dobila moždani udar, da je u teškom stanju. Moja sestra i zet, koji su živjeli s njom, su u prvi mah predlagali da mijenjam pravac, umjesto u Bosnu, dođem gore. To se nije moglo lahko realizirati - trebalo je, osim promjene avionskih karata, dobiti još i švedske vize. Onda mi je sutradan, nakon što je majci bilo nešto bolje, javljeno da ipak idem prema Bosni, pa odatle, eventualno skoknem do Švedske. Preostale dane prije leta sam redovno pratio majkino zdravstveno stanje, koje se nije bitno mijenjalo. Neposredno uoči puta, kao malo olakšanje koje bi me moglo pratiti barem tokom leta, je bio moj razgovor sa liječnikom u Malmeu koji je na moje pitanje: "Je li moja majka u životnoj opasnosti?" - odgovorio: "Nije!" Taj odgovor liječnika me jeste malo ohrabrio, ali ne i toliko da poletim prema Evropi bez velikog tereta brige i neizvjesnosti. Nada se ukazivala povremeno, tek bi pomalo zasvijetlucala. U svakom slučaju ovaj putopis, odnosno moje viđenje domovine će biti većim dijelom aromatizirano i mojim obiteljskim traumama, veći dio teksta koji slijedi sam pisao u pravom behutu, pa molim čitatelje da mi halale zbog toga. Uostalom, i putopis je insan, a ne robot! Uzlet iz Bostova, slijetanje u Pariz, Zagreb i Sarajevo, te dolazak u Tuzlu. Četvrtak, 27. aprila, bostonski aerodrom "Logan". Pratnja članova obitelji, uobičajena procedura i ulazak u avion. Oko 6 h P.M., avion polijeće. Sadržaj leta je uobičajen, tako da se ne bi imalo šta izdvojiti. Jedan sahat nakon uzleta, vidim da stjuardesa drži neki papir u ruci i traži nekoga u avionu. Dolazi do mene i pita zovem li se ja tako i tako. Nakon što dobija potvrđan odgovor, saopćava mi: "Vi imate muslimansku večeru!" Donosi mi je, uz moju zahvalnost. Nakon toga poslujuje večerom sve ostale putnike. Da objasnim, ja jesam prilikom kupovine avionskih karata tražio da hrana u svim letovima mogega puta bude onakva kakva je primjerna muslimanima. I o tom

SLUČAJAN SUSRET SA RADETOM ŠERBEDŽIJOM: Bedrudin Gušić i Rade Šerbedžija

detalju sam vodio računa dok sam mogao da budem razborit, dakle prije za mene strašnog 19. aprila. Osoblje "Air France-a" je tim gestom potvrdilo svoju visoku profesionalnost, što svakako treba cijeniti. Tih 6,5 sahata leta protiče u neizmjeničnim strepnjama i nadama u meni. S tim cikličnim stanjem moje psihe i emocija, dodirujem francusko tlo - kročim u jedan od terminala ogromnog aerodroma "Charles de Gaulle" ("Sari de Gol"). U istom raspoložanju provodim ne baš kratkih šest sahata u jednoj od pariških zračnih luka, čekajući avion za Zagreb. Napokon, ulazak u manju letjelicu, ovoga puta "Croatia airlines-a" te polijetanje prema Zagrebu. Uobičajena procedura u toku nepunog dvosahatnog leta prema glavnom gradu Hrvatske. Slijedimo na zračnu luku "Pleso" oko 3 h P.M. (tamo se kaže 15 h), po lokalnom vremenu. Izlazak iz aviona, ulazak u aerodromsku zgradu, koja, u odnosu na onu u Bostonu, a pogotovo u Parizu, izgleda minijaturno. Nakon obavljenih formalnosti hitam ka prvom tlefonu da zovem Švedsku, te svoju familiju u Bostonu. Nakon nekoliko pokušaja ne uspijevam uspostaviti vezu sa sestrom i zetom u Malmeu, što me čini još nervoznijim i zabrinutijim. Budući da je polijetanje aviona za Sarajevo bilo predviđeno za 8:00 h P.M. (20:00 h) po lokalnom vremenu, imao sam mogućnosti da zovem i kasnije. Tako je i bilo, konačno uspostavljam vezu sa mojim u Malmeu te dobijam ODgovor da je stanje majkinog zdravlja - nepromijenjeno. Odjednom osjećam izvjesno olakšanje. Tek tada imam volje da skoknem na sprat aerodromske zgrade u restoran da popijem kavu. Sjedam za jedan od slobodnih stolova, poručujem kavu kojom pokušavam da razbijem glavobolju, kad u jednom trenutku ugledah za susjednim stolom pozantno lice - glumca Radeta Šerbedžiju. Sjedi sa kečricom te nekim ljudima.

Prilazim mu, predstavljajući se. Ispunjava mi i želju da se zajednički fotografiramo, ali, nažalost, nije imao vremena za jedan širi razgovor. Ponovo se rukujemo, a on, sa krčerkicom, nakon 2-3 minuta odlazi. Pokušavam čitanjem novina prekratiti vrijeme čekanja aviona za Sarajevo. Napokon, vrijeme leta se približava. Ulazimo nas 40-tak u mali avion, opet "Croatia airlinesa". Polijećemo i dosežemo visinu do 5000 m. Stjuardese nas služe kavgom, sokovima te "lunch packet-om". Prije nego što uzimam umotani suhi obrok (do kojeg mi i nije bilo stalo, ali mi i on dobro dođe radi prekraćivanja vremena), pitam stjuardesu šta je unutra, budući da me nije izdvojila kao njene kolegice u "Air France-u". Ona mi odgovara: "Ako uzmete obrok na čijem je omotu plava naljepnica, to vam je sendvič sa sirom, a u onom sa crvenom naljepnicom vam je sendvič sa svinjskom salamom". Uzimam onaj koji meni odgovara. Nekoliko sjedala ispred mene, ali na desnoj, suprotnoj strani aviona, vidim jednog donedavnog, zapaženog novinara "Ljiljana" kako uzima svoj obrok, ali sa crvenom naljepnicom. U prvi mah sam ostao zaprepašten, s obzirom na njegovo ime i prezime, ali nedugo zatim se "otrijeznih" jer shvaćam da od idealiziranja nejma ništa, da, konkretno, ime i prezime te pozicija u jednom "Ljiljanu", čija je preteča, kao što znamo "Muslimanski glas", nisu garancija da ta osoba drži do vjerskih principa i naredbi, ili, u blažoj varijanti, do tradicije svojih roditelja, odnosno do vlastitog identiteta. Tada mi na um pade ona da ni "Ljiljanovo maslo nije za - ramazana!" Barem ne uvijek! Nepuni sahatak bijasmo u zraku, te spustismo se na sarajevski aerodrom. Iz aviona se silazi na pistu i pješice ide do aerodromske zgrade prvi put, nakon pet i po godina, stajem na tlo domovine. Međutim, budući da nisam potpuno opušten zbog misli prema Malmeu,

uzbuđenje je ipak reducirano za dio tih misli i koncentracije prema borbi za život moje majke koja je tada uveliko trajala. Ulazak u zgradu aerodroma "Sarajevo", formalnosti se obavljaju u više nego skromnim prostorima. Svojim sadržajima i izgledom, zgrada izgleda zaista jadno, gotovo je za nepovjerovati da se radi o jednom međunarodnom aerodromu. Ali, pustimo sad to, mene nakon carinske kontrole čekaju sestre, zet, te još neki članovi šire familije. S njima je trebala da bude i moja maka, ali... Napokon, prolazim carinsku kontrolu i vidim draga mi lica. Zagrljaji, suze - do glasnih jecaja. Najviše zbog činjenice da među nama nije naše najdraže lice. Dva i po sahata prije ponoći, tog 28. aprila (petak) krenusmo prema "mojoj bazi" (i američkoj) - Tuzli. Moji domaćini predložili su da idemo preko Zenice,

Doboja i Gračanice. Nešto je duži put, ali je ravnica i sa manje zavoja. Dolazimo u Tuzlu neposredno iza ponoći.

(nastavak u sljedećem broju)

PICERIJIA SABA H

42-20 30 Ave.

ASTORIA, NY 11103

Tel: 718-545-9455

Vlasnici: E. Balić i M. Bektešević

Dođite i probajte naše specijalitete
domaće
i italijanske kuhinje. ***DOMAĆI
GRAH***

BUREK I DRUGE RITE
SPECIJALITETE SA ROSTILJA***
JAGNJEĆE PEČENJE***SARMA***

Susret sa umjetnikom

SIN BOSNE

Razgovor vodio: Čazim MRKALJEVIĆ

Mladi već afirmisani slikar umjetnik Amer Kobašlija imao je svega 16 godina kada je zbog surovog rata morao sam bez ijednog roditelja napustiti rodni grad Banja Luku i potražiti drugo parče neba i tuđe zemlje koja će mu zamijeniti zavičaj. Put ga je kao i mnoge druge Bošnjake odveo u Njemačku koja mu je privremeno pružila utočište kao i nama mnogim čiji su zavičaj, rodne kuće, gradove zauzeli i otepi srpski manijaci pokušavajući ubiti i srušiti sve što podsjeća na Bošnjake u njima.

Ni to mladog Kobašliju nije omelo u njegovoj ljubavi prema umjetnosti, slikanju. Slikanjem se počeo baviti kao šestogodišnji dječak još u prvim koracima svog školovanja, a prvu izložbu svojih radova - slika imao je u Banja Luci još u osnovnoj školi. Počeo je pohađati gimnaziju - išao je u drugi razred kada je morao napustiti školovanje i Banja Luku. Prvu samostalnu izložbu imao je u Banja Lučkoj galeriji "Selmon", kao gimnazijalac gdje počinje i prva prodaja njegovih slika.

Imao sam priliku da upoznam Amera po dolasku u Ameriku - Floridu - Jacksonwille, krajem decembra 1997. godine, kad je

velikodušno ponudio da uradi jednu sliku za Bosanski Klub u Jacksonwille-u. Nakon prestanka rada kluba rjeđe sam ga viđao a posljednje dvije godine skoro nikako. Slučajno smo se sreli ovih dana u jednom restoranu i dogovorili razgovor. Na njemu se vidjelo da je sretan i zadovoljan, jer uči i radi ono što je njegova ljubav - umjetnost - slikanje. Vodili smo razgovor na terasi njegovog apartmana uz kahvu i kiselu vodu. Amer je vrlo prijatan i zahvalan sagovornik. Pomalo sa sjetom počeo je svoju životnu priču, prekidajući je samo ponekad kad se htio sjetiti detalja i imena. Pričao je polahko, pomalo stidljivo: - Još u Banja Luci sam imao - mentore poznate banjałučke slikare Muriza Corbića i Žiku Pečarića. Nakon izbijanja rata u Bosni obreo sam se u Njemačkoj u Dizeldorfu. Tu sam učio na Dizeldorfskoj likovnoj akademiji, jednoj od najvećih slikarskih škola u Evropi. Mentor mi je bila svjetska zvijezda Američke video umjetnosti Nan Hoover. Na toj akademiji proveo sam tri godine. Izlažem svoje radove u galeriji "Alstadt" u Nürnbergu, zatim Keln, Minsternu, Dortmundu i drugim gradovima. Putovao sam po njemačkim gradovima slikajući po restoranima zidne slike čiji su vlasnici

bili Bošnjaci. Krajem 1997. put me vodio u Ameriku na sunčanu Floridu. Ovdje sam 1998. godine pod pokroviteljstvom "Luterana" imao prvu izložbu svojih radova u čuvenoj galeriji "Cummer - Museum" kojoj je između ostalih prisustvovala i direktorica Galerije kojoj su se moji radovi dopali. Pozvala me da učestvujem na grupnoj izložbi renomiranih američkih slikara koji su izlagali u Museumu, što sam obleručke prihvatio. Jedini sam ja bio anonimni slikar u toj grupi. Izložba je nosila naziv "Razglednice iz dalekih zemalja" (Vems of distant Lands". Izložba

Art". Moje troškove školovanja snosi (Asocijacija privatnih mentora) - Proglašen sam za studenta godine. Nekoliko mojih radova - slika predstavljalo je školu na izložbama koje organizuje Akademija. Trenutno se nalazim na školskom odmoru provodeći ga radeći slike i pripremajući se za izložbu koja će biti u julu u galeriji (1037). Ostalo mi je još dvije godine školovanja. Ponekad slikam i dvanaest sati neprekidno, zavisu od inspiracije.

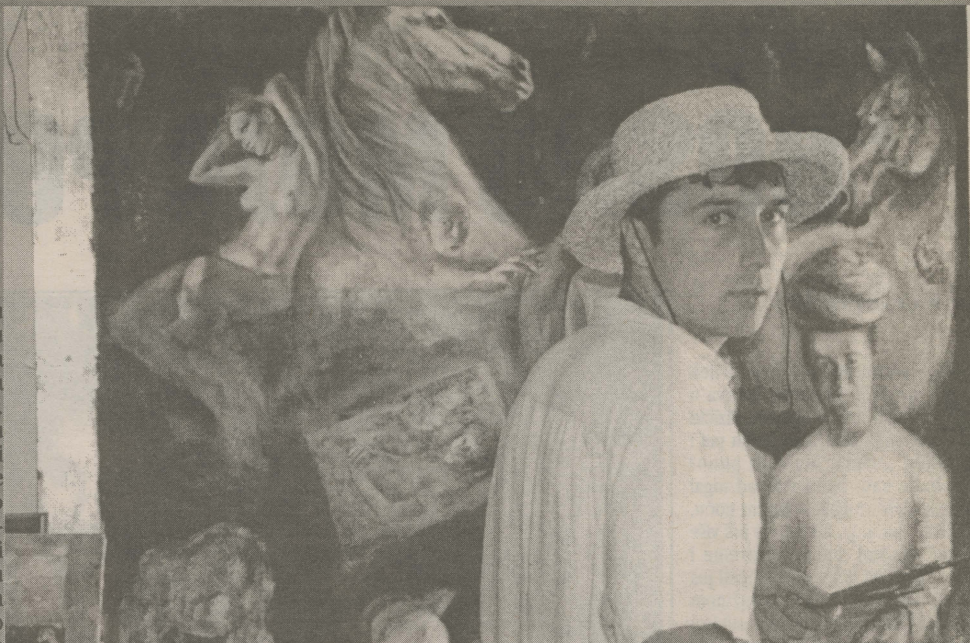
SabaH: Šta najčešće izražavaju tvoje slike, koja ti je najomiljenija slikarska tehnika i kakvi su ti planovi za budućnost?

- Moje slikanje je Bosna, priča o Bosni. U početku to su bili stari bosanski gradovi, intimne scene, realizam sa dozom surealizma. U posljednje vrijeme kao posljedica

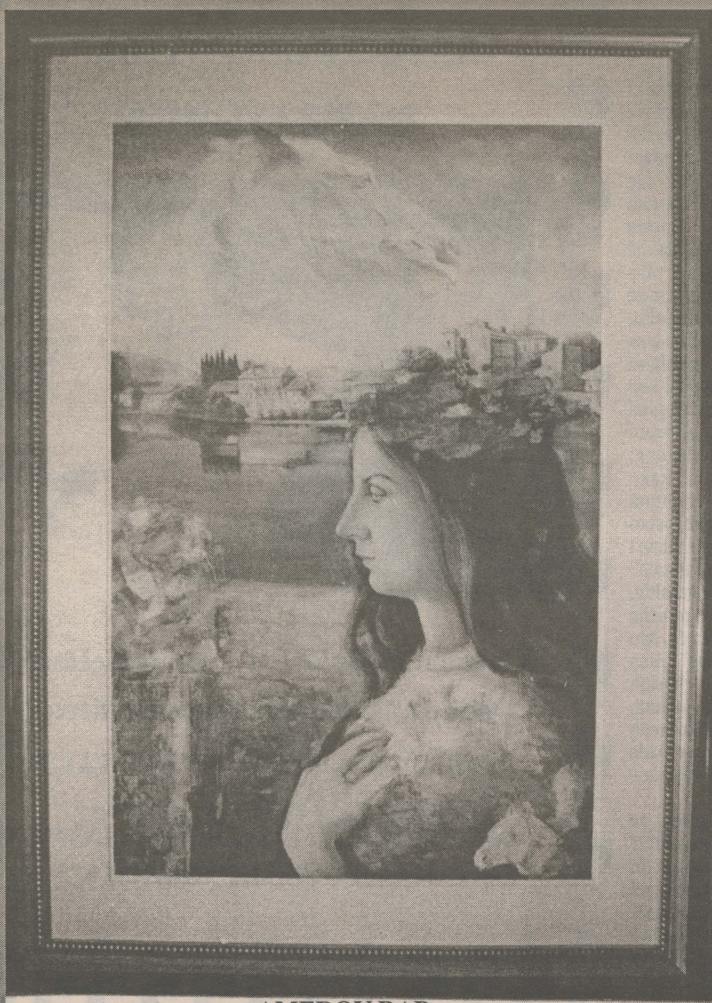
starih. U njima, kroz njih želim i pokušavam da stavim svu tu prošlost, tradiciju i da ih uključim u svoje slike, ali da to ne bude nikakva kopija, želim da to bude moje viđenje svijeta u kontekstu vremena u kojem živim i savremene likovne umjetnosti. Prema tome ja sada slikajući pišem priče o ljudima iz Bosne, priče o mojoj Bosni o ženama koje volim najviše na svijetu i o raskoši ženske ljepote. Moje slike imaju elemenata surealizma pa i apstrakcije.

- Ja imam svoju originalnu tehniku slikanja, to je jedna kombinovana tehnika gdje ja koristim uglavnom suhe medije nanosim slojeve boja na podlogu koju koristim da bi na kraju, znajući gdje se koji sloj nalazi skalperima skidao slojeve i izvlačio boje koje tražim, a koje se nalaze negdje ispod. Sve to daje slici posebnost - specifičnost i originalnost i iznad svega osjećaj patine - starine šta dodatno stvara koncept o izgubljenosti Bosne moje domovine. Nekad iz komercijalnih razloga radim i druge tehnike (ulje na platnu) ili označim vječnost a ljudi to zahvaljuju, zatim grafič fotografiju, filk, kamen metal crtam kad pripremam slike. Puno vremena provodim u razmišljanju o kompoziciji, bojama i ritmu bliske u posljednje vrijeme uradio sam nekoliko portreta. U tom slikarstvu pokušavam biti i klasičan i suvremen, pokušavam da slikam slike koje će biti prihvatljive kako laiku za likovnu umjetnost tako i najboljim poznavacima likovne umjetnosti. Zbog toga je glavna opsesija moje umjetnosti ljepota. Što se tiče planova za budućnost poslije završetka mog školovanja u Sarasati, već imam ponude za finansiranje na psotdiplomskom studiju u Njujuorku na trenutno najčeuvenijoj postdiplomskoj školi na svijetu. Ali, o tom po tom to jest još ima vremena - treba završiti ovo započeto.

Rastali smo se obojica zadovoljni razgovorom, a Amer me pozvao na otvaranje njegove izložbe u julu što sam sa zadovoljstvom prihvatio.

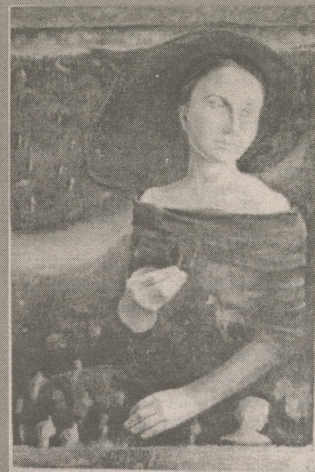

AMER Kobašlija ispred svoje slike

AMEROV RAD

je imala veliki publicitet među poklonicima likovne umjetnosti u Jacksonwilleu. Izložbu su pratili vodeći listovi i časopisi "Florida Tajms" a intervju sa učesnicima a posebno sa mnom i isti su izašli u subotnjem izdanju. Ta izložba mi je donijela neki publicitet među američkim kolekcionarima slika. Tu su se počele prodavati moje prve slike u Americi na Floridi. Obzirom da je izložba uspjela dobio sam ponudu da napravim samostalnu izložbu mojih slika, što je ogroman uspjeh, jer se to teško postiže. Počeo sam kontakte u vezi mog daljeg školovanja. Zahvaljujući razumijevanju, dobio sam mentorstvo za školovanje na slikarskoj Akademiji u Sarasati na Meksičkom zalivu. Školovanje na toj akademiji košta \$ 30.000 za jednu godinu a traje pet godina. Akademija se zove "Ringling Shool of

AMEROV RAD

rada prelazim u svijet fantazije čije je jedno drugo viđenje Bosne, mada je Bosna i dalje u prvom planu. No ovaj put ima puno simbolizma. Na mene ima puno uticaja iskonski sakralitet predrenesanskog doba (Kvat čenta) period XIV vijeka (Belini, Bela Frančesko). Od naših umjetnika cijenim i u mojim radovima na mene ostavio je veliki uticaj slikar Mersad Berber. Moje nove slike pomalo se razlikuju od

Za čitaoce SabaH-a pripremili smo nekoliko aktuelnih tekstova prof. dr. Ferida Muhića a iz njegove knjige NE ZABORAVI, BOSNO!

"Danas biti Musliman iz Bosne: nikada ništa nije bilo teže od toga!

Niti je išta sramnije, nego to danas ne biti!"

I nejma većeg dobročinstva nego pomagati Muslimane iz Bosne!

Ni goreg grijeha nego ne pomagati im!"

(Ferid Muhić)

VIZIJA

...I vidjeh karavan svoj kako sabra šatore svoje i kako ih, sa svim stvarima, natovari na konje i kamile! I začudih se mnogim tamnim i lijepim konjima, a kamilama kao da broja ne bi! S brda visoka gledah kako nadoše, ozdola: Licem meni se zaputiše, mnogi konji oznojeni, nebrojne kamile, vid moj zastriješe! Lijepi bijahu konji! Dorati i alati, a sunce se igraše po oznajenim sapima njihovima; grive guste i teške, repovi svileni, na vjetru im vihore! I začudih se kamilama, jer ovom

Konji mi prodoše s lijeva, dolje. Kamile udariše, na moju desnu stranu, uzbrdo. I ni glas ne ču, niti odnekud riječ stiže! I zamakoše, uskoro, i jedni i drugi! Proteče li pola života, ili još manje nego što prođe dok iz oborene tasijske, prva prolivena kap tlo dotakne, dok čitav moj karavan, pod teškim tovarima, zamače - ne znam!? Dok i posljednja kamila ne utone u Ljubičaste daljine, prije nego susta i zadnji sijev konjske kože, ne susta u mehkoj kopreni praha, suncem osjenčenog.

Praha što se ne sliježe, sunca što ne jenjava! I pomislih: koliki je čovjekov teret, velike li su muke na svakoj duši, kad treba toliko lijepih konja i jakih kamila, da ga ponesu! I još pomislih: Ko li nam to terete sprema, ko li o našim mukama zavjeru snuje? A ko je onaj što će opremiti naš karavan? Što će naći i othraniti, što će timariti i odgojiti,

Kada ne bi bilo zaborava, svaki bi nam dan stajao na dlanu, kao prozračna kap jutarnje rose, na bijeloj latici ruže. Ali, nisu svi dani prozračne kapi rose; postoje dani koje je bolje zaboraviti, pa čak i one koji su morali biti zaboravljeni, da bi se moglo bolje živjeti.

Ako je ljudsko postojanje slično izrastanju stasitog bora, koji se nebu primiče tako što bez prestanka jedne svoje grane odbacuje, kada im dođe vrijeme, a nove izdanke pušta da ih zamjene, onda se mora stalno očuvati svijet o onom ukupnom pamćenju u kojem je sabrano znanje o sebi i svom cilju. Kod borova, to je znanje skriveno u njegovoj vršci - u onom nježnom, a presudnom dijelu koji zna da treba hrliti svijetlu i žuditi za suncem.

Čovjek, a tako isto i narod, svijest, a tako jednako i kultura, izrastaju da se kroz simulatan proces zaboravljanja i pamćenja. Osnovno pravilo je isto: **mora** se zaboraviti ono što više nejma snage da strijemi cilju, što je cilj zaboravilo, ili od cilja odustao (pogotovo, što je smetnja cilju), i ujedno, **mora** se upamtiti, **ne smije se zaboraviti**, ono što je cilju neophodno i što je za cjelinu postojanja, blagotvorno.

Kada mi se, u zoru onog datuma što stoji na početku ovog teksta, ukazala vizija o karavanu, znao sam da su važne stvari pred nama. Iako nisam ni slutio šta uistinu to može biti, ni šta znači ona vizija, jasnoća kojom mi se svaka riječ i uz nju srasla slika, bijahu urezali u sjećanje, opominjala je na to da ishod, a možda i čitav opstanak, zavise sada od toga da se **NEŠTO NE ZABORAVI!**

Moguće je da puni smisao te poruke ne znam ni danas, pošlje četiri godine, i da možda, nikada neću proniknuti u njezino puno značenje. Ipak, ona svijetla vršca, potpunom izvjesnošću, zna jedno: vizija o karavanu bijaše presudna za uviđanje da je opstanak ljudi, a i svega živog u svijetu, "Kazna se može i izbjeći, ali zločin će vječan biti". Od mjere utemeljen na tačnom dijeljenju onoga što se smije, od onoga što se nikakao i ni po koju cijenu **ne smije zaboraviti!**

Jednako tako postoje i knjige koje bi bilo bolje da nikada nije trebalo napisati. Sve knjige o zlu i nepravdi spadaju tamo. Ali, upravo to jesu iste one knjige koje moraju biti napisane - kada se zlo zbije i nepravda dogodi!

Danas, kada je svijetu i svim časnim ljudima bjelodano jasno da su zlo i nepravdu u BOSNI nanijeli upravo oni kojima su ljudi Bosne (dakle, oni koji

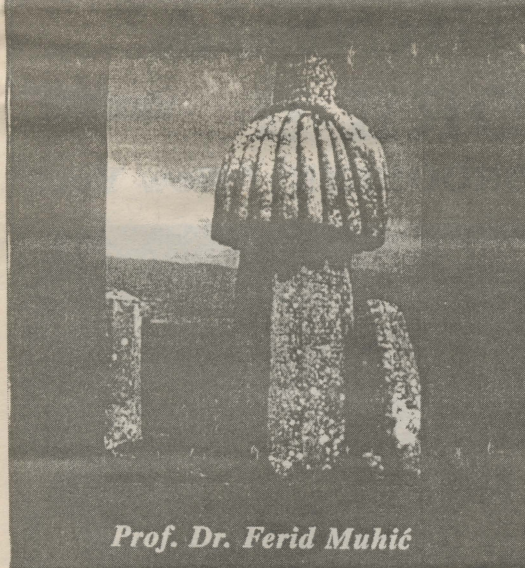
Prof. Dr. Ferid Muhić rođen je 8. juna (muharrema) 1943 god., na Mahoju. To je samo središte Bosne, vršica njenog stasitog bora. Sada je profesor na Katedri za filozofiju, filozofski fakultet, Univerzitet "Sv. Kiril i Metodij", u Skopju.

Objavio je stotine članaka. Prije ove, napisao je sljedeće knjige:

Revolucija i dominacija, Opštestvoto, socijalne borbi i revolucije; Falco peregrinus; Štit od zlata; Motivacija i meditacija; Filozofija na ikonoklastikata; Ruža duše; Makedonija, catena mundi; Sto koraka iznad...

Mislioc hladne glave i vruća srca.

NE ZABORAVI, BOSNO!

Prof. Dr. Ferid Muhić

zemljom one, odavno nijesu hodale! A sve plaho goleme bijahu, jakih prsa, jedre i vrijedne, čvrste i neumorne; preko kopita, do koljena u prašinu i pijesak bijahu ogrijezele, kao i pepeo nad nezasnim žaram.

I sve bijahu crne i mrke, kao lijevano gvožđe, vatrom nagorjelo! I opet saznah da su to konji i kamile mojega karavana, i da to baš zbog mene, svijetom hode! Ni znao, ni pomislio nisam nikada, da igdje, na ovom svijetu, i jednog jedinog konja imam, i jednu jedinu kamilu. Kad li sam to, i gdje i kako, toliki karavan sabrao? A karavan, uspinjući se ka onom brdu na kojem stajah, kad do mene stiže razdvoji se; kao što se rijeka, o tvrdi hrid udarivši volovima svojim, hukom razdvoji!

tolike konje i kamile? Što će teret, koji nam dušman misli, natovariti i odrediti da se ponesu? I gdje će to naše breme karavani naši odnijeti, i do kada će ga nositi!? I hoće li se naći još konja i kamila, bude li još tereta nama dosuđena, braćo i sestre moje u muci i nadanju?

...I pred očima mi osta, jasno kao da mi ga san donese, karavan moj, kako sabra šatore i sve stvari svoje, i kako ih uprta na mnoge lijepe i sjajne konje i dorate, i mnoge velike i crne kamile, i kako se prema meni zaputi. I kako se onda, kada do mene stiže razdvoji i zamače, dok ja ostah na onom brdu, suncem osvjedljen. Kao što se rijeka razdvoji, o hridine udarivši. I kako se onda sklopi i zamače za mnogom, kao što se rijeka, za onom stijenom, sklapa i zamiče...

su Bosnu i Hercegovinu smatrali i osjećali najprije i iznad svega - svojom zemljom, i koji su istrajavajući na tom uvidu i tom osjećanju, ostali jedini koji su očuvali ljudske vrijednosti u životu) vjerovali više nego sebi, jesno je da se ne zaboravi ko su oni što su to zlo i nepravdu zamislili, isplanirali i izvršili. Poslije ove hilne i zločina počinjenih nad Bosnom, niko nikada ne smije zaboraviti ovo vrijeme ništa na svijetu nije teže, nego **biti Čovjek Bosne**, niti je išta nečasnije i prezrenije što čovjeka može snaći, nego **da ne bude Čovjek Bosne!**

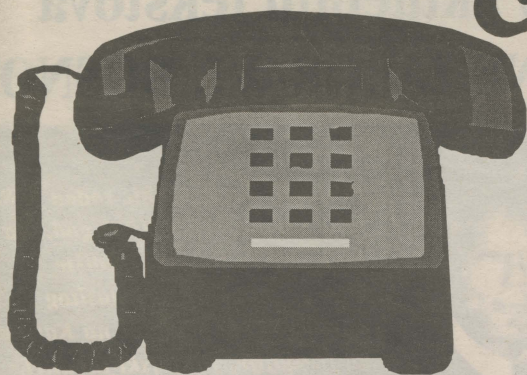
Ne smije se zaboraviti ni jednog dušmana, ni jedan zločin - ali se ne smije zaboraviti ni jedan prijatelj, ni jedno dobro djelo, ni jedna prijateljska ruka. Ne smije se oprostiti ni zla riječ, ni krivi pogled; ništa i nikome ko je u ovim zločinima prema ljudima Bosne okaljao obraz, nikada niko ko voli Bosnu, neka ne halali! Velikodušan se može biti samo u pobjedi! Velikodušnost u muci jeste slabost i poraz karaktera. Oprostiti ubici, može i ima pravo, samo ubijeni; oprostiti zločincu, može i ima pravo samo žrtva. Ne prisvajajte sebi pravo ubijenih, ni pravo žrtava, vi koji ste živi i nepovrijeđeni! Bosni se više ne može reći čak ni **Upamtiti, Bosno**, jer je to nekakva komanda, zapovijest. A ko može danas, pošlje svega, i pomisliti da bi smio Bosni zapovijedati? Niti joj se smije reći: "Sjeti se, Bosno!", jer to zvuči kao da smunjamo u njenu moć memorije. A ko danas u svijetu smije sebi prisvojiti pravo da Bosnu vježba pamćenju?

Stoga se Bosna može samo moliti, preklinjati, kumiti da više ne bude blaga sa okrutnima, ni čovječna sa nečovječnima, da ne zaboravi i ne

oprosti zla koja su joj nanijeta. Da plemenitosti i sjaju svoje duše pridoda i pravičan gnjev prema nasilniku, a da svojoj mudrosti i urođenoj svijesti o prolaznosti ovog svijeta priključi snagu mudrosti kojom će obezhrabriti neprijatelja, i nepopustljivu strogost prema podluklosti i izdajstvu. Da opstaneš, toliko lijepa, plemenita i umna, molim te, ovim redovima, "NE ZABORAVI, BOSNO" ništa od svega što su učinili, i što su propustili da učine u ovom grotnu zločina i podlosti. A ti, svijete, ako kaniš da očuvaš bar nadu na iskupljenje i povratak ljudskosti, shvati da ti je put jedan i da ti je sva nada u jednom: "NE ZABORAVI BOSNU! NE ZABORAVI BOSNU!"

U rasponu omeđenom sa ove dije poruke - između spremnosti Bosne da ne zaboravi sebe, i sposobnosti svijeta da ne zaboravi na Bosnu i sve što je pripremio, dozvolio i sankcionisao od onoga što su Srbija i Hrvatska počinile, zbije se i razriješi drama humaniteta ljudskog svijeta svemu što se zbililo, i onome što će se u njemu još desiti, Bosna i njeni ljudi, ne smiju dati ni jedan ustupak protiv svoje savjesti. Ako nije mogla izbjeći da postane žrtva zločina, ona može odbiti da zločincima pruži oprost i razrješenje od grijeha. "Kazna se može izbjeći, ali zločin će vječan biti!" od mjere i jasnosti kojom će svijet shvatiti da niko nikada ne smije izreći "Abrolvo!" za zlodjela počinjena prema suverenoj državi Bosni i Hercegovini, zavisi koliko će biti sposoban i spreman da očuva živu onu vršcu kojom ljudski rad hrla ka svjetlu i suncu, kroz tminu galaktičkih bezdana.

Prilog pripremio:
Osman GUZINA -
Mostarac

**International
Telehome, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, Ca 92192**

CALL BOSNIA FOR ONLY

32¢ PER MINUTE

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to charge your distance company

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

**TOP ZVIJEZDE BOSANSKE ESTRADJE HAJRIJA I IZET GEGAJ
VELIKA AMERIČKA TURNEJA**

ulaz \$25

18. JUNA U NEW YORK-U

ulaz \$25

Na adresi: 2555 McDonald Ave. (Ugao sa Ave. X) * BROOKLYN * New York

16. JUNA *** HARTWORD * CONNECTICUT (Kod Izeta i Murata)

17. JUNA *** UTICA * NEW YORK (DISCOTECA "UNA")

24. i 25. JUNA *** PHOENIX, AZ

30. JUNA *** BOSTON

1. JULA *** VERMONT

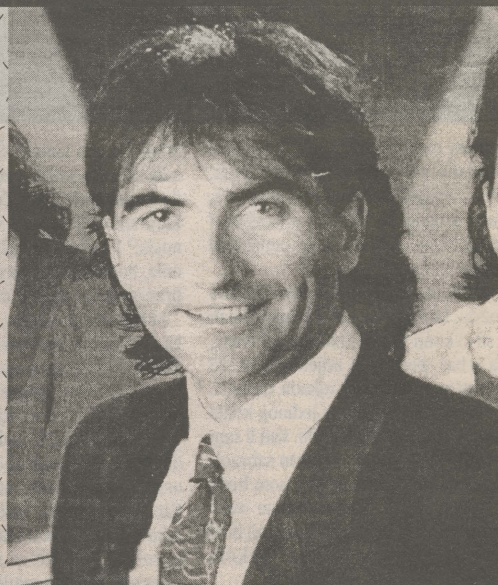
2. JULA *** CHICAGO, IL (RESTORAN "RUMIJA")

KORAK NAPRIJED

GEGAJ BAND

HAJRIJA

HAJRIJA & IZET GEGAJ

Poštovani čitatelji,

Nešto što SabaH izdvađa i karakteriše je izvršna komunikacija sa svojim čitateljima. Sva pisma i ne možemo objavljivati iz razumljivih razloga, ali zato na svaki poziv u redakciju, kojih je dnevno zaista mnogo i pored zauzetosti odvojimo vremena da porazgovaramo sa našim čitateljima. Mnogi nam se obraćaju tražeći savjet, neki upute neku sugestiju oko izbora rubrika u listu, neki čak iznose i svoje privatne probleme, ima i onih dobronamjernih kritičara da bude što manje štamparskih greški, ali u suštini su zadovoljni koncepcijom lista.

SabaH pomaže koliko može a i čitaoci pomažu SabaH-u (svojom pretplatom, svojom donacijom), jer nama nije niko pomogao finansijski (iako su mnogi to mogli ali nisu htjeli). SabaH je molio naše visoke intelektualce i poznate bosanskohercegovačke novinare da profesionalno pomognu SabaH-u, misleći da naša bosanska elita koja živi u Americi zna značaj izlaženja jednog ovakvog heftičnjaka. Međutim, ostajali su gluhi ili zbijali šale čak i provokacije na račun pregalaca. Džaba im i doktorati kada nisu svjesni sebe. I sada kada osjećaju snagu SabaH-a oni bi da se pridruže, neka, bujrum!

SabaH je prvenstveno namijenjen Bošnjacima a i svima onima koji vole Bosnu i Hercegovinu. Vi vidite, da kroz SabaH prolazi i pozicija i opozicija. Nama je jako drago što sve više imamo čitatelja i pretplatnika i drugih nacionalnosti, jer vrata SabaH-a su otvorena za sve dobronamjerne. Konačno, mi, Bošnjaci smo bili ti koji smo željeli sačuvati multikulturu, multietničnost i cjelovitu i nezavisnu BiH, zato su i željeli da nas nema. Kroz vijekove smo pokazivali tolerantnost i zajedništvo i tako odgajali našu djecu, dok su drugi maštali o velikoj Srbiji i velikoj Hrvatskoj i tako učili svoju djecu. U New York su dolazili mnogi naši zvaničnici iz BiH čak i predsjednik Alija Izetbegović, i na postojanje SabaH-a su samo komentarisali: "Da dobro je što imamo heftične novine u Americi." Jedino je dr. Haris Silajdžić prilikom susreta sa našim glavnim urednikom na Floridi rekao prave riječi za SabaH. Ne mogu a da ne spomenem i dr. Nedžiba Šaćirbey-a koji svojim feljtonom i ponekim tekstom ili komentarom na taj način daje svoj doprinos listu. Njih dvojica su shvatili značaj SabaH-a za naš narod. Naravno i vi, poštovani čitatelji, kojih vas je iz dana u dan sve više i više.

Sada smo rasuti po cijelom svijetu, ali eto sticajem okolnosti najviše nas je u Americi i zato mi moramo da znamo ko smo, odakle smo i zašto smo ovdje. Vi vidite poštovani čitaoci da međunarodna zajednica podržava one koji su manje Bošnjaci ili koji to nisu nikako, kao da Bošnjaci nisu za Evropu pa o kakvoj to onda multikulturi govore?

Mi živimo u najdemokratskijoj zemlji svijeta i velika većina nas će ostati ovdje zauvijek. Zato sačuvajmo naše a uzimimo od Amerike ono što je najljepše i školujmo našu djecu da bi sutra postali uzorni i za primjer svima Bošnjaci - Amerikanci, jer samo obrazovani i edukovani možemo biti od koristi Bosni i Hercegovini a i Americi.

Uredništvo

Poštovani glavni uredniče SabaH-a
Es-selamu alejkum

U prilogu Vam šaljen narudžbenicu za ponovnu pretplatu od 1.7.2000. do 30. 6. 2001. godine na iznos 96,00 dolara preko master karte.

Ujedno Vam dostavljam ocjenu o knjizi "BOSNA I BOŠNJACI" od Vijeća kongresa bošnjačkih intelektualaca, književnog kritičara Suada Omerhodžića i glavnog imama za USA.

Srdačni selami redakciji.

Vaš Husein Pilica

VIJEĆE BOŠNJAČKIH INTELEKTUALACA SARAJEVO

KNJIGA "Bosna i Bošnjaci"
autor knjige dipl. ing. Husein
Pilica

Bošnjačkog intelektualca i publicistu Huseina Pilicu posljednji rat 1992. godine zatekao je u Americi u New Yorku. Shvativši šta rat donosi Bosni i njenom narodu, Bošnjacima, ponajprije prihvatio se posla sastavljanjem ove studije kako sam kaže "dajem svoj doprinos jer smatram da je doprinos sa perom umjesto puške u ruci, borba za slobodu moje domovine, odnosno ponovno rođenje države Bosne i Hercegovine i mog probuđenog bošnjačkog naroda oštrije od mača a vrijednije od zlata." Autor je sigurno bio svjestan da ovom knjigom neće moći da riješi problem historije BiH i njenih naroda već je sa njom ukazao na ključne povijesne vrijednosti bosanske države, (koja datira puni milenij) kao i da ukaže na paradoksalni položaj bošnjačkog naroda kojeg, ni kriv, ni dužan prati jedan usud deset genocida.

Autor Husein Pilica, iako je u danima bosanskog otpora izgubio sina jedinca sakupio u sebi snagu i savladao bol. Nenadoknadivi bol nije ga zaustavio da ne završi ovo djelo, što je za svaku pobavu i ogledalo za snagu. Autor je zemlju Bosnu predstavio kao multikulturnu domovinu

više naroda, zatim kao zemlju tolerancije i ljudskog suživota. O tome na najsuptilniji način govori kultura Bošnjaka koji su razvijali merhamet, običaje i brigu za svoje komšije Hrišćane i Kršćane. Autor je nasotajo da na informativan način rasvijetli tradiciju svog naroda. On, kao da u svakom poglavlju ima na umu misao Džona Santiljane američkog filozofa španskog porijekla koji kaže: "Oni koji ne poznaju svoju historiju osuđeni su da je ponavljaju". To se posebno odnosi na Bošnjake. Pokrećući stotine pitanja iz stare i novije historije Bošnjaka H. Pilica je nastojao da ukaže na zaborav historije Bošnjaka ujedno i zaborav postojanja ovoga naroda. Pored toga, autor iznosi svoja argumentovana zapažanja o nekim zabludama među samim Bošnjacima, koja su direktno podsticale agresora. Istražujući posebno razvoj bosanske države, koju je podijelio na nekoliko doba. Ponudio je zapažen broj konstatacija mišljenja. Veoma značajno poglavlje ove knjige posvećeno je i Bošnjacima u Sandžaku, gdje autor analizira ključne teme iz povijesti

ove regije. Ovaj dio njige nesumnjivo je najbolje metodološki uobličen, gdje na kraju i sam iznosi inicijative u vezi aktualizacije sandžačkog pitanja i zahtijeva za uspostavljanje specijalnog statusa, odnosno autonomije Sandžaka. Ovom studijom dipl. ing. Husein Pilica ulazi u red onih koji su se bavili ili se bave istraživanjem bošnjačke povijesti. O tome koliko je sam autor uspio u svojoj nakani i nadasve herojskom poduhvatu, ocjenu će dati u budućnosti šira čitalačka publika i za to meriotorni bošnjački historičari.

**Poštovani
gospodine
Džidžović,
Veliko hvala za
broj 126 i ostale
brojeve koje ste
nam do sada
poslali.
SabaH nas je
oduševio svojom
svestranošću.
Iskerne čestitke.
S poštovanjem
Jadranka i Enko
Kadenić**

ISLAMSKA
ZAJEDNICA
BOŠNJAKA
U SAD

ISLAMIC
COMMUNITY
OF THE BOSNIANS
IN THE U.S.

1810 N. PINGSTON RD. NORTHBROOK, ILLINOIS 60062. PHONE: 647-272-0319 FAX: 647-272-0348

Knjiga "Bosna i Bošnjaci" Huseina Pilica jedna je u nizu djela koje želi pružiti objektivnu analizu događaja u Bosni i oko Bosne tokom historije. Višestruko je korisna jer pruža informaciju, podastire dokumente, uči o politici i inspirira. Zato je toplo preporučujem široj čitalačkoj publici kako u Americi tako i u Bosni i Hercegovini.

Chicago, 24. marta, 2000

Senad Agić, Glavni imam IZ u SAD

Od ovog broja prenosit ćemo dijelove iz ratnog romana SARAJEVSKOG RULETA 1, 2 i 3 MUHAMEDA GAFIĆA MUHADŽIR

Iz Sarajeva sam odlazio, na duži period, više puta: u vojsku, na uspone u Alpe, na višemesečne ekspedicije, u Himalaju. Saki takav odlazak u sebi je imao dan povratka, a sad napuštam rodni grad i ne znam kada, i da li ću se ikada vratiti.

Sršan osjećaj.

Razapet sam između odanosti i obaveze prema svom gradu, majci, sestri, prijateljima i pružanja perspektive svojoj djeci, koju ovdje namaju. Još uvijek mi je pred očima sin sa heklerom na prsima i njegove riječi:

- Ovakvo će djeca ići u školu...

Odlučio sam se za bijeg iz grada i traganje za nekim krajem svijeta, gdje ću moći omogućiti miran život svojoj djeci. No, osjećaj razapetog čovjeka nikako me ne napušta.

Avion nas ponesu prema Skoplju. Iza mene sjedi jedan crnomanijast čovjek, srednjih godina. Klima mi glavom. Ko li je ovaj. Poznat mi je, ali otkuda, ne znam. Zagledah ga, a on se nagne i šapnu mi nešto. Tad se sjetih. Makedonski naglasak mu je bio karakterističan. To nije moglo promaći pažnji moje sunničave žene. Primakla mi se blizu i šapće mi na uho:

- Šta hoće ovaj tip?

- Ništa.

- Šta ti je rekao?

- Kaže: "poletjeli smo u posljednji čas".

- Ko je on?

- Poslovni čovjek. Trgovac oružjem.

Njeni nokti mi se zabiše u mišicu. Stezala me je sve više i više. Bol je rastao do jauka. Šištalala mi je u uho:

- Kreten jedan, oči ću mu iskopati. Ovakvi su krivi za sve ovo. Kreten jedan ugojeni...

Let je prošao bez dodatnih uzbuđenja. Djeci je ovo prvi put da putuju avionom. Zijah radozno posmatra bosanska brda, a Zaina još plače. U Skoplju nas čeka Rade Stančevski, moj drugar iz vojske. On sve zna. Još od prvih barikada, početkom marta, pozivao nas je da dodemo. Dočekuje nas kao da mi je brat. Torbe nosimo do parkinga, a na izlazu nas sačeka moj poznanik iz aviona. Nudi nam prevoz i pokazuje raskošni ševrolet. Odbijam i zahvaljujem mu se, a Rade mu, ni sam ne znam zbog čega, drsko reče, na makedonskom, da smo mi njegovi gosti. Trgovac se ne daje zbuniti i tutnu mi vizitkartu. Na njoj je pisalo... Ma, nije važno. U kolima sam im pričao kako sam zapeo za oko ovom trgovcu.

Došao je sa nekim našim funkcionerima u našu bazu, da probaju oružje koje je on nudio. Repija me nagovorio da im se pridružimo i da vidimo kako pucaju. Prvo je trgovac uzeo pištolj, marke "Beretta", ispalio jedan okvir i brzom paljbom sasuo većinu metaka u metu. Pogoci su bili takvi da Repija nije mogao da ne primijeti, naravno, krišom, da ovaj "veze nema". Nakon toga, funkcioner je uzeo "Berettu" i samo što se nije upucao u nogu. U trenutku okidanja zažmireo je i sa okidanjem naglo stisnuo šaku. Tako cijev pada prema tlu i metak završava pred nogama. Obično tako nišane i okidaju oni koji ne znaju da ne znaju i još to kriju.

Tada je došao Repijin trenutak. Mirno je nišano, vjerovatno ispaljivao svoj deseti... ne, dvadesetihiljaditi metak, i cijeli okvir smjestio u crni krug. Nikakvo čudo, bio je odličan strijelac. Ali, nešto nije štimalo. Većina pogodaka nalazila se malo desno od centra. Funkcioneri nisu bili zadovoljni "kvalitetom" pištolja. Ja sma tvrdio da je pištolj dobar i nudio dokaz. Nanišano sam nešto malo lijevo od centra i svi meci završili su u crnom krugu tačno u sredini. Trgovac je bio oduševljen.

- Daj mi tu njegovu podsjeticu. Energično je zahtijevala Fikreta. Naravno, odmah je poderala. Smijao sam se i dao joj za pravo.

Osim Radeta, u Skoplju imam još jednog prijatelja. Htio sam provjeriti da li je zaboravio na zajedničke uspone. Kad smo osvajali teške i opasne stijene Kavkaza, govorio mi je:

- Gafa, moraš mi doći kući i ostati koliko hoćeš.

Zarko je bio na liniji:

- Gdje si, jesi li živ? Šta se to dešava u Sarajevu?

- Zovem sa aerodroma. Sa porodicom sam. Ne znam gdje da idem, mogu li doći do tebe?

- Gdje si?

- U Skoplju.

- Dolazi odmah, šta čekaš.

- Malo mi je nezgodno, ostao bih duže...

- Ma dolazi odmah, smjestićeš se kod mene, ne budi smještan.

- Hajde ti doći kod mene na kafu. Evo me kod Radeta. Zarko Gostović je brzo došao. Nudio mi je da odmah idemo njegovoj kući, da se ništa ne brinem, a ja sam bio toliko pokvaren da ga još jednom testiram:

- Trebaju mi dvije hiljade "maraka".

Raširio je ruke, počeo podizati ramena, pogled mu je

išao sa mog lica na svoja prsa, udario se desnom rukom po džepu i uzviknuo:

- Može li to sačekati do sutra?

- Ne može, treba mi odmah.

Fikreta je uskočila u razgovor sa jetkom primjedbom na moj račun, da se tako sa prijateljima ne postupa. Smijali smo se. Zamolio sam Zarka da se ne ljuti, a Rade ga je upozorio da smo mi njegovi gosti i da nema govora o tome da iz njegove kuće bilo gdje idemo.

U izbjeglištvu, prvi dan mi je doboro krenuo.

I jutro. Probudila me neka neuobičajena tišina. Tek po koje javljanje pijetlova u ovom kraju na kraju grada. Behar jabuke prusao se po prozoru. U krošnji je golubica savila gnijezdo. Toplo je. Makednosko proljeće. Lijep dan za šetnju. Razgovaram sa ženom o planovima. Otići što dalje. Kanada? Australija, Novi Zeland? Ali kako? Rok ne postavljam. Raditi na tome. Na odlasku u neku mirniju zemlju. Uspjećemo. Sutra, za mjesec, za godinu. Mormao naći zemlju u kojoj neće biti rata.

Šta je u Sarajevu? Telefoniram uporno. Uvečer dolaze dobre vijesti: na TV-u objavili su da specijalci MUP-a ostali jedinstveni, da je to potvrdio lično Karišik, da su se svi zajedno pojavili na vijestima, da su se zakleli da do rascjepa neće doći...

- Eto vidiš. Možda je i tvoja odluka doprinijela ovakvom razvoju događaja - govori mi žena ozarena lica, a ja ne mogu povjerovati. Tu večer sam mirnije proveo. Sjedili smo do kasno. Vera, naša domaćica, pazila nas je, nutkala raznim makedonskim specijalitetima: gravče na tavče, džumbur, pečenje raznih vrsta, domaće vino iz njihovog vinograda. Rade me tjerao da jedem, pijem. Za njega sam kao brat, drago mu je što smo došli, ustvari žao mu je što se sve ovo dešava, ali neka sam njemu došao. Možemo ostati koliko hoćemo, i nigdje ne treba da idemo. Ni kod Zarka, on mu se ne sviđa.

Jutro je došlo sa ranim telefonskim pozivom. Malo ko je imao ovaj broj. Jedan od njih bio je Zoka. Upravo on mi je saopštio strašnu vijest:

- Otišli su Gafa, svi do jednog.

Ovdje se puca od sinoć. Po cijelom gradu. Izvukli smo našu opremu i oružje i sad smo ondje, gdje smo prije išli na doar doručak. Haos je. Ne zna se šta ko radi... Gafa, čuj se li me.

- Da čujem, zar baš svi?

- Svi do jednog. Lika i Pupe nisu htjeli sa njima, ali su ih prisilili. Milenko je komandovao: "Svi srpski specijalci za mnom!", otišli su. Mi smo se dislocirali. Ovdje je Dragan, Šoko, Mušan... ovdje ti je i Taš i Brada....

- Ko kontroliše Aerodrom?

- Ne znam, izvukli smo i BOV-e, i jedan transportere, ostale je onaj š...., onaj Risto z...., ispuštio ulje i motori su zaribali. Sve je ostalo iz naše baze razgrabljeno. Moram ići Gafa, čuvaj se.

- Čuvaj se ti, Zoka, čuvajte se...

Poziv me uzdrmao, prenerazio, porazio. Nisam mogao stajati, misliti. Sve ovo sam očekivao, pribijavao se ovakvog raspleta, ali do posljednjeg trenutka nisam hito da vjerujem. Ličilo je sve na ružan san, moru. Pozivam broj telefona u mojoj bivšoj bazi. Telefon zvoni. Kako bi lijepo bilo da mi se Zoka javi, nasmije i sve ovo bude njegova neslana šala. Možda ga je Dragan nagovorio? Telefon zvoni, ali niko ne diže slušalicu. Okrećem drugi broj. Javlja mi se muški glas. Prepoznajem glas Dahića, komandira policijske stanice u starom dijelu grada:

- Je li istina, Ismete?

- Boga mi jeste, Gafa. Oturili su se četnici.

- Radi li Aerodrom? Ko ga kontroliše?

- Ne radi, ali je izgleda pod kontrolom zelenih beretki.

- Znaš li gdje sam.

- Znam Gafa, znam.

- Šta radi vojska?

- Ništa.

- Čuvaj se, Ismete.

- Ma čuvam se, ali ko se može ušćuvati na ovom belaju.

Dakle istina je. Počelo je.

Ne jedem, samo pušim, kafu ponekad popijem, dreždim pored radioaparata, slušam Radio Sarajevo. Tek pokoja nepotpuna vijest o raspadu Specijalne jedinice. Stalno telefoniram, ali ne mogu dobiti sadašnju bazu specijalaca. Pozivam Marinu, Zokinu suprugu i molim je da me on nazove, ali ništa od toga. Poslije podne radio javlja o borbama oko Policijske škole na Vracama. TV Skopje direktno uključuje Sarajevo i pokazuje nenaoružane građane kako idu na barikadu pored Vrbane mosta. Na njih pucaju snajperisti sa obližnjih kuća. Ljudi prolaze barikadu. Kamera zumira jednog od snajperista kako napušta kuću i sa oružjem u ruci bježi prema Vracama. Prepoznajem jednog, ili mi se učinilo: Mane, specijalac iz moje jedinice.

Kolona naših vozila prelazi Vrbanju: naš BOV, landrover,

rendroveri, blejzeri, puni naših specijalaca idu prema Vracama. Ruke sa dva podignuta prsta vire iz vozila.

Građani skandiraju:

BO-SNA, Bo-sna, Bo-sna...

Pojavljuje se i nekolicina naoružanih. Iza kontejnera proviruju i pucaju prema snajperistima. Po ulici krv. Plačem. Djeca me šutke posmatraju. Fikreta sjedi pored mene. Okamenjena.

Na radiju direktan prenos sa Vraca. Srpski specijalci pokušavaju zauzeti Policijsku školu. Brane je profesori i učenici. Djeca od petnaest, šesnaest godina brane svoju školu. Među njima su i kursisti, stariji dječaci, momci sa završenom srednjom školom, a sad na kursu za policajce. Puca se iz pješadijskog naoružanja, protivoklopnih sredstava, bacaju se bombe. Tenkovi JNA kreću iz kasarne Lukavica i postavljaju se kao "tampon"-zona.

Oprobana taktika iz Hrvatske.

Okreću topove prema bosanskim specijalcima i sprječavaju ih da pomognu svojim koelgama u odbrani škole.

Na TV Skoplju direktno je uključena emisija YUTEL-a iz Sarajeva. U studiju su komandant Specijalne jedinice policije Dragan Vikić i njegov zamjenik Kemal Ademović: u uniformi i pancirnim prslucima. Puške su pored njihovih nogu. Na licu im se vide tragovi neprevananih noći, zabrinutost. Vikić je odlučan:

- Dojučerašnje kolege su napale naš grad. I pored njihove zakletve da će ostati lojalni legalnim vlastima naše Republike, oni sada napadaju našu djecu. Pozivam građane Sarajeva da se odupru brutalnim napadima na naš grad. Uzmite oružje u ruke, pridružite nam se u odbrani zajedničkog života.

Njegov zamjenik, Ademović, objašnjava kako ih je molio da to ne čine.

- Među njima su profesori, do jučer predavači, a sada pucaju po svojim učenicima. Ali neće im to proći. U emisiju se telefonom uključuje Karišik, bivši zamejnik Vikića. Svoje djelo opravdava odlukama Srpske skupštine i potrebom da se negdje smjeste:

- Mi smo samo htjeli da se uselimo u objekat "F" u školi, a onda su oni nas napali. Imamo ranjenih i poginulih... Vikić ga poziva da obustave napad, da ne ubijaju svoje kolege i učenike. Karišik mu odgovara da se oni samo brane, i snishodljivo govori o ugledu Vikića među specijalcima...

Komandant ga prekida oštrim zahtjevom da obustave

ubijanje, i pozivom svim patriotima da stanu u odbranu grada.

Strašno se osjećam. Krajnja psihološka napetost odražava se na moje fizičko stanje. Ne jedem, ne spavam, ne razgovaram ni sa kim: zbrka u pameti. Samo telefonom, pokušavam dobiti što više informacija. Zoka je na liniji: - Tenkovi su nas za..., Gafa, tenkovi. Izašli smo im na Spomenik. Malo je falilo da se spojimo sa našim u školi, a tenkovima su krenuli na nas. Nismo imali ni zolje. Ušli su u školu. Repija im je ranjen u rame, Jević u stomak, teško, a izginuli su im Pupe i Lika. Oni su ih ubili. Dobili su metak u leđa. I Marić im je ranjen. Ovdje dolazi mnogo momaka, traže oružje. Čuvaj se, Gafa...

Sljedećeg dana formiran je Front nacionalnog spasa. I Vikić je među njima. Stalno zasjedaju u Skupštini. Pred zgradom je velika masa građana. Na njih pucaju snajperisti iz obližnjeg hotela Holiday Inn. Ponovo direktan prenos. Specijalci ga blokiraju i upadaju. Na ekranu vidim Zoku kako razvija staklena vrata i ulijeće sa jednom grupom. U hotelu odjekuju deotnacije. Pred Skupštinom padaju pogodoeni ljudi. Haos je potpun. Kamera CNN-a snima hapšenje snajperista. Svi do jednog prave se nevješti. Među četvericom prepoznajem Dragana, vojnog policajca. Kune se da su na njega prvo pucali. Ko? Da li građani sa platoa na njegovu jazbinu na peotm spratu? Vođe ih. Ljudi ih pljuju i hoće da ih linčuju. Specijalci prave kordon i sprovode ih.

U Krteljima požar. Gori naša baza. Kamera prikazuje mjesto gdje je bila moja kancelarija. Zgarište se dimi. Skijaška cipela, naborjela, zapinje snimatelju za nogu. Trojica momaka čuvaju ono što je ostalo. Padobranci sa sportskog aerodroma Butmir, naše prve komšije, paze na magacine, u kojima je još nešto opreme ostalo. Prepoznajem Gorana i Izu.

Muka mi je. Grozno se osjećam.

Gledam Fikretu i hoću nešto da joj kažem. Bljeda je i zna šta ću joj reći:

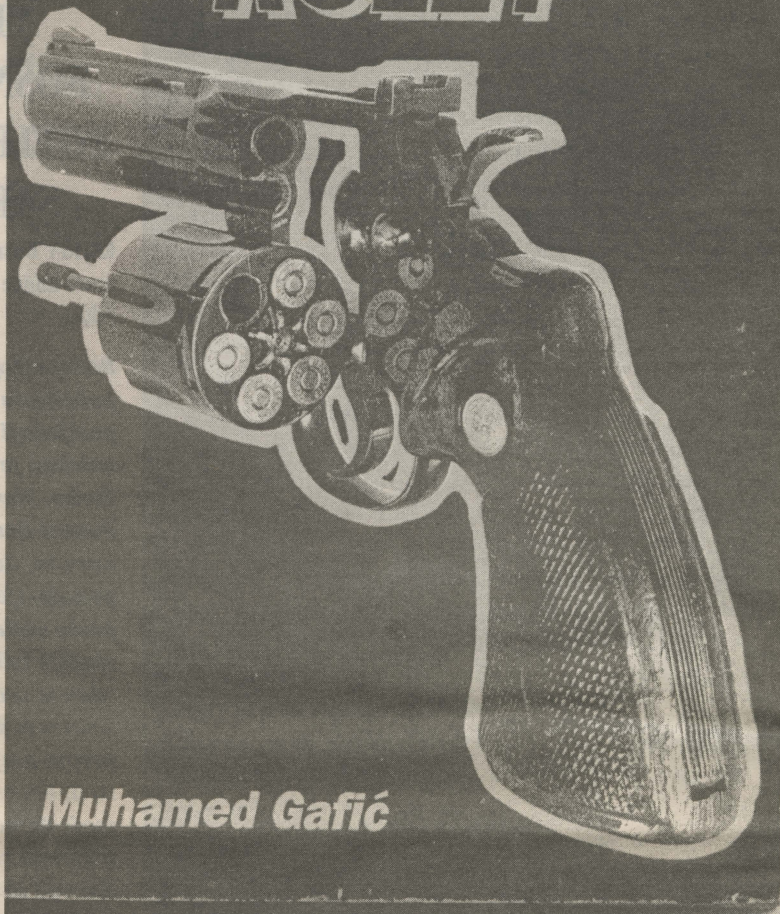
- Moram nazad.

- Znam!

Plače. Grlim je. Ljubim joj oči. Ona drhti kao preplašena ptica.

Ponovo mahnito vrtim brojačnik telefona. U Beogradu tragam za Nijazom, svojim specijalcem, pratiocem člana

(MASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

Predsjedništva. Oni sutra moraju nazad u Sarajevo. Dobijem broj Bosanske kuće, rezidencije našeg Predsjedništva, ali njih tamo nema. Ostavljam poruku Abazu, njegovom bratu, da je prosljedi iz Sarajeva ako mu se Nijaz javi. Sa drugom varijantom sreća mi se smiješi. Taš mladić će pokušati, ostvariti kontakt sa fudbalerima Sarajeva koji u Beogradu, nakon utakmice sa Pritzanom, čekaju nekakav sigurni transport u naš grad.

Zarko je već dugo sa mnom i pokušava mi pomoći. Prvo me odgovara od moje doluke, a potom mi nudi interesantan i dobro plaćen posao u njegovoj firmi koja vrijedi pola milijuna DM. Samo da ostanem. Kad je ustanovio bezizglednost svoga nastojanja, nudi mi da mene Muslimana, on Srbin, u neuglednom autu skopske registracije prebaci do Sarajeva. Naravno, ako propadnu pokušaji specijalnog leta. No u Zvorniku se već puca i prijelaz preko Drine postaje suviše rizičan.

Osjjećam se već malo bolje. Sad je samo stvar tehnike kako doći u Sarajevo, i to me toliko zaokuplja da ne mislim ni na šta drugo. Svoju sivu masu angažovao sam na praktične stvari, tako da nemam vremena...

Iznenadni telefonski poziv Taša:

- Pozovi hotel "Moskvu", tamo te očekuju. Traži Piriiju.

- Kako je tamo?

- Vidjet ćeš kad dođeš.

Odmah dobijam vezu sa recepcijom. Čujem umirujuću glas:

- Ne, danas ne putujemo. Najranije sutra... ne mogu ti ništa garantovati... naravno da te nećemo ostaviti, obećali smo Škiji... da, da, kako mi, tako i ti.

Opraštam se sa porodicom. Kćerka me grli, plače i moli me da se čuvam. Sin se muški pozdravlja.

Podsjećam ga da je on sad najstarija muška glava i da pazi na sestru i mamu. Obećava mi i odlazi igrati se. Žena me ne može pratiti na aerodrom. Klonula je. Lice joj je blijedo. Gleda me. Glas joj drhti:

- Više se nikada nećemo vidjeti.

Kao da me sablja udarila i prepolovila. Stojim nijem i posmatram je. Ništa joj ne mogu reći. Strašno se osjećam. To je dakle taj osjećaj odlaska u rat. Ona ga je prepoznala i svojom lucidnošću ga doživljava. Mnoge stvari u životu je instinktivno osjećala. Prije no što je moj racio uspio da ih shvati. U to sam se uvjerio nekoliko puta.

Jednom sam bio daleko od nje sedam hiljada kilometara u Tjen Šanu, u Kirgiziji, na alpinističkoj ekspediciji u osvajanju Han Tengrija. Lavina me zatrpala. Hiljade tona leda i snijega sručile su se na mjesto koje sam prelazio. Mislio sam tad da mi je došao Sudnji dan. Nekim čudom sam ostao živ. Istog trenutka, u Sarajevo, ona je sanjala ružan san. Usnila je svoju lavinu.

A sad, ona stoji i gleda me kao da me posljednji put vidi. Da li to što mi je sad kazala, istina koja će se potvrditi? Da li je ovo naš posljednji susret? Grlim je i govorim joj da se ne brine, a pitam se da li će ovaj put njen osjećaj biti jači od moje logike.

- Nemoj tako, dušo, biće sve u redu, vidjet ćemo se.

Ostavljam pištolj i sve što me može odati kao specijalca, a nosim ruksak sa alpinističkom opremom. Za znatiželjne imam priču o savjetovanju alpinista i pripremi alpinističke ekspedicije. Takvim papirima opskrbi me jedan skopski prijatelj. Ako me pritisnu, priznaću im da idem u Sarajevo izvući majku i sestru na sigurno. Na aerodrom me prate Rade i Zarko. Kartu plaćam čekom Jugobanke. Ljubaznoj dami JAT-a ostavljam veliki bakšiš. Zarko me posljednji put odvrća. Nudi mi partnerstvo u svojoj firmi. Samo da kažem koliko procenata. Zahvaljujem se i molim njega i Radeta da mi čuvaju porodicu.

U avionu slušam dijalog dvojice putnika. Jedan stalno ponavlja:

- Idem svojoj kući. Ako ću izgubiti glavu, neka to bude na kućnom pragu. Tamo sam se rodio, tamo su mi roditelji, tamo su mi d e c a. Nema mi druge, to je naša zemlja. Moramo je braniti.

On govori ekavski!!!

On ide u Bosnu braniti svoju kuću, svoje roditelje... I ja idem tamo, sa istom dužnosti prema domovini. Bićemo na različitim stranama, a borićemo se za isti cilj.

Bože moj, ko je ovdje prevaren?

Ja z n a m da nisam. Ali i on z n a.

Na Surčinu me srpska policija propušta. Pri izlazu vidim Mehu Pužića. Neka dama ga dočekuje i vodi prema autu.

Sustižem ga, predstavljam mu se i molim da me poveže do grada. Nije oduševljen, upitno gleda u domaćicu i na njen mig pristaje. U vožnji nasotjim da ne prisluskujem, ali ipak čujem da i on hoće u Sarajevo, ali ne zna kako. Uplićem se u razgovor i nudim mu mogućnost da mu ja

sredim mjesto u avionu. Samo da mi ostavi broj telefona i da ne brine. Začudo me gleda i u nevjerici diktira broj. Šta li je moj Meho tada pomislio? Dovoze me do hotela.

Kompletan je tim i rukovodstvo FK "Sarajevo" u restoranu. Slušaju radio. Puca se u Bosanskom Brodu, Zvorniku, Bijeljini. Boegrad javlja o napadu muslimanskih ekstremista na srpski narod, a Sarajevo o upadu arkanovaca i šeseljevaca i masakrima. Opšta je zbrka. Jedino se na TV-ekranima jasno vidi Biljana kako se ljubi sa Arkanomom u Bijeljini. Iz našeg grada javljaju o ranjenim i poginulim.

Taj dan Sarajevo je prvi put granatirano.

Sa Muzurom i Piriijom sjedim do kasno u noć. Sa nama je Ivica Osim, Haris Džinović i Miroslav Radojčić. Haris ne skida šešir sa glave. Pije pivo, zabrinuto gleda TV i odsutno razgovara sa nekim čovjekom:

- Da, ne, ne, ne znam da li su to sredili. Mislim da se ide za tri dana...

On negdje ide. Ovaj Sarajlija, mljenik čaršije, trenutno na privremenom radu sa mikrofonom i svojim žestokim pjesmama po Skadarliji i kojekuda, negdje ide.

Kuda?

On ide... Bože, da li je to moguće? On ide u Rim. Sarajevo, njegovo kao i moje, kao i ovih fudbalera, gori, a on ide na turnir u malom nogometu. Kapiten je reprezentacije Jugoslavije.

Kao da mi je neko stavio so na živu ranu.

Miroslav Radojčić, Boegradanin, doajan novinarstva, ne može da razumije te "kretene koji mogu da bombarduju Sarajevo".

Jedan mladi čovjek, član uprave FK "Partizan", moli Osima da ga poveže kući. Dobio je vojni poziv za "vježbu". Neće da ide u Bosnu, a policijske patrole legitimisti građane i sravnjavaju spiskove vojnih obveznika. Osim mu je propusnica. Smrknut odlazi.

Iz hotelske sobe ne uspijevam dobiti ni Skopljie ni Sarajevo. Telefonistinja mi uporno javlja da su veze u prekidu. Preko jednog prijatelja u Beogradu šaljem poruku ženi da sam dobro doputovao. Svi fudbaleri uspijevaju dobiti svoje u Sarajevo. Mene je neko odsjekao. Molim Piriiju da mi promijeni ime na spisku putnika samo po jedno slovo u imenu i prezimenu. Vojni avion kojim trebamo letjeti obezbijedila je "Crvena Zvezda", i očekujem brižljivu kontrolu putnika. Možda bi moje ime na aerodromu nekome zapelo za oko. To pravdam svojim neodazivanjem na poziv za vojnu "vježbu". A oni mi pomažu kao sportisti. Za moj angažman u Specijalnoj jedinici ne znam, ili se prave nevješti.

Domaćini nam nude drugu varijantu transporta. Autobusom preko Zvornika. Najezio sam se. Srećom, Muzur ne prisataje. Samo avion dolazi u obzir. Malo mi je lakše. Razgledam svoju sobu i mogućnost skirvenog izlaza. Jedino kroz prozor i preko simsa do oluka. Spust sa trećeg sprata ne bi bio neki veliki problem, ali bi bilo bolje izaći na krov... Smijem se na tu pomisao ali je memorišem kao jednu od varijanti.

Sutrašnji let postaje realniji. Molim Muzura da pomogne još jednom Sarajliji, da i njega stavi na spisak putnika.

Smije se i pristaje. Telefoniram Mehi i zakazujem sastanak na aerodromu. Iznenaden je, obradovan.

U avionu nestrpljenje među putnicima. Dugo, predugo stojimo i čekamo dozvolu za let. Svakom uključivanje razlgasa i glas stjuardese u meni izaziva stres. Konačno, očekuju dolazak vatrogasne ekipe iz Rajlovca. Tek tada će avion zarulati. Napokon krećemo. Muzur i Piriija se sašaptavaju, zagledaju me i smješe se. Smijem se i ja. Uredno slijedimo na Butmir. Umješao sam se među fudbalere. Ruksak nosim u ruci, kao oni torbe. Na nekoliko mjesta vojska i tenkovi. Niko me ne zaustavlja. Autobus nas vozi prema stadionu Koševo. Zaustavljam ga na jednoj raskršnici, dižem ruku u znak pozdrava i zahvalnosti. Kad i kako bih stigao u svoj grad da ne bi ovih fudbalera?

Čudno, čitav život navijao sam za "Želju", a sad postadoh dužnik "Sarajeva".

Kakve li simbolike!

HALAL MEAT
JEZERO
GROCERY & MEAT

- * Halal meso
- * Suho meso
- * Sve vrste sira
- * Razne poslastice

2323 65.St.
Brooklyn, NY 11201
Tel/Fax: (718) 375-6999

ZAJEDNIČKA AKCIJA POLICAJACA

Zajedničkim aktivnostima policajaca Centra službi bezbjednosti Pale i Ministarstva unutarnjih poslova (MUP) Kantona Sarajevo u srijedu je na području Republike Srpske razotkrivena i uhapšena organizirana grupa kriminalaca za koje postoje osnovi sumnje da su izvršili veći broj krađa motornih vozila i falsifikovanja javnih isprava, saopćeno je iz MUP-a Kantona Sarajevo.

Za članove te grupe se sumnja da su nakon izvršenih krivičnih djela i prebacivanja vozila na područje RS-a ostvarili kontakte s vlasnicima ukradenih automobila tražeći i uzimajući od njih novčanu naknadu i tako im vraćali vozila.

Raspolažući saznanjima da je jedan broj građana Sarajeva dao novac radi ponovnog vraćanja automobila u posjed, MUP Kantona Sarajevo poziva te građane da se jave u najbližu policijsku upravu, MUP Kantona, stanicu javne bezbjednosti u RS-u, Centar javne bezbjednosti Srpsko Sarajevo ili bilo koju policijsku stanicu IPTF-a.

Akcija hapšenja grupe kriminalaca rezultat je sve uspješnije suradnje policajaca iz RS-a i Kantona Sarajevo te brojnih susreta i razmjena informacija.

Alba Productions

Professional Video & Photography

**Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...**

718 769-1409
917 439-4971

za povoljne cijene pozovite
AMIR SUKALIC

**Knjige SARAJEVSKI RULET 1, 2 i 3 i
ODISEJA 7000 MOŽETE NARUČITI NA
DOLE NAVEDONJOJ E-maill adresi**

MUHAMED GAFIĆ

E-maill:

gaficm@bih.net.ba

21-01 24. Avenue
Astoria, NY 11102
Tel. (718) 721-7777
Fax (718) 545-3419

Riccardo's by the bridge

**VAŠA SVADBA ĆE BITITI
NEZABORAVNA ako je organizujete
u našem RESTORANU**

- * Luksuzna dvorana za 450 osoba
- * Veliki podijum za igru
- * Osoblje u potpunosti poznaje Bošnjačke i Albanske svadbene običaje
- * Besplatan veliki parking za sve goste
- * Prihvatljiva cijena za Bošnjački džep

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

Mirsad
MIKI
Kolenović

BIO KUD
MIKI

**SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU**
Tel: (718) 220-0725
Tel: (718) 561-1638
Beep: (917) 884-4468

SVUČA

Putujte sa nama!

BiHTravel.com LCC
www.bihtravel.com

BiHTravel.com LCC
4622 Morganford Rd.
Tel/Fax: (314) 351-6200

CIJENE LETOVA U VREMENU IZMEDJU 04/01/2000 - 06/15/2000

	SARAJEVO	ZAGREB	BEOGRAD	SKOPLJE
ATLANTA	\$640	\$590	\$640	\$750
CHICAGO	\$640	\$560	\$690	\$630
NEW YORK	\$610	\$642	\$595	\$550
ST. LOUIS	\$670	\$601	\$730	\$710

Navedene cijene su bez aerodromske taxe.

Mi nudimo prodaju karti iz Sarajeva i Zagreba za USA.

Kod nas mozete napraviti rezervacije za ljetovanje na Jadranu po najpovoljnijim cijenama.

DA LI IMATE POTESKOCA SA ENGLISKIM JEZIKOM ?

Rijecnici sadrže preko 475.00 riječi i izraza, 36000 medicinskih termina, 29000 termina za biznis, 28000 pravnih termina, više od 2000 popularnih idioma, nepravilne glagole, TOFEL test, CD.

ESC200D - \$ 119.95

ESC600T - \$ 249.95

Rijecnik sa izgovorom

DA LI IMATE KOMPJUTER ?

Kod nas mozete kupiti kompjuter po želji, sa svim komponentama koje se danas mogu naci na trzistu i to sa garantovano najpovoljnijim cijenama. Dostava besplatna, gdje god da se nalazite. Informacije i porudzbe na :

tel.: 1-636-458-3450, fax/tel.: 1-636-273-4443 e-mail: info@bihtravel.com

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

**COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION**

Rochester district Nogometna liga (Treće kolo)

Penfield Soccer Club 2

Bosnian Soccer Club 3

Stadion: Penfield Soccer Club Gledalaca: blizu 400

Strijelci: 0:1 (Boki Bodulović, 5. minuta) 0:2 (Boki Bodulović, 40. minuta)

1:2 (Wordonis, 59. minuta) 2:2 (Chiazza, 75. minuta) 2:3

(Katardžić, 87. minuta, 11 metara)

Bosnian Soccer Club: Obradović 8, Sidran 8, Džaferović 7, Katardžić 7, Husejnović 9, Obradović S. 8, Hadžiosmanović, Heganović 7, Mujezinović 9, Jolić 8, Bodulović B. 10. (Bijelić, Čelik, Bešliagić)

I treća pobjeda u nizu debitanta u prvoj ligi. Iz utakmice u utakmicu i najokoreliji pesimisti počeli su da vjeruju da nije slučajno ono što im priređuju nogometaši Bosnian Soccer Cluba.

Naime, naši ljiljani čvrsto su zaposjeli čelnu poziciju na tabeli poslije tri odigrana kola, iako im kao debitantima niko nije davao neku šansu za proboj na sam vrh. Današnja utakmica počela je bez prethodnog ispitivanja protivnika, nego čak bez imalo respekta prema protivniku krenulo se silovito i već u 5. minutu dolazimo u vodjstvo od 1:0. Sjajna akcija dvojice najboljih u našim redovima, Mujezinovića i Bodulovića, po sredini terena, dupli pas i danas fenomenalni

Boki Bodulović nepogrešivo šalje loptu iza leđa golmana Harrisona. Napadi se izmjenjuju na obje strane, stime da se napad naših protivnika zaustavljavao već na ivici šesnaesterca golmana Obradovića. Igrala se 40. minuta kontranapad iz udžbenika. Na oko 30 metara od našeg gola, kapiten Katardžić presijeca napad domaćina, upošljava Mujezinovića na lijevoj strani, a ovaj dugačkom parabolom pronalazi Bodulovića u šesnaesteru Penfield S.C. kome nije bilo teško predložiti i golman Harrisona i postići svoj drugi gol i vodjstvo 2:0. Drugo poluvrijeme donosi neizvjesnost i brigu u našim redovima. Do tada odlični sudija Francis, iz njemu samo poznatih razloga isključuje Hadžiosmanovića. Ostajemo sa 10

igrača punih 35. minuta do kraja utakmice. Sa igračem manje, našim igračima pada koncentracija, što domaćin koristi u 59. minutu, smanjuje rezultat na 1:2, ali i dalje silovito atakuje ka našem голу. U 75. minutu rezultat je poravnat na 2:2 i od tog trenutka smo čekali posljednji zvižduk sudije, zadovoljni podjelom bodova. Iz gledališta se već dobacuje "Time, time," ali danas najbolji (fenomenalni) Boki Bodulović ne misli tako. Uzima loptu na centru, dribla jednog, drugog, trećeg... I kad se već spremao da šutira, oštar start sa leđa Kevina Herzoga, jedanaesterac za ljiljane, koji kapiten Katardžić pretvara u gol, 3:2 i nova tri boda.

Mensur Bajric

Sabahudin Resić, direktor koševskog kluba

Sarajevo će od NSBiH tražiti milionsku odštetu

Najavljena tužba građanskom sudu * Odluka o finalistima donesena na osnovu Pravilnika o takmičenju NSBiH i Sporazuma o plej-ofu

Povod za razgovor sa direktorom Sarajeva Sabahudinom Resićem je neulazak bordo tima u finale plej-ofa. Evropa se na Koševu još sanja. O slijedećim koracima koje će Sarajevo poduzeti Resić kaže:

- Uputit ćemo žalbu FIFA i UEFA zbog nedosljednog tumačenja sporazuma o plej-ofu. Ako se on neće poštovati, zašto je pravljn. Uporište odluke Organizacionog i Nadzornog odbora doigravanja je u pravilniku o takmičenju NSBiH koji je suspendovan Sporazumom o doigravanju. Uveden je novi dokument koji je prethodnim diskvalifikovan.

Cijena Evrope se zna

Dalje Resić pojašnjava... -Sporazum o plej-ofu je i napravljen jer se dva saveza NSBiH i NSHB ne priznaju. Zato su oba pravilnika o takmičenju suspendovana, a napravljen Sporazum u kojem je regulisano sve o plej-ofu. Sa obzirom na to da je sada kasno i

da nećemo izaći u Evropu ove godine, tužit ćemo NSBiH građanskom sudu i tražiti nadoknadu štete koju smo pretrpjeli neizlaskom na evropsku scenu. Na pitanje kako će obračunati visinu odštete (pominje se i milion maraka) Resić odgovara: - Zna se koja je cijena nastupa u UEFA evropskim kupovima. Uzet ćemo u obzir da smo mogli proći tri kola i na osnovu svih pokazatelja izračunati visinu odštete koju ćemo tražiti da plati NSBiH.

Klub je poduzeo sve

To je jedna strana medalje. Krivca ne treba tražiti samo u NSBiH već i u sopstvenim redovima.

-Klub je poduzeo sve sa nivoa predsjedništva, menadžmenta i stručnog štaba da osvoji prvo mjesto i ode u Evropu. Teška je riječ krivica. To je sportska nesreća i nepravda. Iz svega ćemo izaći još jači i nastaviti pravcem kojim smo krenuli.

Materijalno ćemo sanirati i stabilizirati klub i nastaviti ka istom cilju, biti stalno u vrhu bh. nogometa i redovno prisutan na evropskoj sceni. Zato treba vrijeme i novac. Ali kada se jednom takvom projektu udare dobri temelji, plodovi dolaze na duge staze.

Odlaze Turković i Avdić

Iz Sarajeva sigurno odlaze Almir Turković i Alen Avdić. Turković se vraća u Osijek, a Avdić je na vratima austrijske ekipe Admira Vaker. - Napraviti ćemo renoviranje ekipe. Nekim igračima ističu ugovori i sa njima ćemo u narednim danima razgovorati. Sa većinom koja nam je još interesantna smo produžili ugovore, a nekima ćemo pomoći u pronalaganju nove sredine. U vezi sa eventualnom prodajom Alena Škore Resić kaže: -Ima dosta ašikovanja, ali još ništa od vjeridbe.

USKORO U NEW YORK-U

ŠKOLA FUDBALA

FIRE

BALL

KONACNO
DOBRA VIJEST ZA
SVE MALIŠANE
I NJIHOVE RODITELJE

ŠKOLA FUDBALA
ZA DIJECU
OD 8 DO 15 GOD.
(1984 god.-1992 god.)
POCINJE SA RADOM
18-TOG JUNA 2000 G.

UPIS I REGISTRACIJA DJECE
MOGU SE IZVRŠITI
OD 06.10.2000

ZA PRIJAVU DJECE POTREBNO JE:
* LJEKARSKO UVJERENJE
* RODNI LIST
* 2 SLIKE

ZA SVE DETALJNIJE INFORMACIJE
KONTAKTIRAJTE NAS
PUTEM NAŠIH TELEFONA:

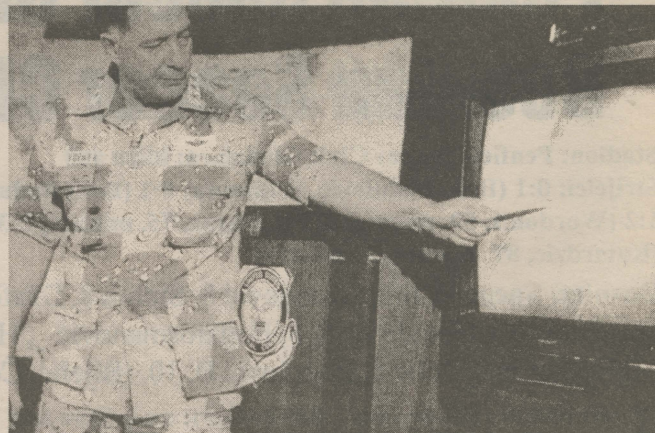
* MIRSAD SEJDIC
(917) 406-8506
(718) 777-7702

* ELVIR KOLJENOVIC
(917) 450-4332
(212) 966-7328

IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

AVION BUDUĆNOSTI

“Jumbo Airbus” A3XX je oznaka za sada prototipnog aviona, koji će uskor biti najveći na svijetu. Njegov proizvođač najavljuje da će ovaj džinovski avion biti stavljen u upotrebu 20003. godine a u službi 19 avio kompanija. Avion A3XX ima četiri snažna motora koji će biti sposobni da nose rekordnih 1000 putnika. Cijena prouzvodnje “Jumbo Airbusa” iznosi rekordnih 8 biliona dolara.

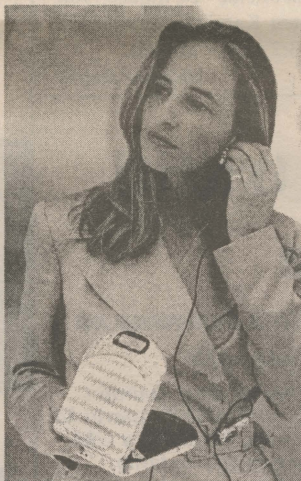
NAJSKUPLJA UN MIROVNA OPERACIJA

Bosna i Hercegovina je upisana u Ginisovu knjigu rekorda, i to po ratnim aktivnostima. Rat koji je počeo u našoj domovini 92. godine pokrenuo je mirovnjake UN-a da izvedu mirovnu misiju koja je u Ginisovoj knjizi rekorda upisana kao najskuplja misija UN-a jer su do sada utrošili preko 4 biliona dolara.

NAJSKUPLJI CD PLAYER

Osamnaestokaratni zlatni CD player ukrašen dijamantima koji je prodat u Londonu za sumu od 128.000 dolara upisan je u Ginisovu knjigu rekorda kao najskuplji do sada napravljen CD player. Ovaj CD player prodao je David Morris u svojoj radnji otvorenoj u ekskluzivnoj eriji Londona - Conduit Street, gdje poznate filmske i muzičke zvijezde obično troše svoj novac.

NAJVIŠE UMRLIH OD ZMIJSKOG UJEDA

Šri Lanka je zemlja gdje se najviše umire od zmijskog ujeda. U ovoj zemlji godišnje od zmijskog ujeda nastrada u prosjeku 800 ljudi

NAJDUŽI ŠPIJUNSKI TUNEL

Godine 1955, Američka obavještajna služba CIA sa grupom M16 prokopala je najduži špijunski tunel od 1476 fita od Zapadnog ka Istočnom Berlinu da bi pratili i snimali Sovjetsku špijunažu u vrijeme “Hladnog rata”. Pod nazivom “Operation Gold”, špijunska akcija američke obavještajne službe smatra se najuspješnijom u historiji CIA u toku koje je snimljeno

443.000 razgovora. Mnogi od ovih razgovora su zahtijevali dešifrovanje. Sve je ovo trajalo do 22. Aprila 19546 kada je od strane Sovjetske obavještajne službe KGB tunel otkriven.

U novembru 1989. Berlinski zid je srušen najavljujući prestanak “Hladnog rata”. Zid je odvajao Istočni i Zapadni Berlin od 1961. godine.

NAJVEĆE STRADANJE NOVINARA

Od 1993. godine 70 novinara je nastradalo u Alžiru što ovu zemlju čini najopasnijom za novinare svijeta. Ukupno 474 novinara je na svijetu izgubilo život obavljajući svoj zadatak između 1987. i 1996. godine od čega: 128 u Evropi i republikama bivšeg Sovjetskog saveza, 116 u Americi, 145 u u Africi i 85 u Aziji.

NA OBALI VODENICA STARA

ZA SabaH Ismet Iko Herović	JEDAN ZANATLI- JA	POSLATI, UPUTITI	GRAD U ARABLIJI (I.AM)	ESER (UMANJ- ENO)	STUB OD VULK. LAVE	STARO JAPANS- KO PISMO	RANIJI POLITIČ. JOSIP	AMPER	MANJA VODENI- CA NA POTOKU	RIJEKA U ITALJI	SMANJI- TI TVRDO- ĆU	BIV.FUD.- "SARAJ. ANĐELKO	OLIVERA (SKR.)	UZVIK:L- UPAJ .UDRI (TUR.)	MIRIŠLJ- AVA SREDST.	RADIJUS	ETIO- PIJA
MLIN NA VODI									PRAMEN (UMANJ.)								
POZNATI HOMER- OV EP								DONOSI ŽITA NA MELJAVU BORITI SE								B NEPOTP- UNA IZRAŽE- NOST	
DURBIN, DOGLED										DIO RAT. FORM. (MN.) ZEN. IME							
ČUVAR MAGAR- ACA					ODJEK, EHO	PRAŽ.IT- ALIJE CINCAR- KA,VLA- HINJA							GRAD U SAD.AJ- OVA OPUS				
MUSL. SVEŠTE- NSTVO								IMUĆNO, BOGATO BORILIŠ- TE						MAD.LIR. ENDRE SPR.ZA IRIGACIJU			
NATRIJ- UM			VRS.ST- AROG CRIJEPA MOR.KR- ASTAV.									VEL.TR- OP.ZMIJ- A ITALIJA					
"SOUMEN TLETOL- OLMISTE"				HODATI, IČI VELIKA SEDRA									NADIM. TULUZ LOTREKA OTV.NA KOŽI				
ŽEZLO BOG BAHA					ZEMNI PLIN(MN.)- ITAL. RADIO I TV							LUDOLF- OV BR. VR.RIBE SRDELE (MN.)			UZ.DOZ. DRAGI KAMEN LJB.BO- JE		
PRVO SLOVO		ZELJ.BI- LJKA VEL.ŽLI- JEZDA U ORGAN.									PŠ.HLJEB BEZ KVASCA METAR						
L.S.			OVOG DANA ARAP.PI- SMO						OSTATAK SAMLJ. ŽITA	POVEZA- ĆE GEN.S. OUN KOFI							POTIŠT- ENOST. UTUČEN- OST
GER.MUŠ IME "KRALJ SVIJU"							EMILJIA- (SKR.) DR.POS- ZA MJEŠ. HLJEBA					ZDJELA U KAT.BO- GOSLUŽ. KALJUM					
STARA AM.GLU- MICA, MUR					A.N. MJ.BLIŽU IMOTSK- OG			KAN. PJEV. POL LITAR					OTAPA- NJE SRED. BILJKA TRATOR- AK				
Ž.IME, EZA						KARIKA IRAN						Ž.IME LARA DRŽ.NA KAVKAZU					
ORAO KOJI SE HRANI RIBOM (UMANJ.)								IND.OKE- AN OST.U EGEJ. MORU						"SLOB. TEROT. TRSTA" MOR.BR- EBEN			
SabaH	GRČ. SLOVO VRS.ŽIT.			VODENIČ KAMEN IZMJ.MJ- ESTA (MN.)						PRAŽ. POTISJA STRUJO- MJER						ITALIJA "AVE- NIJA"	
RJ.U SLAVON- LJI, PRIT. LONJE					EN.GORI- VO SPISAK IMENA											BOLNI UZVIK KELVIN	
Š		ŽITELJ AONJE UNUT. DIO RAMENA					VEZNIK ALUMINI- JUM		E.E. EL.CJEVI SA DVA ELEM.				BUND- EVA				
VELIKA JUNAČ. PJESMA, EPOPEJA			DIVERZ- ANT KAČAM- AK														
VRS. UČINJE- NE ŠTAV. KOŽE					PRISTAL. ELEIZMA "IND. TEKST. PROIZV."												
MUSL. MUŠ. IME IZO							NAR.Ž. IME KIKINDA										
CURA OD MILJA								VELIKA RUSKA RIJEKA L									
UZVIK ODOBR- AVANJA				GRAD U MAKED- ONLIJI													SabaH

SA SabaH-OM I BRIGE NESTAJU

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVORANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65.Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

